

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta
9. elokuuta 2016

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2014–2015

Istunnot 24.–27. marraskuuta 2014

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EUVL C 42, 4.2.2016.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT 1

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 25. marraskuuta 2014

2016/C 289/01 Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2014 Euroopan unionin tuomioistuimen lausunnon pyytämisestä matkustajarekisteritietojen siirtämistä ja käsittelyä koskevan Kanadan ja Euroopan unionin välisen sopimuksen yhteensopivuudesta perussopimusten kanssa (2014/2966(RSP)) 2

2016/C 289/02 Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2014 EU:sta ja vuoden 2015 jälkeisestä globaalista kehityksen toimintakehyksestä (2014/2143(INI)) 5

2016/C 289/03 Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2014 Eurooppa 2020 -strategian työllisyys- ja sosiaalinaluekokoista (2014/2779(RSP)) 19

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

2016/C 289/04 Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. marraskuuta 2014 YK:n ilmastonmuutoskonferenssista 2014 – COP 20 Lima, Peru (1.–12. joulukuuta 2014) (2014/2777(RSP)) 27

Torstai 27. marraskuuta 2014

2016/C 289/05 Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 Pakistanin jumalanpilkkalainsäädännöstä (2014/2969(RSP)) 40

2016/C 289/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 Serbiasta: sotarikoksista syytetyn Šešeljin tapaus (2014/2970(RSP))	44
2016/C 289/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 Irakista: naisten kidnappaukset ja huono kohtelu (2014/2971(RSP))	46
2016/C 289/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 viipeistä vuosien 2014–2020 koheesiopolitiikan käynnistämiseksi (2014/2946(RSP))	50
2016/C 289/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 komission vaikutustenarvioinnin suuntaviivojen tarkistamisesta ja pk-yritystestien roolista (2014/2967(RSP))	53
2016/C 289/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 25. vuosipäivästä (2014/2919(RSP))	57
2016/C 289/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 kuluttajien oikeuksien edistämisestä digitaalisilla sisämarkkinoilla (2014/2973(RSP))	65
2016/C 289/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 lasten aliravitsemuksesta ja virheravitsemuksesta kehitysmaissa (2014/2853(RSP))	71

III Valmistelevat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 25. marraskuuta 2014

2016/C 289/13	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. marraskuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi liikkuvaan kalustoon kohdistuvista kansainvälisistä vakuusoikeuksista tehtyyn yleissopimukseen liitetyn, rautatiekalustoon liittyvistä erityiskysymyksistä Luxemburgissa 23 päivänä helmikuuta 2007 tehdyn pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta (15113/2013 – C8-0004/2014 – 2013/0184(NLE))	77
2016/C 289/14	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. marraskuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi oikeuspaikkasopimuksista 30 päivänä kesäkuuta 2005 tehdyn Haagin yleissopimuksen hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta (12052/2014 – C8-0222/2014 – 2014/0021(NLE))	78
2016/C 289/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2014/008 FI/STX Rauma, Suomi) (COM(2014)0630 – C8-0214/2014 – 2014/2137(BUD))	79
2016/C 289/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2014/005 FR/GAD, Ranska) (COM(2014)0662 – C8-0226/2014 – 2014/2166(BUD))	83

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

2016/C 289/17 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. marraskuuta 2014 esityksestä neuvoston asetukseksi Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja annetun asetuksen (EY) N:o 2533/98 muuttamisesta (11200/2014 – C8-0109/2014 – 2014/0808(CNS)) 87

2016/C 289/18 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. marraskuuta 2014 esityksestä neuvoston asetukseksi Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetun asetuksen (EY) N:o 2532/98 muuttamisesta (10896/2014 – C8-0090/2014 – 2014/0807(CNS)) 93

Torstai 27. marraskuuta 2014

2016/C 289/19 Euroopan parlamentin päätös 27. marraskuuta 2014 olla vastustamatta hallintomaksujen erää koskevasta väliaikaisesta järjestelmästä kriisiratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana 8. lokakuuta 2014 annettua komission delegoitua asetusta (C(2014)7164 – 2014/2882(DEA)) 101

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämisjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämisjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämisjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2014–2015

Istunnot 24.–27. marraskuuta 2014

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EUVL C 42, 4.2.2016.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 25. marraskuuta 2014

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2014)0058

Unionin tuomioistuimen lausunnon pyytäminen matkustajarekisteritietojen siirtämistä ja tietojen käsittelyä koskevan Kanadan ja Euroopan unionin välisen sopimuksen yhteensopivuudesta perussopimusten kanssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2014 Euroopan unionin tuomioistuimen lausunnon pyytämisestä matkustajarekisteritietojen siirtämistä ja käsittelyä koskevan Kanadan ja Euroopan unionin välisen sopimuksen yhteensopivuudesta perussopimusten kanssa (2014/2966(RSP))

(2016/C 289/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 218 artiklan ja erityisesti sen 6 ja 11 kohdan,
- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi matkustajarekisteritietojen siirtämistä ja käsittelyä koskevan Kanadan ja Euroopan unionin välisen sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (12652/2013),
- ottaa huomioon matkustajarekisteritietojen siirtämistä ja käsittelyä koskevan Kanadan ja Euroopan unionin välisen sopimuksen (12657/2013),
- ottaa huomioon komission tiedonannon matkustajarekisteritietojen (PNR) siirtoa kolmansiin maihin koskevasta kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta (COM(2010)0492),
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman neuvottelujen aloittamisesta PNR- eli matkustajarekisteritietoja koskevien sopimusten tekemiseksi Yhdysvaltojen, Australian ja Kanadan kanssa ⁽¹⁾ ja 11. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman matkustajarekisteritietojen (PNR) siirtoa kolmansiin maihin koskevasta kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun 19. lokakuuta 2010 antaman lausunnon komission tiedonannosta matkustajarekisteritietojen (PNR) siirtoa kolmansiin maihin koskevasta kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun 30. syyskuuta 2013 antaman lausunnon, joka koskee ehdotuksia neuvoston päätöksiksi matkustajarekisteritietojen siirtämistä ja käsittelyä koskevan Kanadan ja Euroopan unionin välisen sopimuksen tekemisestä ja allekirjoittamisesta ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 70.

⁽²⁾ EUVL C 74 E, 13.3.2012, s. 8.

⁽³⁾ EUVL C 357, 30.12.2010, s. 7.

⁽⁴⁾ EUVL C 51, 22.2.2014, s. 12.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

- ottaa huomioon 29 artiklan mukaisen tietosuojatyöryhmän 12. marraskuuta 2010 antaman lausunnon 7/2010 matkustajarekisteritietojen (PNR) siirtoa kolmansiin maihin koskevasta kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta annetusta komission tiedonannosta,
- ottaa huomioon SEUT:n 16 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan sekä 52 artiklan 1 kohdan,
- ottaa huomioon unionin tuomioistuimen ratkaisun 9. maaliskuuta 2010 asiassa C-518/07, komissio vastaan Saksan liittotasavalta,
- ottaa huomioon unionin tuomioistuimen ratkaisun 8. huhtikuuta 2014 yhdistetyissä asioissa C-293/12 ja C-594/12, joissa tuomioistuin totesi tietojen säilyttämistä koskevan direktiivin pätemättömäksi,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 6 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että unioni teki vuonna 2005 Kanadan kanssa matkustajarekisteritietojen (PNR) käsittelyä koskevan sopimuksen, joka perustui Kanadan rajapalveluviraston antamiin sitoumuksiin PNR-ohjelmansa soveltamisesta; ottaa huomioon, että komission asiaan liittyvän päätöksen voimassaolon mentyä umpeen 22. syyskuuta 2009 matkustajarekisteritietojen siirtämistä Kanadan rajapalveluvirastolle koskeva unionin oikeusperusta raukesi;
- B. ottaa huomioon, että Kanadan rajapalveluvirasto vakuutti yksipuolisesti EU:lle, että sen sitoumukset pysyvät voimassa ja niitä sovelletaan siihen saakka, kun uusi sopimus tulee voimaan; toteaa, että tästä kerrottiin kaikille jäsenvaltioille ja niiden tietosuojaviranomaisille;
- C. ottaa huomioon, että sen jälkeen kun Lissabonin sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta 2009, uusien PNR-sopimusten tekemiseen on tarvittu Euroopan parlamentin hyväksyntä ennen kuin neuvosto voi hyväksyä ne;
- D. toteaa, että neuvosto hyväksyi 2. joulukuuta 2010 päätöksen ja siihen liittyvän neuvotteluohjeen, jolla se valtuutti komission käynnistämään unionin puolesta neuvottelut matkustajarekisteritietojen siirtämistä ja käsittelyä koskevan sopimuksen tekemiseksi Kanadan kanssa;
- E. toteaa, että komissio ehdotti neuvostolle 18. heinäkuuta 2013, että tämä tekee päätöksen sopimuksen tekemisestä;
- F. ottaa huomioon, että Euroopan tietosuojavaltuutettu antoi 30. syyskuuta 2013 sopimusta koskevan lausunnon, jossa hän kyseenalaisti niin PNR-järjestelmien kuin matkustajarekisteritietojen massasiirtojen kolmansiin maihin tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden sekä niiden oikeusperustan;
- G. toteaa, että neuvosto päätti 5. joulukuuta 2013 pyytää Euroopan parlamenttia antamaan hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
- H. toteaa, että sopimus allekirjoitettiin 25. kesäkuuta 2014;
- I. toteaa, että neuvosto pyysi 7. heinäkuuta 2014 parlamenttia antamaan hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
- J. ottaa huomioon, että unionin tuomioistuin totesi 8. huhtikuuta 2014 yhdistettyjä asioita C-293/12 ja C-594/12 koskevassa ratkaisussaan tietojen säilyttämistä koskevan direktiivin pätemättömäksi;
- K. ottaa huomioon, että sopimuksen tarkoituksena on sen 1 artiklan mukaisesti vahvistaa PNR-tietojen siirtämistä ja käyttämistä koskevat ehdot sekä tapa, jolla tiedot suojataan;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

1. katsoo, että on oikeudellisesti epävarmaa, onko sopimusluonnos yhdenmukainen yksityishenkilöiden oikeutta henkilötietojen suojaan koskevien perussopimuksen (SEUT:n 16 artikla) ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (7 ja 8 artikla ja 52 artikla 1 kohta) määräysten kanssa; asettaa lisäksi kyseenalaiseksi sen, että oikeusperustaksi on valittu SEUT:n 82 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 87 artiklan 2 kohdan a alakohta (poliisi- ja oikeudellinen yhteistyö) eikä SEUT:n 16 artiklaa (henkilötietojen suoja);
  2. päättää pyytää Euroopan unionin tuomioistuinta antamaan lausunnon sopimuksen yhteensopivuudesta perussopimusten kanssa;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman tiedoksi neuvostolle ja komissiolle sekä ryhtymään tarvittaviin toimiin lausunnon hankkimiseksi tuomioistuimelta.
-

Tiistai 25. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0059

EU ja vuoden 2015 jälkeinen globaali kehityksen toimintakehys**Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2014 EU:sta ja vuoden 2015 jälkeisestä globaalista kehityksen toimintakehyksestä (2014/2143(INI))**

(2016/C 289/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2000 annetun Yhdistyneiden kansakuntien (YK) vuosituhatjulistuksen,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteita käsittelevän avoimen työryhmän heinäkuussa 2014 esittämän raportin,
- ottaa huomioon kestävän kehityksen rahoitusta käsittelevän hallitustenvälisen asiantuntijakomitean 8. elokuuta 2014 esittämän raportin,
- ottaa huomioon kestävästä kehityksestä koskevan korkean tason poliittisen foorumin heinäkuussa 2014 annetun ministeritason julkilausuman,
- ottaa huomioon YK:n vuosituhatvuotisen kehitystavoitteita koskevan raportin vuodelta 2014,
- ottaa huomioon Meksikossa huhtikuussa 2014 järjestetyn kehitysyhteistyön tehostamista koskevan globaalien kumppanuuden (GPEDC) korkean tason tapaamisen päätösasiakirjan,
- ottaa huomioon Pekingissä syyskuussa 1995 pidetyssä YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyyn julistuksen ja toimintaohjelman ja siihen liittyvät myöhemmät seuranta-asiakirjat,
- ottaa huomioon Kairossa vuonna 1994 järjestetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa (ICPD) hyväksytyyn toimintaohjelman ja sen 20-vuotis seurannan tulokset,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen (CEDAW),
- ottaa huomioon YK:n selvityksen ”Gender Chart 2012”, jossa arvioidaan edistymistä kahdeksassa vuosituhatvuotisen kehitystavoitteessa sukupuolten tasa-arvon kannalta,
- ottaa huomioon vuonna 1992 pidetyn YK:n ympäristö- ja kehityskonferenssin tulokset sekä sen seurantakokouksena Rio de Janeirossa Brasiliassa 20.–22. kesäkuuta 2012 pidetyn kestävän kehityksen konferenssin raportin,
- ottaa huomioon YK:n kehitysohjelman (UNDP) julkaiseman vuoden 2014 inhimillisen kehityksen raportin ”Sustaining Human Progress: Reducing Vulnerabilities and Building Resilience”,
- ottaa huomioon YK:n korkea-arvoisista henkilöistä koostuvan ryhmän toukokuussa 2013 antaman vuoden 2015 jälkeistä kehitysohjelmaa koskevan raportin,
- ottaa huomioon Rio de Janeirossa Brasiliassa 20.–22. kesäkuuta 2012 pidetyn YK:n kestävän kehityksen kokouksen raportin,

Tiistai 25. marraskuuta 2014

- ottaa huomioon kesäkuussa 2012 YK:n pääsihteerille annetun vuoden 2015 jälkeistä YK:n kehitysohjelmaa käsittelevän YK-järjestelmän työryhmän raportin ”Realising the future we want for all”,
- ottaa huomioon vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista koskevan päätöslauselman ”Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals”, jonka YK:n yleiskokouksen 65. istunnon vuosituhattavoitteita käsittelevä korkean tason kokoonpano hyväksyi täysistunnessaan vuonna 2010,
- ottaa huomioon vähiten kehittyneitä maita koskevan Istanbulin toimintaohjelman vuosiksi 2011–2020,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon FAO:n raportin elintarvikehuollon puutteista ”State of Food Insecurity”,
- ottaa huomioon Busanissa joulukuussa 2011 pidetyssä avun tuloksellisuutta koskeneessa korkean tason kokouksessa annetun julistuksen ja toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon tammikuussa 2010 julkaistun vuosituhannen kehitystavoitteiden toteutumista koskevan UNDP:n raportin ”Beyond the Midpoint – achieving the Millennium Development Goals”,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja ihmisoikeuksien oikeudellisen kehyksen,
- ottaa huomioon työn, jota on tehty vuoden 2015 jälkeistä YK:n kehitysohjelmaa käsittelevässä YK-järjestelmän työryhmässä, jota YK:n taloudellisten ja sosiaalisten asioiden osasto johtaa yhdessä UNDP:n kanssa kaikkien YK:n järjestöjen tuella ja asiaankuuluvien toimijoiden kanssa,
- ottaa huomioon Maailman terveysjärjestön 24. toukokuuta 2008 julkaistun kansanterveyttä, innovointia ja henkistä omaisuutta koskevan yleisen strategian ja toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Pariisin julistuksen avun tehokkuudesta ja Accran toimintaohjelman,
- ottaa huomioon vuonna 1986 annetun YK:n julistuksen oikeudesta kehitykseen,
- ottaa huomioon EU:n menettelysäännöt täydentävyydestä ja työnjaosta kehitysyhteistyöpolitiikassa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 7 artiklan, jonka mukaan ”unioni varmistaa eri politiikkojensa ja toimiensa välisen johdonmukaisuuden kaikki tavoitteensa huomioon ottaen”,
- ottaa huomioon SEUT:n 208 artiklan 1 kohdan, jossa määrätään, että unioni ”ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmailhin”,
- ottaa huomioon 2. kesäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä kaikille: visiosta yhteisiin toimiin” (COM(2014)0335),
- ottaa huomioon 13. toukokuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Yksityissektorin roolin vahvistaminen kehitysmaiden osallistavan ja kestävä kasvun tavoittelussa” (COM(2014)0263),
- ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2014 annetun kaikki ihmisoikeudet käsittävää oikeusperusteista lähestymistapaa koskevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”A right-based approach, encompassing all human rights for EU development Cooperation” (SWD(2014)0152),
- ottaa huomioon 27. helmikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä kaikille: köyhyyden poistaminen ja kestävä tulevaisuuden turvaaminen maailmanlaajuisesti” (COM(2013)0092),

⁽¹⁾ Neuvoston päätelmät 9558/07, 15.5.2007.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Demokratian ja kestävän kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa” (COM(2012)0492),
  - ottaa huomioon EU:n kannan valmistelemiseksi 15. kesäkuuta – 15. syyskuuta 2012 järjestetyt komission julkiset kuulemiset kehitystä koskevan toimintakehyksen valmistelusta vuoden 2015 jälkeiseksi ajaksi (”Towards a Post-2015 Development Framework”),
  - ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission Euroopan unionin kehityspolitiikkaa koskevan yhteisen julkilausuman ”Eurooppalainen konsensus”⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2005 annetun komission tiedonannon ”Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus – Kehityksen vauhdittaminen vuosituhatvuotteiden saavuttamiseksi” (COM(2005)0134) sekä 14. toukokuuta 2012 pidetyn ulkoasiainneuvoston 3 166. istunnon päätelmät ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma”,
  - ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta kaudelle 2014–2020 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 233/2014⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2014 neuvostolle antamansa suosituksen YK:n yleiskokouksen 69. istunnosta⁽³⁾,
  - ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2014 vahvistamansa kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi kehitysyhteistyön eurooppalaisesta teemavuodesta (2015)⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Vuosituhannen kehitystavoitteet – vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen määrittely”⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2014 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät kaikki ihmisoikeudet käsittävän oikeusperusteisen lähestymistavan soveltamisesta kehitysyhteistyössä,
  - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2013 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät köyhyyden poistamisen ja kestävän kehityksen rahoittamisesta vuoden 2015 jälkeen,
  - ottaa huomioon AKT-valtioiden ja EU:n 20. kesäkuuta 2014 antaman yhteisen julistuksen vuoden 2015 jälkeisestä kehitysohjelmasta,
  - ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2013 annetut yleisten asioiden neuvoston päätelmät vuoden 2015 jälkeisen ajan kokonaisvaltaisesta suunnitelmasta,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
  - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A8-0037/2014),
- A. ottaa huomioon, että kaikki eri toimijat kokoontuivat vuonna 2000 asettaakseen vuosituhatvuotteen kehitystavoitteet, joiden avulla voitaisiin saavuttaa konkreettisia kehitystä ja köyhyyden poistamista koskevia tavoitteita vuoteen 2015 mennessä;
- B. katsoo, että vuosituhatvuotteiden avulla on lisätty tietoisuutta siitä, että maailmanlaajuisen köyhyyden poistaminen on kiireellinen haaste ja kansainvälisten toimien painopiste; toteaa, että vuosituhatvuotteiden saavuttamisessa on eroja mutta myönteisiä vaikutuksia on nähtävissä äärimmäisen köyhyyden vähentämisessä, malarian ja tuberkuloosin torjunnassa, juomaveden saatavuuden parantamisessa sekä perusopetukseen osallistumisen erojen vähentämisessä; katsoo, että vuosituhatvuotteiden tiettyjä puutteita on tarkasteltava perinpohjaisesti määritettäessä vuoden 2015 jälkeistä toimintakehystä;

⁽¹⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 44.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0259.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0269.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0283.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

- C. toteaa, että nykyisten vuosituhattavoitteiden saavuttamisen arviointi on osoittanut, että uudessa toimintakehyksessä on erittäin tärkeää muodostaa luja yhteys köyhyyden ja eriarvoisuuden poistamisen ja kestävä kehityksen edistämisen välillä ja määritellä yhtenäiset universaalit tavoitteet eriytettyine lähestymistapoineen;
- D. toteaa, että kaupunkiväestön määrän ennakoitaan kasvavan nykyisestä 3,6 miljardista yli kuuteen miljardiin ja suurimpien kaupunkien ennakoitaan kasvavan yli sadan miljoonan asukkaan megakaupungeiksi; katsoo, että liian voimakas kaupungistuminen vaarantaa kestävä kehityksen kaikki ulottuvuudet;
- E. toteaa, että Kairossa vuonna 1994 järjestetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa vaadittiin seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyvien palveluiden ja perhesuunnittelupalveluiden saatavuutta; muistuttaa, että vuonna 2013 kuoli arviolta 289 000 naista raskauden aikana tai synnytykseen; palauttaa mieliin vuosituhattavoitteen 5 sekä naisten tarpeen saada käyttöönsä tehokkaita ehkäisy- ja perhesuunnittelumenetelmiä, jotta äitiyskuolemien määrää voitaisiin vähentää lähes kolmanneksella;
- F. toteaa, että köyhyyden vähentäminen on edistynyt epätasaisesti ja eriarvoisuus valtioiden sisällä ja niiden välillä on lisääntynyt sekä kehitys- että teollisuusmaissa, mikä on merkittävä kehityshaaste erityisesti alhaisen tulotason ja keskitulotason maissa; toteaa, että 1,5 miljardia ihmistä elää köyhyydessä ja kärsii kasaantuvasta huono-osaisuudesta, joka liittyy terveydenhuoltoon, koulutukseen ja elinoloihin varsinkin hauraissa ja konfliktien koettelemisissa maissa;
- G. toteaa, että väkivaltaiset konfliktit ja humanitaariset kriisit haittaavat edelleen kehitysponnisteluja; ottaa huomioon, että erityisesti naiset kärsivät sotilaallisista konflikteista ja kriiseistä;
- H. katsoo, että tarvitaan edelleen lisätoimia nälkää kärsivien määrän puolittamiseksi, sillä aliravitsemus uhkaa 162:ta miljoonaa lasta; korostaa, että piilonälkä eli hivenaineiden puutos voi vahingoittaa peruuttamattomasti terveyttä ja sillä voi myös olla sosioekonomisia seurauksia, jotka liittyvät ihmisten tuottavuuden laskuun;
- I. ottaa huomioon, että vuosi 2014 on kansainvälinen perheviljelmien teemavuosi;
- J. toteaa, että vuonna 1986 annetussa julistuksessa oikeudesta kehitykseen vahvistetaan, että kehitys on perustavaa laatua oleva ihmisoikeus, ja että julistuksessa sitoudutaan ihmisoikeuksiin perustuvaan lähestymistapaan, joka edellyttää kaikkien ihmisoikeuksien (taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset oikeudet sekä kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet) toteutumista; toteaa, että julistuksessa sitoudutaan myös vahvistamaan kansainvälistä yhteistyötä;
- K. korostaa, että ilmastonmuutos ja ympäristön pilaantuminen uhkaavat köyhyyden vähentämistä, koska ne pahentavat nykyisiä haavoittuvuuksia, kun monet kehitysmaat ovat edelleen riippuvaisia maataloudesta ja ilmastovaikutuksille herkistä luonnonvaroista ja niiltä puuttuvat valmiudet ilmatoriskien hallintaan; katsoo, että on kiireellisesti vähennettävä maailman kasvihuonekaasupäästöjä ja päästävä luonnonvarojen tasapuolisempaan ja kestävämpään hallintaan ja hallintointiin;
- L. toteaa, että saavutukset terveysalan vuosituhattavoitteiden saavuttamisessa ovat suurelta osin perustuneet aiemmin tehtyihin tutkimus- ja kehittämisinvestointeihin; katsoo, että immateriaalioikeudet eivät saa olla kohtuuhintaisten lääkkeiden saatavuuden esteenä;
- M. toteaa, että varhaiskasvatus ja jokaisen lapsen, nuoren ja aikuisen ulottuvilla oleva mahdollisimman korkeatasoinen koulutus ovat ehdottomia edellytyksiä sukupolvesta toiseen jatkuvan köyhyyden ja eriarvoisuuden kierteen katkaisemiselle;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

- N. toteaa, että sukupuolten tasa-arvossa ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisessä on edistytty tuskin lainkaan ja naiset joutuvat usein syrjinnän ja väkivallan kohteiksi;
- O. ottaa huomioon, että naiset ja tytöt muodostavat maailmassa enemmistön äärimmäisessä köyhyydessä elävistä, ja katsoo, että sukupuolten tasa-arvo ja naisten oikeudet ovat välttämättömiä edellytyksiä vuoden 2015 jälkeisen globaalien kehityksen toimintakehyksen toteuttamiselle; ottaa huomioon, että arviolta 800 naista kuolee päivittäin raskaudesta tai synnytyksestä aiheutuneisiin komplikaatioihin; toteaa, että Kairossa vuonna 1994 järjestetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa vaadittiin kaikille mahdollisuutta seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyviin palveluihin ja oikeuksiin ja todettiin, että näin voidaan säästää ihmishenkiä;
- P. ottaa huomioon, että naisten osuus siirtolaisista on yli puolet;
- Q. ottaa huomioon, että Afrikasta viedään laittomien rahoitusvirtojen mukana huomattavasti enemmän pääomaa kuin mitä se vastaanottaa kansainvälisenä apuna tai rahälähetyksinä;
- R. katsoo, että kestävä kehitys uusi toimintakehyks antaa mahdollisuuden varmistaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, paikallisviranomaisten ja kansallisten parlamenttien laajan osallistumisen;
- S. katsoo, että on luotava lisää uusia ihmisarvoisia työpaikkoja, jotta voidaan vastata väestönkasvuun globaalilla tasolla; toteaa, että yksityinen sektori on tärkein työllistäjä sekä teollisuus- että kehitysmaissa ja voi siksi olla tärkeä kumppani köyhyyden torjunnassa, kun luodaan selkeät tilivelvollisuusmenettelyt ja noudatetaan kansainvälisiä sosiaaliturvamääräyksiä;
- T. toteaa, että avulla on edelleen ainutlaatuinen merkitys köyhyyden vähentämisessä ja suunnan muuttamisessa kehitysmaissa;
- U. katsoo, että kotimaisten resurssien käyttöönotto on olennainen osatekijä köyhyyden ja eriarvoisuuden torjumisessa;
- V. toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat maailman suurimpia kehitysavun antajia, joten niiden olisi oltava kantavina voimina YK:ssa käytävien neuvottelujen seuraavassa vaiheessa ja painotettava erityisesti ihmisoikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa, jossa lähtökohtina ovat tasa-arvo, syrjimättömyys, osallistuminen ja osallisuus toimintakehyksen suunnittelussa ja toteuttamisessa;
- W. toteaa, että joulukuussa 2014 annettavissa neuvoston päätelmissä määritellään johdonmukaisia periaatteita sekä neuvottelustrategian päälinjat;
- X. toteaa, että SEUT-sopimuksen 208 artiklassa vahvistetaan, että unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoite on köyhyyden poistaminen, ja määrätään kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta;

I. Vuosituhannen kehitystavoitteet: arviointi ja uudet haasteet

1. painottaa, että globaali toimintaympäristö on muuttunut viime vuosina ja myös talouden ja politiikan tasapainoasetelmat ovat muuttuneet, ja toteaa, että vaikka talouskasvu joissakin kehitysmaissa ja nousevan talouden maissa onkin ollut merkityksellistä, niissä esiintyy edelleen suurta ja kasvavaa eriarvoisuutta; pitää tarpeellisenä uutta lähestymistapaa, jossa pyritään globaaliin hallintaan ja keskitytään vahvasti kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuteen ja globaalien julkishyödykkeiden tarjontaan;

2. muistuttaa, että vuosituhattavoitteet ovat kyllä selkeitä mutta niillä ei olla puututtu köyhyyteen ja eriarvoisuuteen johtaviin rakenteellisiin taustatekijöihin; painottaa, että vuoden 2015 jälkeisen globaalien kestävä kehityksen toimintakehyksen olisi oltava muutokseen suuntautuva ja puututtava köyhyyden ja eriarvoisuuden pohjimmiksiin syihin sekä pyrittävä toteuttamaan nykyisiä vuosituhattavoitteita siltä osin kuin ne jäävät saavuttamatta;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

3. korostaa, että vuonna 2000 määritellyt vuosituhattavoitteet ovat monilta osin olleet tuloksekkaita keskitulotason maissa ja kehitysmaissa mutta edistyminen on ollut epätasaista sekä maiden sisällä että niiden välillä, ja painottaa, että näitä tuloksia on siksi analysoitava asianmukaisesti ja niistä on otettava opiksi vuoden 2015 jälkeistä globaalia kehityksen toimintakehystä laadittaessa;

4. muistuttaa, että vaikka vuosituhattavoitteiden avulla on vaikutettu merkittävästi ihmisten elämään, tärkeimmät kysymykset, kuten ihmisoikeusloukkaukset, eriarvoisuus ja sukupuolten epätasa-arvo, aseelliset konfliktit ja terrorismi, ilmastonmuutos, ruokaturvan puutteellisuus, omistus- ja maa- oikeuksien puute, muuttoliike, terveyspalveluiden ja koulutuksen vähäinen saatavuus, väestörakenteen muutokset, resurssipula, luonnon monimuotoisuuden köyhtyminen, korruptio, veropetokset ja veronkierto, kestämaton kasvu, työttömyys sekä talous- ja rahoituskriisit, ovat tulevana vuosikymmeninä yhä erittäin monimutkaisia ja toisiinsa kytkeytyviä haasteita, minkä vuoksi on pyrittävä löytämään uusia kehityssuuntia, jotka voisivat johtaa kaikkia hyödyttävään osallistavaan ja kestäväan kehitykseen;

5. korostaa, että ekologinen kestävyys on ensisijainen haaste, jossa epäonnistuminen uhkasi todennäköisesti kaikkia inhimillisen kehityksen osa-alueita; muistuttaa erityisesti, että ympäristön pilaantuminen haittaa erittäin vakavalla tavalla äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistamista koskevan tavoitteen saavuttamista; muistuttaa, että jatkuva eriarvoisuus ja taistelu niukoista resursseista ovat tärkeimpiä tekijöitä, jotka aiheuttavat konflikteja, nälänhätää, turvattomuutta ja väkivaltaa, jotka puolestaan jarruttavat merkittävästi inhimillistä kehitystä ja kestäväan kehitykseen tähtääviä pyrkimyksiä;

6. painottaa, että uuden toimintakehityksen avulla olisi vastattava tehokkaasti näihin haasteisiin ja otettava esille tärkeitä asioita, joita ovat muun muassa kaikkien ihmisten ihmisarvon kunnioittaminen, oikeudenmukaisuus, yhdenvertaisuus, hyvä hallinto, demokratia, oikeusvaltioperiaate, rauha ja turvallisuus, ilmastonmuutos, katastrofiriskien vähentäminen ja selviytymiskyvyn vahvistaminen, luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen, osallistava ja kestävä kehitys, omistus- ja maa- oikeudet, terveydenhuolto ja sosiaaliturva, koulutus, tutkimus ja innovointi sekä naisten, lasten, nuorten ja vähemmistöjen oikeudet;

7. korostaa, että kehityksen uuden toimintakehityksen on oltava luonteeltaan universaalinen ja sovellettavissa kaikkiin valtioihin, myös EU:n jäsenvaltioihin, joten sen on oltava relevantti ja tasapuolinen sekä teollisuus- että kehitysmaiden kannalta, ja siinä on otettava huomioon kansallisten olosuhteiden, valmiuksien, politiikkatoimien ja prioriteettien väliset erot; katsoo, että kaikkien maiden on jaettava tasavertaisesti mutta oikeudenmukaisesti uudet vastuut ja rasitteet; kehottaa EU:ta määrittelemään, mitä konkreettisia toimia ja sitoumuksia se voisi ehdottaa, jotta kansallisesti ja kansainvälisesti voidaan toimia universaaliuden periaatteen mukaisesti;

8. painottaa, että kehityksen uuden toimintakehityksen keskiöön on asetettava kaikilla tasoilla vastavuoroinen tilivelvollisuus ja avoimuus ja että on tärkeää, että kansalliset hallitukset ja muut toimijat, myös yksityinen sektori, ovat tilivelvollisia toimintakehityksen täytäntöönpanosta;

9. kehottaa EU:ta johtamaan aktiivisesti prosessia kohti vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevan yhteisen, kattavan ja yhtenäisen globaalin kehityksen toimintakehityksen määrittelyä ja pitää myönteisenä yhteisymmärrystä siitä, että uudessa globaalissa kehityksen ohjelmassa on vahvistettava täytäntöönpanokeinoja ja jatkettava kestäväan kehitykseen tähtäävää globaalia kumppanuutta;

II. Uusi globaali kumppanuus ja EU:n vahva ja yhtenäinen kanta

10. kehottaa EU:ta toimimaan aktiivisesti sellaisen uuden globaalin kumppanuuden aikaansaamiseksi, jonka avulla toimintaan saadaan mukaan kaikki maat, mukaan lukien nousevan talouden maat, sekä kaikki eri toimijat, kuten yksityinen sektori, kansalaisyhteiskunnan järjestöt, paikallisviranomaiset ja kansalliset parlamentit;

11. kehottaa EU:ta omaksuma vahvan, johdonmukaisen ja yhtenäisen kannan tulevissa hallitustenvälisissä neuvotteluissa ja ottamaan huomioon tässä päätöslauselmassa korostetut periaatteet;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

12. kannattaa YK:n avoimen työryhmän päätelmiä mutta katsoo, että päätelmissä määriteltyä toimintakehystä voitaisiin vielä ryhmitellä samalla kun säilytetään tasapaino köyhyyden poistamisen ja eriarvoisuuden torjumisen sekä kestävän kehityksen kolmen osa-alueen välillä, mitä ei pitäisi tehdä oikeusperusteisen lähestymistavan eikä entistä kunnianhimoisempien ja innovatiivisempien tavoitteiden kustannuksella;

13. korostaa, että uuteen globaaliin toimintakehukseen olisi sisällytettävä asianmukainen institutionaalinen rakenne, jossa otetaan huomioon köyhyyden poistamiseen, eriarvoisuuden torjumiseen ja kestävän kehityksen edistämiseen liittyvät päätavoitteet, sekä selkeitä ohjeita sen toteutuksen valvontaa varten, ja katsoo, että tässä rakenteessa tulisi myös ottaa huomioon tulevan toimintakehuksen eri osien monimutkaisuus ja osien väliset yhteydet;

14. katsoo, että kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus on keskeinen väline vuoden 2015 jälkeisen toimintakehuksen täytäntöönpanossa, ja kehottaa tätä varten EU:ta varmistamaan tarvittavien suuntaviivojen, vaikutustenarviointien sekä seuranta- ja raportointimekanismien avulla, että tällainen johdonmukaisuus voidaan toteuttaa toimintakehuksen puitteissa;

15. painottaa, että vuoden 2015 jälkeisen globaalin kehityksen ohjelman universaalius edellyttää EU:lta ja sen jäsenvaltioilta entistä vaativampia sitoumuksia; korostaa, että globaaliin toimintakehukseen kuuluvat uudet kestävän kehityksen tavoitteet on otettava huomioon EU:n ulko- ja sisäpolitiikassa;

III. *Ensisijaiset toiminta-alat*

16. muistuttaa, että köyhyyden poistamisen on edelleen oltava ensisijainen tavoite vuoden 2015 jälkeisessä globaalissa kehityksen ohjelmassa ja että siinä on otettava huomioon myös taloudellisen, ekologisen ja sosiaalisen kestävyuden osa-alueiden väliset kytkökset ja vahvistettu globaali kumppanuus;

Köyhyyden poistaminen, eriarvoisuuden torjunta ja kestävä kehitys

17. korostaa, että köyhyyden poistamisen, eriarvoisuuden torjunnan ja kestävän kehityksen on oltava globaalin kehityksen toimintakehuksen perusteena vuoden 2015 jälkeen; painottaa, että uuden toimintakehityksen on oltava ihmiskeskeinen ja siinä on ensisijaisesti puututtava oikeudenmukaisuuden puutteeseen soveltamalla oikeusperusteista lähestymistapaa, jossa tavoitteena on maiden sisäisen ja niiden välisen eriarvoisuuden vähentäminen;

18. korostaa, että eriarvoisuus on kehityksen ja köyhyyden poistamisen este; muistuttaa, että köyhyyden poistaminen, tasa-arvo ja kestävä kehitys ovat mahdollisia vain, kun otetaan huomioon kaikki haavoittuvat ryhmät ja edistetään resurssien oikeudenmukaista ja kestävää käyttöä ja hyvää hallintotapaa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan YK:n avoimen työryhmän ehdottamaa kymmentä kestävän kehityksen tavoitetta (SDG 10) uuden toimintakehityksen itsenäisenä tavoitteena;

19. painottaa, että on asetettava tavoite poistaa äärimmäinen köyhyys käyttäen rajana kahden Yhdysvaltojen dollarin päiväänsiötä, jos toimintakehityksestä halutaan aidosti muutokseen suuntautuva;

20. korostaa, että tulevan toimintakehityksen avulla olisi voitava puuttua köyhyyden ja eriarvoisuuden monitahoisuuteen, sillä kyseessä ei ole pelkkä tulojen puute vaan laajemmin ihmisten ihmisarvo ja ihmiselämän kaikki eri ulottuvuudet, sosiaalinen ulottuvuus mukaan lukien; korostaa, ettei köyhyyttä pitäisi arvioida vain tulojen perusteella vaan arvioinnissa olisi huomioitava myös muut hyvinvoinnin mittarit kuin BKT;

21. kehottaa tukemaan valtiorakenteiden kehittämistä yleisesti ja/tai aloittain lisätuella, jonka myöntämisen ehtona on hyvän hallinnon kriteerien täyttyminen;

22. korostaa, että työntekijöiden neuvotteluasema on heikentynyt pitkälti globalisoituneessa taloudessa kaupan vapauttamisen myötä, mikä vaarantaa ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja ihmisarvoisen työn toimintaohjelmassa lueteltujen oikeuksien toteutumisen; kehottaa tämän vuoksi EU:ta muotoilemaan kauppapoliittiset strategiansa siten, että säilytetään ja turvataan korkeat sosiaali- ja ympäristönormit ja torjutaan sosiaalinen ja ympäristöä koskeva polkumyyni kaikissa muodoissaan;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

23. korostaa, että hyvän hallinnon, kestäväen kehityksen mukaisen talouskasvun sekä sosiaalisen eriarvoisuuden vähentämisen välillä on merkittävä yhteys; korostaa, että on tärkeää edistää yhtäläisiä mahdollisuuksia ja oikeuksia sekä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua; kehottaa määrittelemään köyhyyden laajemmin kuin ainoastaan BKT:n perusteella ja ottamaan siinä huomioon myös laajemmat edistyksen ja hyvinvoinnin mittarit;
24. korostaa, että vahvan ja vakaan keskiluokan taloudellinen ja sosiaalinen merkitys on ratkaisevan tärkeä; painottaa, että on tarpeen lisätä keskiluokan osallistumista poliittiseen päätöksentekoon ja edistää näin osallistavaa kasvua;
25. kehottaa edistämään ekologisesti kestäväen kehitystä kaikissa maissa, sekä teollisuusmaissa että kehitysmaissa, hyödyntämällä uusiutuvia luonnonvaroja kestäväällä tavalla sekä suojelemalla ympäristöä;
26. painottaa tarvetta edistää kestäväen kehitystä tasapainottamalla aluekehitystä siten, että edistetään pienempien kaupunkien kehitystä ja torjutaan suurkaupunkien liian voimakasta kasvua;

Ihmisoikeuksiin perustuva lähestymistapa

27. kannattaa ihmisoikeusperusteisen ja ihmiskeskeisen lähestymistavan edistämisen sisällyttämistä YK:n avoimen työryhmän ehdottamiin kestäväen kehityksen tavoitteisiin; on kuitenkin huolissaan siitä, että kunnianhimoisempaa lähestymistapaa ei ole tähän mennessä otettu käyttöön, ja painottaa, että tällainen lähestymistapa on ratkaisevan tärkeä köyhyyden, sosiaalisen syrjäytymisen ja eriarvoisuuden taustalla oleviin syihin puuttumiseksi;
28. painottaa, että kaikkien ihmisten kaikki ihmisoikeudet ilman minkäänlaista syrjintää ovat universaaleja, jakamattomia ja toisistaan riippuvia ja että perustana on kaikkien perusoikeus ihmisarvoon; toteaa myös, että on kiinnitettävä erityistä huomiota naisten ja tyttöjen oikeuksiin, kuten kaikille kuuluvien seksuaali- ja lisääntymiserveytyteen liittyvien palvelujen ja oikeuksien edistämiseen, sekä siirtolaisten ja vähemmistöjen, mukaan lukien homot, lesbot, biseksuaalit, transihmiset ja intersukupuoliset sekä aidsia sairastavat, oikeuksien turvaamiseen ja kunnioittamiseen; korostaa, että uudessa toimintakehyksessä on tärkeää ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeudet ja edistää niitä;
29. kehottaa EU:ta korostamaan, että asianmukaisen lainsäädäntökehyksen hyväksymisen ja täytäntöönpanon asettaminen etusijalle vuoden 2015 jälkeisessä ohjelmassa on tärkeää, ja painottamaan, että kansallisilla ja paikallisilla politiikkatoimilla on pyrittävä torjumaan korruptiota ja rankaisemattomuutta ja varmistamaan ihmisoikeusloukkauksissa mahdollisuudet kääntyä puolueettomien ja riippumattomien oikeudellisten elinten puoleen ja myös mahdollisuudet tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, erityisesti kun on kyse marginalisoituneista ryhmistä, sekä huolehtimaan ihmis-oikeuksien puolustajien suojelusta; korostaa, että vuoden 2015 jälkeisellä globaalilla kehityksen toimintakehyksellä on varmistettava myös hyvän hallinnon, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen edistäminen;
30. kehottaa EU:ta lisäämään huomattavasti ponnistelujaan, jotta tulevaisuudessa hallitustenvälisissä neuvotteluissa vuoden 2015 jälkeisen globaalien kehityksen toimintakehyksen peruseriaatteiksi otetaan ihmisoikeusperusteinen lähestymistapa ja oikeus kehitykseen, ja kehottaa siksi sisällyttämään tämän toimintakehyksen suunnitteluun, toteuttamiseen ja seurantaan ihmisoikeusperusteisen lähestymistavan kaikki keskeiset elementit, jotka ovat universaalius, jakamattomuus, syrjimättömyys, tasa-arvo, tilivelvollisuus, oikeusvaltioperiaate, osallistuminen ja osallisuus; korostaa, että on tärkeää säilyttää YK:n avoimen työryhmän ehdottamat kuusitoista kestäväen kehityksen tavoitetta (SDG 16) uuden toimintakehyksen itsenäisenä tavoitteena;

Konfliktien ehkäisy, konflikteista toipuminen, rauhanrakentaminen ja pysyvän rauhan edistäminen

31. katsoo, että vuoden 2015 jälkeisessä globaalissa kehityksen toimintakehyksessä on otettava huomioon uusi sopimus toiminnasta epävakaisissa valtioissa sekä Busanissa sovitut rauhanrakentamista ja valtiorakenteiden kehittämistä koskevat tavoitteet; korostaa, että uudessa toimintakehyksessä on kiinnitettävä erityistä huomiota epävakaisiin valtioihin; on tyytyväinen siihen, että rauhanomaisten yhteiskuntien edistäminen on yksi EU:n ensisijaisista tavoitteista ja että siitä on tulossa merkittävä osa uutta toimintakehystä; korostaa, että on sitouduttava rakenteellisiin, tiiviisiin ja pitkäaikaisiin kumppanuuksiin, joissa asetetaan etusijalle turvallisuusalan uudistaminen sekä oikeusvaltion ja demokraattisten instituutioiden perustaminen;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

32. korostaa, että uudessa toimintakehyksessä on puututtava konfliktien ja epävakauden perimmäisiin syihin; pyytää unionin toimielimiä ottamaan käyttöön konfliktin jälkeisiin tilanteisiin herkemmin reagoivia menettelyjä ja hyväksymään strategian, jonka avulla kehitysavulla voidaan mahdollisimman tehokkaasti edistää myös turvallisuustavoitteita;

33. paheksuu voimakkaasti syyttämättä jättämistä ja rankaisemattomuutta konfliktialueilla, erityisesti kun on kyse naisiin ja tyttöihin kohdistuvasta seksuaalisesta väkivallasta; painottaa tarvetta tehostaa huomattavasti ponnisteluja siviilien suojelemiseksi aseellisissa selkkauksissa, psykologisen tuen saatavuuden parantamiseksi erityisesti naisille ja lapsille sekä hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltämiseksi tehokkaammin uudessa globaalissa toimintakehyksessä;

34. toteaa, että naisilla on tärkeä rooli konfliktien ehkäisyssä ja rauhanrakentamisessa; kehottaa ottamaan huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325, jotta varmistetaan naisten osallistuminen konfliktien ratkaisemiseen ja demokratian rakentamiseen;

Ilmastonmuutoksen hillitseminen, ympäristönsuojelu ja katastrofriskien vähentäminen

35. katsoo, että ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen on otettava tehokkaasti huomioon vuoden 2015 jälkeisen globaalin kehityksen toimintakehyksen kaikkia osa-alueita koskevana asiana näkyvällä ja kunnianhimoisella tavalla; tukee niitä erilaisia toimia, joiden tarkoituksena on puuttua ilmastonmuutoksen vaikutuksiin ja varmistaa uudelle sukupolvelle parempi tulevaisuus, mukaan lukien ympäristölle haitallisten tukimuotojen vähittäinen lakkauttaminen; korostaa, että huomiota on kiinnitettävä erityisesti uusiutuvaan energiaan, koska se on ilmastonmuutoksen hillitsemisen kannalta erittäin tärkeää;

36. korostaa, että tällainen läpäisyperiaatteella toimiminen ei saa johtaa siihen, että virallinen kehitysapu ohjataan ilmastotoimiin, joilla ei välittömästi vähennetä köyhyyttä;

37. katsoo, että monet köyhät yhteisöt kärsivät jo ilmastonmuutoksen seurauksista, vaikka ne ovat vähiten vastuussa siitä; muistuttaa, että on toimittava kiireellisesti päästöjen vähentämiseksi ja keskityttävä tässä hiilettömän energian strategioihin; korostaa, että siirtyminen kohti energiatehokasta ja uusiutuvaan energiaan perustuvaa taloutta voi edistää myös köyhyyden poistamista; katsoo, että EU:n olisi tuettava uusiutuvaan energiaan perustuvien luotettavien ja kohtuuhintaisten energiapalvelujen yleistä saatavuutta;

38. on tyytyväinen siihen, että ilmastonmuutoksen hillitseminen ja luonnonvarojen kestävä käyttö, kuten valtamerien ja merien sekä luonnon monimuotoisuuden ja metsien suojelu, ovat selkeästi esillä avoimen työryhmän laatimassa asiakirjassa ja erottamaton osa sitä;

39. pitää tärkeänä, että uusi toimintakehyks kattaa humanitaarisen avun, valmiuksien kehittämisen, ennaltaehkäisyn ja alhaalta ylöspäin suuntautuvia osallistumista kannustavia toimia, jotta voidaan vähentää katastrofiriskejä ja vahvistaa selviytymiskykyä; korostaa, että on lisättävä kansainvälistä apua, koordinoitua ja resursseja, jotta voidaan antaa hätäapua ja tukea toipumista ja katastrofien jälkeistä jälleenrakennusta;

40. korostaa naisten erityistä roolia kestävä kehityksen edistämässä ja kehottaa siksi ottamaan sukupuolten tasa-arvon kiinteäksi osaksi ympäristö- ja ilmastonmuutostoimia, jotta voidaan vähentää sukupuolten eriarvoisuutta resurssien käyttömahdollisuuksissa ja hallinnassa toimissa, joiden tarkoituksena on ilmastonmuutokseen sopeutuminen;

Ruokaturva, ravitsemus, kestävä maatalous, maaperän huonontumisen torjuminen, sekä vesi- ja jätevesihuolto

41. on tyytyväinen, että ruokaturva ja ravitsemus on otettu uuden globaalin kehityksen toimintakehyksen ensisijaisiksi toiminta-aloiksi ja että YK:n kestävä kehitystä käsittelevän avoimen työryhmän laatimaan asiakirjaan sisällytettiin itsenäisenä tavoitteena nälän poistaminen, ruokaturvan varmistaminen, ravitsemuksen parantaminen ja kestävä maatalouden edistäminen; kiinnittää huomiota naisviljelijöiden ruokaturvaan liittyviin erityistarpeisiin ja toteaa, että ne on otettava huomioon uutta toimintakehystä laadittaessa;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

42. korostaa, että on otettava huomioon kytkökset, joita liittyy kestävän maatalouden ja kalastuksen parempaan tuottavuuteen, joka vähentää ruuan hävikkiä ja tuhlausta ja edistää luonnonvarojen hallinnan seurattavuutta ja ilmastonmuutokseen sopeutumista;
43. huomauttaa, että pientuottajien maanhallintaoikeuksien turvaaminen siten, että otetaan huomioon perinteiset maankäyttöoikeudet, edistää paikallistaloutta ja parantaa ruokaturvaa;
44. vaatii menemään ruokaturvaa pidemmälle ja pitämään ruokaa perustavana ihmisoikeutena, jotta voidaan ottaa selkeästi tavoitteeksi poistaa nälkä kokonaan (Zero Hunger) ja päästä kokonaan eroon häpeällisestä nälkäongelmasta vuoteen 2025 mennessä; korostaa, että ponnistelut nälän ja aliravitsemuksen sekä nk. piilonälän poistamiseksi olisi keskitettävä lapsiin ja imettäviin naisiin;
45. tähdentää maaperän huonontumista koskevien Rio+20-sitoumusten toteuttamista kaikissa maissa sekä oikeutta ruokaan ja maanhallintaoikeuksia koskevien FAO:n suuntaviivojen noudattamista; korostaa globaalisti toteutetun hyvän hallinnon merkitystä maananastuksen torjunnassa;
46. korostaa, että maankäytön alalla on vahvistettava hyvää hallintoa ja että maata on suojeltava jatkuvasti kasvavalta uhkalta, joka liittyy taloudellisten yhteenliittymien harjoittamaan maananastukseen;
47. toteaa, että on tärkeää tarkastella puhtaan juomaveden, jätevesihuollon ja integroidun vesihuollon yleistä saatavuutta; huomauttaa, että on ryhdyttävä toimiin vaarallisten kemikaalien käytön vähentämiseksi ja saastumisen estämiseksi;

Terveydenhuolto ja koulutus

48. katsoo, että terveysala on erittäin tärkeä yhteiskuntien taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kannalta; kehottaa siksi EU:ta keskittymään yhdenvertaisen, yleisen ja kestävän terveyden suojelun edistämiseen uudessa globaalissa toimintakehyksessä painottaen erityisesti kohtuuhintaista lasten ja äitien terveydenhoitoa, mukaan lukien estettävissä olevasta äitiys-, imeväis- ja lapsikuolleisuudesta eroon pääseminen, sekä aidsin, tuberkuloosin, malarian ja muiden tartuntatautien epidemioiden estämistä;
49. katsoo, että terveys on ihmisoikeus ja painottaa, että on tärkeää edistää universaalisesti hygienian parantamista, laadukkaaseen terveydenhoitoon pääsyä ja terveydenhuollon kattavuutta, mukaan lukien seksuaali- ja lisääntymisterveydenhuolto; kehottaa EU:ta pyrkimään erityisesti estämään kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ryhmien syrjinnän terveydenhuoltojärjestelmissä ja näiden ryhmien jättämisen vaille terveydenhoitoa;
50. korostaa, että on valtavan tärkeää jatkaa monialaista työtä, jolla parannetaan vesi- ja jätevesihuollon kattavuutta ja hygienian tasoa, sillä se vaikuttaa siihen, miten voidaan saavuttaa muut vuoden 2015 jälkeisen ohjelman tavoitteet, jotka liittyvät esimerkiksi terveydenhuoltoon, koulutukseen ja sukupuolten tasa-arvoon;
51. tähdentää, että koulutus on omavaraisten yhteiskuntien kehittymisen edellytys; vaatii, että uudessa globaalissa kehityksen toimintakehyksessä kiinnitetään huomiota laadukkaaseen koulutukseen saatavuuteen kaikilla koulutustasoilla ja myös koulutuksen saatavuuteen hätä- ja kriisitilanteissa; painottaa, että olisi edistettävä osallistuvaa kansalaisuutta varmistamalla kansalais- ja poliittisten oikeuksien täysimääräinen toteutuminen ja myös tietämykseen perustuvien innovatiivisten yhteiskuntien kehittämistä;
52. kehottaa komissiota edistämään terveydenhuollon ja koulutuksen saatavuuteen liittyvän eriarvoisuuden poistamisen sisällyttämistä ensisijaisena asiana vuoden 2015 jälkeiseen toimintakehykseen ja sisällyttämään siihen erityistoimenpiteitä, joilla voidaan tavoittaa huono-osaiset yksittäiset ihmiset ja ryhmät, jotka ovat alttiina syrjinnälle;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

Naisten keskeinen rooli vuoden 2015 jälkeisessä globaalissa kehityksen toimintakehyksessä

53. pitää myönteisenä, että YK:n avoin työryhmä on laatimassaan asiakirjassa sisällyttänyt ensisijaisiin asioihin naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen ja sukupuolten tasa-arvon ja ottanut näin huomioon naisten keskeisen roolin uudessa globaalissa kehityksen toimintakehyksessä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan avoimen työryhmän esitystä sukupuolten tasa-arvon ottamisesta itsenäiseksi tavoitteeksi samalla kun varmistetaan tasa-arvonäkökohtien huomioiminen erikseen kaikissa tavoitteissa; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita myös edistämään naisten ja tyttöjen oikeuksiin liittyvien kunnianhimoisten tavoitteiden mukaan ottamista ja niiden täytäntöönpanon tehostamista;

54. muistuttaa naisiin ja tyttöihin kohdistuvan kaikkinaisen syrjinnän ja väkivallan poistamisen tärkeydestä uudessa toimintakehyksessä; korostaa, että on tärkeää poistaa käytöstä kaikki syrjivät säädökset ja käytännöt; vaatii EU:ta asettamaan kaikenlaisen väkivallan, kuten perheväkivallan, ihmiskaupan sekä seksuaalisen hyväksikäytön ja ahdistelun, sekä kaikkien vahingollisten käytäntöjen, kuten lapsi- tai pakkoavioliittojen ja naisten sukuelinten silpomisen, poistamisen yhdeksi uuden globaalin toimintakehyksen keskeisistä painopisteistä ihmisoikeuksien alalla;

55. katsoo, että vuoden 2015 jälkeisessä globaalissa ohjelmassa olisi annettava selkeä viesti naisten osallistumisesta päätöksentekoon;

56. tähdentää, että on varmistettava naisille ja miehille yhtäläiset mahdollisuudet työhön sekä samapalkkaisuuden toteutuminen kaikkialla; toteaa, että naisille on turvattava mahdollisuus jatkaa työelämässä, vaikka heillä olisi lapsia;

57. painottaa, että on parannettava tyttöjen koulutusmahdollisuuksia kaikilla koulutustasoilla ja että on poistettava sukupuoliperusteisia opetuksen saamisen esteitä;

58. painottaa, että on tärkeää edistää universaalisesti sellaisten terveyspalvelujen saatavuutta kuin perhesuunnittelu ja seksuaali- ja lisääntymisterveydenhuolto ja myös seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyviä oikeuksia;

59. huomauttaa, että on luotava tehokkaita erityisesti siirtolaisnaisille tarkoitettuja suojajärjestelyjä, ja tähdentää naisten oikeutta muuttaa uuteen maahan ja integroitua uuteen kulttuuriin;

Osallistava ja kestävä kehitys, työllisyys ja ihmisarvoisten työpaikkojen luominen

60. korostaa, että vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen onnistunut toteuttaminen edellyttää osallistavaa ja kestävää talouskasvua yhdistettynä ihmisarvoisten työpaikkojen luomiseen ja resurssitehokkuuteen, jonka tavoitteena on siirtyminen kohti kestävämpiä kulutus- ja tuotantomalleja, sekä ilmastonmuutoksen hillitsemiseen; katsoo, että laadullisten indikaattoreiden määrittäminen on ensiarvoisen tärkeää, jotta voidaan seurata, missä määrin kehitysprosessi on osallistavaa ja kestävä, ja myös sitä, missä määrin huono-osaisimpien ja heikoimmassa asemassa olevien ryhmien tarpeet otetaan huomioon;

61. korostaa, että on myös tärkeää seurata, missä määrin taloudellinen kehitys tavoittaa myös kaikkein huono-osaisimmat ja haavoittuvaisimmat ryhmät ja missä määrin palkat kehittyvät tuottavuuden lisääntymistä vastaavasti; muistuttaa, että on valtion tehtävä huolehtia sosiaalisten peruspalvelujen tarjoamisesta kansalaisilleen ja vaikuttaa näin osaltaan köyhyyden poistamiseen; katsoo, että on tärkeää, että kehitysmaissa määritellään kansallisesti vähimmäisturvan taso ja vähimmäispalkkaa koskevat säännöt;

62. kehottaa EU:ta edistämään yrittäjyyden, kaupan, investointien ja innovoinnin kannalta suotuisan toimintaympäristön luomista, millä puolestaan edistetään eriarvoisuuden vähenemistä ja pyritään sosiaalisen oikeudenmukaisuuden lisäämiseen;

63. korostaa, että uudessa globaalissa kehityksen toimintakehyksessä on pyrittävä lapsityövoiman käytön vähittäiseen lopettamiseen;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

64. vaatii uutta globaalia toimintakehystä, jolla luodaan entistä tasapuolisempi ja kestävämpi kauppajärjestelmä, joka perustuu vuoropuheluun, seurattavuuteen ja kunnioitukseen ja jolla pyritään lisäämään oikeudenmukaisuutta kansainvälisessä kaupassa; katsoo, että reilu kauppa on esimerkki onnistuneesta kumppanuudesta, jossa monet toimijat eri puolilta maailmaa ja tuotantoketjun eri tasoilta varmistavat markkinoille pääsyn epäsuotuisassa asemassa oleville tuottajille, erityisesti naisille, ja jonka puitteissa taataan kestävä toimeentulo, noudatetaan työelämän määräyksiä, luovutaan asteittain lapsityövoiman käytöstä ja kannustetaan ympäristön kannalta kestäviin viljely- ja tuotantokäytäntöihin;

65. korostaa, että tarvitaan uutta globaalia toimintakehystä, jolla edistetään universaalia, seurattavaa, sääntöperusteista, avointa, syrjimätöntä ja oikeudenmukaista monenvälistä kauppajärjestelmää WTO:n puitteissa; kehottaa EU:ta tarkastelemaan uudelleen kestävä kehityksen toimintapolitiikkaansa ja myös reilua kauppaa;

66. kehottaa tukemaan vihreiden kannustimien kehittämistä, kuten vihreiden työpaikkojen luomista;

67. korostaa, että uudessa globaalissa toimintakehyksessä on puuttettava nuorisotyöttömyyteen;

Yksityinen sektori

68. tähdentää, että yksityinen sektori voi toimia osallistavan ja kestävä kasvun keskeisenä käyttövoimana edellyttäen, että otetaan huomioon keskeiset kehityspoliittiset periaatteet, kuten ihmisoikeudet, työntekijöiden oikeudet, yritysten vastuullisuus- ja avoimuusmekanismit, työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu ja ympäristösitoumukset; kehottaa EU:ta tukemaan sellaisten sääntelyjärjestelmien kehittämistä, jotka vähentäisivät liiallisia hallinnollisia rasitteita, edistäisivät hyvää hallintotapaa, torjuisivat lahjontaa ja korruptiota ja edistäisivät työpaikkojen luomista; katsoo, että on välttämätöntä lisätä monikansallisten yritysten yhteiskuntavastuuta oikeudellisesti sitovin säännöin ja että yksityisen sektorin on näin toimittava osallistavan ja kestävä taloudellisen kehityksen tärkeimpänä käyttövoimana;

69. vaatii avoimia ja oikeudenmukaisia sääntöjä, jotka koskevat paikallisille ja kansainvälisille markkinoille pääsyä ja joilla annetaan kaikille toimijoille tasapuoliset mahdollisuudet;

70. toteaa, että yritysten yhteiskuntavastuun olisi oltava olennainen osa uutta toimintakehystä;

71. kehottaa EU:ta varmistamaan, että kaikessa yksityiselle sektorille suunnatussa tuessa noudatetaan kehitysyhteistyön tuloksellisuutta koskevia periaatteita ja että kehitysmaiden yksityisen sektorin pyrkimyksenä on auttaa ihmisiä pois köyhyydestä;

72. on tyytyväinen siihen, että neuvoston suosituksen mukaisesti olisi keskityttävä entistä enemmän pieniin ja keskiuuriin yrityksiin luomalla pienyritysten omistajille suotuisa toimintaympäristö ja helpottamalla rahoituksen saantia ja koulutukseen pääsyä;

73. tukee erityisesti yhteiskunnallista yrittäjyyttä koskevan aloitteen laajentamista edelleen kehitysyhteistyön alalle; kehottaa luomaan uudenlaisia välineitä, joilla edistetään teollisuus- ja kehitysmaiden pienten ja keskiuurten yritysten välistä yhteistyötä;

74. vaatii EU:ta priorisoimaan verotuksen oikeudenmukaisuutta ja kotimaisten resurssien hyödyntämistä vuoden 2015 jälkeisessä ohjelmassa, sillä näiden avulla voidaan merkittävästi muuttaa yhteiskuntaa, poistaa köyhyyttä ja vähentää eriarvoisuutta;

Kansalaisyhteiskunta

75. toteaa, että uudessa toimintakehyksessä tarvitaan osallistumista korostavaa lähestymistapaa ja siinä olisi pyrittävä ottamaan mukaan toimintaan kaikkien eri tasojen toimijat; korostaa, että kansalaisyhteiskunnan järjestöillä on keskeinen rooli kehityksen mahdollistajina ja universaaliuden, yhdenvertaisuuden, osallisuuden, tilivelvollisuuden ja avoimuuden edistäjinä ja että tällainen keskeinen rooli on myös naisten järjestöillä, sillä naiset ovat globaalien kehityksen keskeisiä toimijoita; tähdentää paikalla toimivien järjestöjen kanssa käytävän vuoropuhelun merkitystä ja ihmisten ja yhteisöjen suoran osallistumisen helpottamista;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

76. painottaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen merkitystä, kun pyritään edistämään oikeusvaltioperiaatetta, oikeudenmukaisuutta, ihmisoikeuksia ja demokratian periaatteita erityisesti maissa, joissa valtiorakenteiden kehittäminen on alkuvaiheessa ja julkisen vallan valmiudet ovat rajalliset;

Paikallisviranomaiset ja kansalliset parlamentit

77. korostaa, että on tärkeää ottaa paikallisviranomaiset ja kansalliset parlamentit mukaan kehityspolitiikan suunnitteluun ja toteutukseen sekä taloudellisen avun kohdentamiseen; tähdentää, että tämä edellyttäisi aidosti osallistumiseen tähtävää prosessia, jota lähdetään toteuttamaan jo kehityspolitiikan laatimisen alkuvaiheessa, ja toteaa, että hajautetun julkisen avun merkitys on näin ollen tunnustettava ja sitä on vahvistettava;

IV. Varojen mobilisointi

78. vaatii jäsenvaltioita täyttämään sitoumuksensa osoittaa vähintään 0,7 prosenttia bruttokansantulostaan julkiseen kehitysapuun ja vähintään 0,2 prosenttia vähiten kehittyneille maille ja muille erittäin heikossa asemassa oleville valtioille; kehottaa EU:ta soveltamaan vuoden 2015 jälkeiseen rahoitukseen yhtenäistä ja kokonaisvaltaista kansainvälistä lähestymistapaa ja muistuttaa, että on edelleen tehtävä tiivistä yhteistyötä muiden avunantajien kanssa innovatiivisten rahoitusmekanismien, kuten finanssitransaktioveron, kehittämiseksi;

79. korostaa, että kehitysasioissa on tärkeää noudattaa omistajuuden periaatetta; muistuttaa myös, että on vahvistettava poliittista vuoropuhelua avunantajien ja kumppanimaiden välillä;

80. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita siitä, että julkisen kehitysavun on oltava jatkossakin köyhyyden poistamiseen tähtävään eurooppalaisen kehitysyhteistyöpolitiikan kulmakivi;

81. kehottaa EU:ta arvioimaan yhdistämismekanismia varmistaakseen, että ne ovat avoimia ja luotettavia ja että niillä on selkeä kestävä kehitystä edistävä vaikutus; kehottaa komissiota laatimaan suuntaviivoja, jotka perustuvat yhdenmu-kaistettuihin köyhyyden vähentämisen strategioihin;

82. esittää uudelleen pyyntönsä siitä, että korruption, rahanpesun, verovilpin, veronkierron, veroparatiisien, laittomien pääomavirtojen ja haitallisten verorakenteiden torjunta asetetaan tärkeimmäksi painopisteeksi kehityksen rahoittamisessa; muistuttaa, että arvioiden mukaan kehitysmaat ovat menettäneet lähes 6 biljoonaa Yhdysvaltojen dollaria laittomiin rahoitusvirtoihin viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana, mikä ylittää reilusti samana aikana annetun julkisen kehitysavun määrän; korostaa avoimuuden lisäämisen ja globaalien hyvän hallintotavan merkitystä;

83. kehottaa EU:ta helpottamaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia mahdollisuuksien mukaan ja asettamaan etusijalle yksityisen sektorin kokemuksen, asiantuntemuksen ja hallintajärjestelmien hyödyntämisen julkisten varojen käytön yhteydessä;

84. kehottaa EU:ta tukemaan jatkuvasti kehitysmaita niiden pyrkimyksissä lisätä julkisten ja yksityisten kotimaisten tulojen hyödyntämistä sekä avustamaan niitä sellaisten oikeudenmukaisten, kestävien ja tasapuolisten verotusjärjestelmien käyttöönotossa, jotka vähentävät köyhyyttä ja apuriippuvuutta;

V. Indikaattorit ja tilivelvollisuus

85. korostaa, että luotettavien eriteltyjen tietojen saatavillaolo on erittäin tärkeää uuden toimintakehyksen mukaisten toimintatapojen määrittelyssä sekä hallitusten ja kansainvälisen yhteisön tilivelvollisuuden toteuttamisessa;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

86. korostaa, että toimivat tilivelvollisuusmekanismit ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa, että sekä teollisuus- että kehitysmaat täyttävät sitoumuksensa ja puuttuvat tehokkaasti köyhyyden ja kestävä kehityksen haasteisiin, joita käsitellään vuoden 2015 jälkeisessä toimintakehyksessä; korostaa, että toimintakehyksen on perustuttava tutkittuun tietoon ja sen on sisällettävä taloudellisia tavoitteita ja toimivia seuranta- ja tilivelvollisuusmekanismeja kaikilla tasoilla; muistuttaa, että seurantamekanismeihin olisi sisällytettävä arviointiprosessi, joka perustuu avoimuuteen ja seurattavuuteen;

o

o o

87. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, YK:n pääsihteerille sekä kestävä kehityksen tavoitteita käsittelevän avoimen työryhmän puheenjohtajalle.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0060

Eurooppa 2020 -strategian työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat**Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2014 Eurooppa 2020 -strategian työllisyys- ja sosiaalinaluekohdista (2014/2779(RSP))**

(2016/C 289/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 2 ja 9 artiklan,
  - ottaa huomioon 19. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua edistävän Eurooppa 2020 -strategian arviointi” (COM(2014)0130),
  - ottaa huomioon 20. ja 21. maaliskuuta 2014 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
  - ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon komission 13. marraskuuta 2013 antaman kertomuksen ”Kasvua ja työllisyyttä edistävät sisämarkkinat: selvitys jäsenvaltioissa tapahtuneesta edistyksestä ja jäljellä olevista esteistä – Osa vuoden 2014 kasvuselvitystä” (COM(2013)0785),
  - ottaa huomioon 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaisesta foorumista ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 17. heinäkuuta 2014 antamansa päätöslauselman nuorten työllisyydestä ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon neuvostolle ja komissiolle esitetyt suulliset kysymykset Eurooppa 2020 -strategian työllisyys- ja sosiaalinaluekohdista (O-000076/2014 – B8-0035/2014 ja O-000077/2014 – B8-0036/2014),
  - ottaa huomioon työllisyys- ja sosiaalivaliokunnan päätöslauselmaesityksen,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategian yhtenäisessä linjauksessa korostetaan periaatetta, jonka mukaan kaikkien viiden päätavoitteen saavuttaminen on älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun edellytys;
- B. toteaa, että sosiaalisten investointien määrä on pidettävä riittävällä tasolla, sillä niiden avulla edistetään kehitystä ja lisätään kasvua, mitä Eurooppa 2020 -strategian yhdenmukaistamista luonteesta huolimatta ei ole otettu riittävästi huomioon muilla politiikanaloilla kuten ei myöskään julkisen talouden vakauttamistoimien sosiaalista vaikutusta;
- C. ottaa huomioon, että EU on vielä kaukana Eurooppa 2020 -strategian työllisyyttä ja köyhyyden vähentämistä koskevien päätavoitteiden saavuttamisesta;
- D. panee merkille, että Eurooppa 2020 -strategian tultua voimaan vuonna 2010 työttömyys on jatkanut kasvuaan tietyissä jäsenvaltioissa ja EU:n 28 jäsenvaltion työttömyysaste on noussut hälyttävälle 10,1 prosentin tasolle vuonna 2014, mikä merkitsee, että unionissa on 24,6 miljoonaa työtöntä, ja myös työssäkäyvien köyhien määrä on kasvussa; korostaa, että kirjatut työttömyysluvut ovat tätäkin synkempiä syrjäisimmillä alueilla, joilla keskimääräinen työttömyysaste on 24 prosenttia ja keskimääräinen nuorisotyöttömyys 51 prosenttia ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

⁽²⁾ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0010.

⁽⁴⁾ Ks. EU Employment and social situation, Quarterly Review, syyskuu 2014.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

- E. korostaa, että köyhyys- tai syrjäytymisvaarassa olevien ihmisten määrä on kasvanut kymmenellä miljoonalla vuodesta 2008 ja heitä on nyt yli 122,6 miljoonaa, mikä merkitsee, että neljäsosa kansalaisista on tässä tilanteessa; toteaa, että jäsenvaltioiden väliset erot ovat myös kasvussa; ottaa huomioon, että keskimääräinen köyhyysriskiaste EU:ssa on 24,8 prosenttia ja vastaava alle 18-vuotiaita lapsia koskeva luku on 28 prosenttia; korostaa, että nämä luvut ovat kasvaneet siitä lähtien kun Eurooppa 2020 -strategia tuli voimaan 2010;
- F. panee merkille, että vammaisten henkilöiden köyhyysaste on 70 prosenttia yleistä keskiarvoa korkeampi, mikä johtuu osittain heidän vähäisistä mahdollisuuksistaan saada työpaikka;
- G. toteaa, että vielä on työllistettävä 16 miljoonaa ihmistä, jotta 75 prosentin työllisyystavoite saavutetaan vuonna 2020;
- H. toteaa, että komission tuoreimpien ennusteiden mukaan EU:n työttömyysasteen odotetaan laskevan vain hitusen vuonna 2015 (10,4 prosenttiin);
- I. toteaa, että EU:n korkea työttömyysaste on yhteydessä unionin teollisuus- ja valmistustuotannon perustan kaventumiseen;
- J. toteaa, että uudistusten toteuttamista on jatkettava, jotta kansalaisten työllisyysvaatimukset ja sosiaaliset vaatimukset voidaan täyttää;
- K. toteaa, että työllisyysasteiden väliset erot jäsenvaltioiden ja alueiden välillä kasvavat, mikä johtaa EU:n polarisoitumiseen ytimeksi ja periferiaksi, mikä voi pahentaa sosiaalista epätasapainoa pitkällä aikavälillä;
- L. panee merkille, että SEUT:n 174 artiklassa todetaan, että unioni kehittää ja harjoittaa toimintaansa taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi myös vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivillä alueilla;
- M. ottaa huomioon, että kriisin päihittämiseksi tietyt jäsenvaltiot ovat supistaneet rajusti julkista talouttaan juuri samaan aikaan, kun sosiaalisen suojelun tarve on lisääntynyt työttömyyden kasvun vuoksi; toteaa, että kansallisten sosiaaliturvamäärärahojen riittävyyttä on lisäksi koetellut se, että maksut ovat vähentyneet, kun työpaikkoja on vähennetty rajusti tai palkkoja alennettu tuntuvasti, mikä on heikentänyt vakavasti eurooppalaisen sosiaalisen mallin toimivuutta;
- N. toteaa, että vakavista luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivien alueiden työllisyysaste on usein alhaisempi ja näillä alueilla myös koulutuksen ja terveydenhuollon kaltaiset julkiset palvelut ovat hankalammin saatavissa;
- O. toteaa, että kasvava huolenaihe EU:ssa on edelleen nuorisotyöttömyys, joka on noussut hälyttävälle 23,3 prosentin tasolle (EU:n keskiarvo vuonna 2013); toteaa, että yli 40 prosenttia nuorista työntekijöistä työskentelee määräaikaisten sopimuksilla ja lähes 25 prosenttia tekee osa-aikatyötä;
- P. toteaa, että innovointiin, tutkimukseen ja kehittämiseen sekä ammatilliseen pätevyyteen ja osaamiseen kohdennettavat julkiset investoinnit vauhdittavat talouskasvua ja tuottavat mittakaavaetuja ja että työttömyys ja nuorisotyöttömyys ovat myös kytköksissä tällaisten investointien puutteeseen;
- Q. panee merkille komission helmikuussa 2013 hyväksymän sosiaalisia investointeja koskevan paketin;
- R. panee merkille, että Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä 13 jäsenvaltiolle on annettu naisten työllisyyden edistämiseen tähtäviä maakohtaisia suosituksia;
- S. toteaa, että naisten työllisyysprosentin kasvu tietyissä maissa johtuu pääasiassa osa-aikatyön lisääntymisestä; toteaa, että kokopäivätyksi muutettuna naisten työllisyysaste on ainoastaan 53,5 prosenttia EU:ssa; toteaa, että vuonna 2012 osa-aikatyöntekijöistä 32,9 prosenttia oli naisia ja 8,4 prosenttia miehiä;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

- T. toteaa, että Euroopan sosiaalirahastosta tuetaan toimia, joilla pyritään saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet työttömyyden torjumiseen tähtäävällä toiminnalla, jossa keskitytään erityisesti nuorisoon; korostaa, että Jean-Claude Junckerin lupaama 300 miljardin euron investointipaketti olisi käytettävä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen; toteaa, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä köyhyiden vähentämiseen sekä laadukkaiden työpaikkojen luomiseen;
- U. ottaa huomioon, että 27. kesäkuuta 2014 annetuissa Eurooppa-neuvoston päätelmissä korostettiin, että EU:n korkea työttömyysaste on kestävä, ja siksi niissä sovittiin strategisesta ohjelmasta, jossa keskitytään työpaikkojen, kasvun ja kilpailukykyyn edistämiseen;
- V. toteaa, että vaikka EU on saavuttamassa tavoitteensa, jotka koskevat koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämistä, koulunkäynnin keskeyttävien määrässä on edelleen suuria eroja jäsenvaltioiden välillä; painottaa, että koulunkäynnin keskeyttävien nuorten määrän vähentämisellä lisätään nuorten työllistymismahdollisuuksia;
- W. toteaa, että tuloerot ovat kasvaneet siten, että vuonna 2012 eniten ansaitseva 20 prosenttia ansaitsi 5,1 kertaa niin paljon kuin vähiten ansaitseva 20 prosenttia, mikä on jälleen osoitus jäsenvaltioiden sisäisistä ja keskinäisistä kasvavista sosiaalisista eroista; korostaa, että voimakas eriarvoistuminen saattaa horjuttaa eurooppalaisten yhteiskuntien vakautta ja siksi sitä on torjuttava hyväksymällä työllisyyden kasvua edistäviä toimenpiteitä, edistämällä suuren yleisön mahdollisuuksia saada tietoa ja luomalla laadukkaita työpaikkoja;
- X. toteaa, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä siihen, että sukupuolinäkökulma otetaan huomioon kaikissa yhteyksissä, sekä naisia koskeviin politiikkatoimiin, jotta voidaan saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian työllisyyttä ja köyhyiden vähentämistä koskevat yleistavoitteet ja kuroa umpeen jäljellä olevat sukupuolten väliset erot työllisyydessä ja köyhyysluvuissa;
- Y. toteaa, että demografiset haasteet ja ikääntyvä väestö vaikuttavat myös jatkossa jäsenvaltioiden mahdollisuuksiin saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet;
- Z. toteaa, että komissio on kiinnittänyt huomiota makrotaloudelliseen epätasapainoon sekä jäsenvaltioiden työmarkkinatilanteiden eroihin erityisesti siltä osin kuin ne koskevat nuorisotyöttömyyttä;
- AA. painottaa, että talouskasvun lisääntyminen ei itsessään takaa nykyistä ihmisarvoisempia työpaikkoja taikka köyhyiden tai sosiaalisen eriarvoisuuden vähenemistä; katsoo, että tällaiset tavoitteet voidaan saavuttaa ainoastaan tekemällä asianmukaisia valintoja politiikkatoimien suhteen;
- AB. toteaa, että vaikka sosiaali-, työllisyys-, finanssi- ja talouspolitiikka nivoutuvat tiiviisti yhteen, sosiaalisen suojelun komitea, työllisyyskomitea, talouspoliittinen komitea ja talous- ja rahoituskomitea käsittelevät näitä asioita edelleen melko erillään toisistaan, mikä estää yhtenäisen päätöksenteon;
1. pitää valitettavana, että nykyisissä politiikkatoimissa keskitytään edelleen yksinomaan talouskasvuun ottamatta huomioon osallistavan, oikeuksiin perustuvan ja kestävänsä tarkasteltavan tarvetta; korostaa, että kasvusta seuraavaa hyötyä on jaettava kaikille yhteiskunnan tasoille, jotta se olisi kestävä;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

2. pitää valitettavana, että eurooppalaisen ohjausjakson aikana tähän mennessä hyväksytyt vuotuiset kasvuselvitykset ja maakohtaiset suositukset eivät ole olleet riittävän yhdenmukaisia Eurooppa 2020 -strategian työllisyyttä, köyhyyden vähentämistä ja koulutusta koskevien tavoitteiden kanssa; pitää valitettavana, että sosiaaliturvajärjestelmiä ei ole otettu huomioon keskeisenä välineenä talouden ja yhteiskunnan vakauttamisessa ja köyhyyden vähentämisessä; kehottaa toteuttamaan nykyistä määrätietoisempia toimia EU:n politiikkatoimien ohjaamiseksi ja koordinoimiseksi, jotta voidaan vahvistaa sisämarkkinoita ja torjua näin niiden toimintaa hankaloittavia esteitä ja toisaalta hyötyä niihin liittyvistä mahdollisuuksista edistää älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua ja luoda työpaikkoja; kehottaa komissiota varmistamaan, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet asetetaan ensisijaisiksi tavoitteiksi tulevissa maakohtaisissa suosituksissa;
3. antaa tunnustusta kasvun ulkopuolisia tekijöitä ("Beyond Growth") koskeville käynnissä oleville toimille, joiden toteuttamisessa Italia näytti esimerkkiä puheenjohtajakaudellaan, ja katsoo, että näillä toimilla myötävaikutetaan Eurooppa 2020 -strategian uudelleen tarkasteluun; palauttaa mieliin kannan, jonka se esitti 8. kesäkuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa aiheesta "BKT ja muut indikaattorit – Edistyksen mittaaminen muuttuvassa maailmassa" ⁽¹⁾;
4. kehottaa sisällyttämään Eurooppa 2020 -strategiaan vertailuoppimisen pakollisen periaatteen, jota sovelletaan EU:n jäsenvaltioiden politiikkatoimiin ja erityisesti EU:n työmarkkinoihin; tarkentaa tämän merkitsevän sitä, että EU:n parhaita käytäntöjä ja menetelmiä koskevia malleja olisi seurattava tehokkaasti ja niistä olisi pidettävä kirjaa siten, että keskitytään työttömyyden ja erityisesti nuorisotyöttömyyden vähentämiseen; tähdentää, että tämän olisi johdettava siihen, että asiaa koskevat kansalliset esimerkit vertaillaan ja asetetaan järjestykseen, jolloin kaikki EU:n jäsenvaltiot voivat tehdä näiden havaintojen pohjalta konkreettisia poliittisia päätöksiä;
5. kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan nykyistä kunnianhimoisempaa ja konkreettisempaa linjausta niiden muuttaessa EU:n tavoitteita omiksi kansallisen tason tavoitteikseen; kehottaa erityisesti erittelemään työllisyyttä, köyhyyden vähentämistä ja koulutusta koskevat tavoitteet iän ja sukupuolen mukaan vertailemisen helpottamiseksi;
6. katsoo, että uudelleenteollistamista koskevien tavoitteiden saavuttaminen on erittäin tärkeää EU:n kilpailukyvyn kannalta ja että aidon eurooppalaisen teollisuuspolitiikan uudelleen käynnistämällä voitaisiin edistää kasvua ja luoda uusia laadukkaita työpaikkoja;
7. kehottaa ottamaan käyttöön harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevän koulutusmallin, jota sovelletaan kansallisella tai alueellisella tasolla joustavasti, ja luomaan eurooppalaiseen verkostoon tiiviisti kytkeytyvän tehokkaan työvoimapolvelun; kehottaa myös soveltamaan todellisen elinikäisen oppimisen käsitteitä ja arviointeja, jotta voidaan edistää vanhempien työntekijöiden pätevyyttä;
8. muistuttaa työmarkkinaosapuolten merkityksestä työmarkkinatoimien yhteydessä ja korostaa, että työmarkkinaosapuolten kuulemisen olisi kuuluttava prosessiin erottamattomasti; kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään yhteistyötä työmarkkinaosapuolten kanssa, jotta voidaan varmistaa, että Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpano onnistuu;
9. kehottaa luomaan työmarkkinaosapuolten foorumin, jossa työnantajien ja työntekijöiden edut yhdistyvät;
10. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että työllisyysasteen paraneminen on seurausta laadukkaiden työpaikkojen määrän lisääntymisestä EU:n taloudessa;
11. pitää valitettavana, että työllisyyden kasvu on osin seurausta epävarmojen työsuhteiden, kuten ns. nollatuntisopimusten, näennäisesti itsenäisen ammatinharjoittamisen ja olosuhteiden pakosta tehtävän osa-aikatyön lisääntymisestä; on huolissaan, että tällaisilla työpaikoilla työntekijät eivät voi hankkia kunnon elantoa eivätkä heidän työoikeutensa ole riittäviä;
12. korostaa, että laadukkaat työpaikat ovat tärkeitä, sillä niiden avulla saadaan enemmän ihmisiä työelämään ja voidaan pidentää työuria, ja toteaa, että tästä syystä niillä on keskeinen merkitys Eurooppa 2020 -strategian työllisyystavoitteiden saavuttamisessa; katsoo siksi, että työllisyysindikaattoreissa ei pidä keskittyä ainoastaan työllistävien ihmisten määrään vaan myös työn laatuun, jotta kansallisten työmarkkinoiden tilasta saataisiin perusteellinen kuva;

⁽¹⁾ EUVL C 380 E, 11.12.2012, s. 81.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

13. katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi toimitettava edistymistä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa koskevat vuosittaiset kansalliset selvityksensä; kehottaa lisäksi komissiota antamaan vuotuisen edistymiskertomuksen Eurooppa 2020 -strategian ja kaikkien yleistavoitteiden täytäntöönpanosta;

14. pitää myönteisenä, että tämän vuoden jaksolla käytettiin ensi kertaa keskeisiä työllisyys- ja sosiaali-indikaattoreita sisältävää tulostaulua; kehottaa käyttämään myös lapsiköyhyyssasteen, terveydenhoitopalvelujen saatavuuden ja asunnottomuuden kaltaisia lisäindikaattoreita; pyytää lisäämään analyysin jäsenvaltioiden köyhyydessä elävien väestöryhmien tunnuspiirteistä, jotta politiikkatoimet voidaan keskittää nykyistä paremmin; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta käyttämään tulostaulua varhaisvaroitusjärjestelmänä, jotta voidaan laatia sopivia politiikkatoimia;

15. kehottaa tasapainottamaan strategian rahoitusta ja taloutta koskevia prioriteetteja vankoilta sosiaalisilla prioriteeteilla, jotta voidaan varmistaa sosiaalipoliittisten toimien toteutettavuus; tähdentää, että työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat olisi eurooppalaisessa ohjauksessa asetettava tasavertaiseen asemaan makroekonomisten näkökohtien kanssa; kehottaa siksi järjestämään EPSCO- ja ECOFIN-neuvostojen yhteiskokouksia yhtenevän kannan saavuttamiseksi;

16. katsoo, että laadukkaiden työpaikkojen luomiseen tähtäävään tavoitteeseen (samoin kuin resurssitehokkuuteen) on pyrittävä nykyistä tehokkaammin ja näkyvämmiin Eurooppa 2020 -strategian lippulaiva-aloitteissa, kuten resurssitehokas Eurooppa, innovaatiounioni ja Euroopan digitaalistrategia, sekä teollisuuspolitiikan lippulaiva-aloitteissa myös siten, että sisällytetään määrällisesti ilmaistavissa olevia työllisyysindikaattoreita asiaankuuluviin tulostauluihin;

17. katsoo, että tulevaisuuden tarkasteluissa olisi myös tärkeää tehdä tulostauluun sisällytettyjen työllisyys- ja sosiaali-indikaattoreiden yhteydessä johdonmukaisesti ero miesten ja naisten välillä;

18. kehottaa Eurooppa-neuvostoa saattamaan talous- ja rahaliiton uudistuksen pikaisesti päätökseen etenkin tärkeimpien tulevaisuuteen suuntautuvien taloudellisten uudistussuunnitelmien ennakkokoordinoimien, sosiaalisten vaikutusten arvioinnin ja niihin liittyvien yhteisvastuunentettelyjen kautta; kehottaa tukemaan tällaista koordinoitua sosiaalisten vaikutusten ja sukupuolivaikutusten kattavalla etu- ja jälkikäteisarvioinnilla;

19. palauttaa mieliin, että Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) mukaan kulut (menetetty ansiot ja verotulot sekä sosiaalisten tulonsiirtojen aiheuttamat lisämenot), jotka aiheutuvat nuorista, jotka eivät tällä hetkellä ole koulutuksessa eivätkä työelämässä (NEET-nuoret), olivat EU:ssa 153 miljardia euroa vuonna 2011 ja nousivat 162 miljardiin euroon vuonna 2012, ja että Kansainvälisen työjärjestön (ILO) mukaan tarvitaan yhteensä 21 miljardia euroa, jotta euroalueen nuorisotyöttömyyden ratkaisemiseen voidaan vaikuttaa; katsoo siksi, että unionin rahoitusta tarvitaan lisää Eurooppa 2020 -strategian mukaisen 75 prosentin työllisyystavoitteen saavuttamiseen; korostaa, että varojen osoittaminen etupainotteisesti ei ole uutta rahoitusta ja että siihen liittyy riski, että rahoitus keskittyy alkuun, jolloin sitä hyödynnetään vähän, ja että se loppuu kesken, kun käyttö on runsasta, mikä vaikeuttaa hankkeiden tuensaajien työtä paikan päällä ja tekee siitä vaikeammin ennakoitavaa; katsoo myös, että komission olisi annettava jäsenvaltioille ja julkisille työvoimapolitikoille kattavia ja tarkkoja suuntaviivoja siitä, soveltuvatko niiden ohjelmat nuorisotyöllisyysaloitteeseen;

20. katsoo, että jäsenvaltioiden on reagoitava herkemmin työmarkkinoiden tarpeisiin varmistamalla erityisesti tiiviiden yhteyksien luominen koulutusmaailman ja työelämän välille;

21. kehottaa komissiota mukauttamaan Euroopan sosiaalirahasto ja muut Euroopan rakenne- ja investointirahastot tiiviimmiksi Eurooppa 2020 -strategian toimintatavoitteisiin, jotta voidaan vahvistaa niiden roolia strategian taloudellisina tukipilareina;

22. korostaa, että nuorisotakuun täytäntöönpanoa on seurattava, jotta jäsenvaltioita voidaan pitää vastuuvälillisinä niiden sitoumusten suhteen, jotka ne allekirjoittivat nuorisotakuuta koskevan suosituksen yhteydessä;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

23. kannustaa jäsenvaltioita edistämään nuorten johtajuus-, esimies- ja yrittäjyystaitoja, jotta saavutetaan 75 prosentin työllisyystavoite, jotta uudet yritykset ja startup-yritykset voivat hyötyä uusista markkinoista ja hyödyntää näin kasvupotentiaalin ja jotta nuoret voivat ryhtyä työnantajiksi eivätkä ainoastaan työntekijöiksi;

24. suhtautuu myönteisesti joidenkin jäsenvaltioiden hyväksymiin nuorisotyöllisyysaloiteohjelmiin; painottaa, että kuuden miljardin summa ei riitä EU:n nuorisotyöttömyyden ratkaisemiseen; kehottaa siksi komissiota ratkaisemaan vuosien 2014–2015 jälkeistä aikaa koskevan rahoituskysymyksen;

25. pitää myönteisenä komission puheenjohtajaksi valitun Jean-Claude Junckerin lausuntoa kokonaisvaltaisesta investointiohjelmasta työttömyyden torjumiseksi; korostaa, että tarvitaan lisää työpaikkojen säilyttämiseen ja luomiseen kohdennettuja lisäinvestointeja (infrastruktuuriin, tutkimukseen ja kehitykseen, vihreisiin työpaikkoihin, innovointiin ja digitaalisten sisämarkkinoiden valmiiksi saattamiseen) Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti, ja tähdentää, että ei pidä keskittyä yksinomaan panoksiin vaan ottaa huomioon myös konkreettiset tulokset; painottaa, että tällaisia investointeja voitaisiin pidemmän aikavälin hyödyn aikaan saamiseksi kohdentaa muodollisiin ja muihin kuin muodollisiin korkealaatuisiin koulutusinfrastruktuureihin sekä esteiden poistamiseen koulutusmahdollisuuksien yhdenvertaisuuden parantamiseksi; kannustaa yhdistämään nämä investoinnit konkreettisiin työllisyystavoitteisiin ja köyhyyden poistamiseen tähtääviin tavoitteisiin, sillä investoinnit esimerkiksi korkealaatuisiin julkisiin palveluihin ovat myös tärkeitä osallistavan yhteiskunnan luomiseen tähtäävien tavoitteiden saavuttamiseksi;

26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan erityisesti huomioon syrjäisimmät alueet, joissa luonnonhaitat, kuten syrjäinen sijainti, maantieteellinen hajanaisuus, haavoittuvat taloudet ja luonnonoloista johtuvat rajoitteet, johtavat väestön korostuneeseen eriarvoisuuteen työnsaanti-, harjoittelu- ja koulutusmahdollisuuksien suhteen; painottaa, että sen vuoksi näillä alueilla tarvitaan investointiohjelmien toteuttamiseen tähtäviä tehostettuja erityisjärjestelmiä, jotta Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet voidaan saavuttaa ja vapauttaa käyttöön niiden taloudellinen ja sosiaalinen potentiaali;

27. kehottaa jäsenvaltioita keskittymään sektoreihin, joilla on korkea kasvu- ja työllisyyspotentiaali, kuten vihreään sektoriin, valkoiseen sektoriin ja tieto- ja viestintätekniikan sektoriin;

28. suosittaa, että työttömyyden torjumiseen tähtäävän uuden investointiohjelman yhteydessä keskitytään nuorisotyöttömyyteen, joka on yksi vakavimmista EU:n ongelmista nykypäivänä; toteaa, että tämän vuoksi olisi annettava lisää määrärahoja Erasmus nuorille yrittäjille -ohjelmaan, jotta voitaisiin tukea entistä tehokkaammin nuorten yrittäjyyttä ja nuorten liikkuvuutta tuloksellisenä keinona torjua nuorisotyöttömyyttä, köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä;

29. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään sukupuolinäkökohdat käsittävän osan Eurooppa 2020 -strategiaan, jotta voidaan mitata edistystä sukupuolten välisen työllisyyskuilun kuromisessa umpeen ja jotta maakohtaisissa suosituksissa voidaan ottaa huomioon vuotuisen kasvuselvitykseen sisällytetyt politiikkatoimet;

30. palauttaa mieliin kehotuksensa panna täytäntöön sosiaalisia investointeja koskeva paketti, kuten kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevia sosiaalisia investointeja koskeva tiedoksianto, suositus aiheesta "Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre" sekä komission yksiköiden valmisteluasiakirjat: "Evidence on Demographic and Social Trends", "Active Inclusion of People Excluded from the Labour Market", "Social services of general interest in the European Union", "Long-Term Care in Ageing Societies", "Confronting Homelessness in the European Union", "Investing in Health" ja "Social investment through the European Social Fund";

31. panee merkille, että eurooppalaisen ohjausjakson aikataulu ja menettelyt ovat kehittyneet sellaisiksi, että parlamentilla ei ole siinä virallista roolia eikä sillä siksi ole riittävästi aikaa käsitellä asiaa ennen Eurooppa-neuvoston kevätkokousta;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

32. kehottaa jäsenvaltioita poistamaan tarpeettomia hallinnollisia rasitteita ja byrokratiaa yksityisyrityiltä ja mikro- ja pk-yrityksiltä sekä helpottamaan startup-yritysten toiminta-ehdoja;
33. korostaa, että verotaakkaa on siirrettävä työstä muihin kestävämpiin verotuksen muotoihin, jotta voidaan edistää kasvua ja työpaikkojen luomista;
34. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota edistämään ja parantamaan työvoiman liikkuvuuteen liittyviä mekanismeja ja erityisesti Eures-portaalia ja julkisia työvoimapolkuja, joiden avulla voidaan edistää yleistä ja nuorten työllisyyttä;
35. toteaa, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ovat vielä saavuttamatta, ja katsoo, että näiden tavoitteiden saavuttamiseksi olisi otettava käyttöön tehokkaampia toimia nykyisen kuilun kuromiseksi umpeen; kehottaa siksi komissiota käynnistämään julkisen kuulemismenettelyn, jotta eurooppalaista ohjausjaksoa voitaisiin arvioida sen tehokkuuden ja legitimitietin parantamiseksi osana strategian puolivälitarkastelua ottaen huomioon, että ohjausjakso-prosessin avulla olisi pyrittävä edesauttamaan Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista;
36. pitää valitettavana, että Eurooppa-neuvosto ei käsitellyt köyhyyden vähentämistä koskevaa yleistavoitetta 20.–21. maaliskuuta 2014 pidetyssä alustavassa keskustelussa Eurooppa 2020 -strategian arvioimisesta;
37. kehottaa komissiota laatimaan strategian, jolla tuetaan jäsenvaltioita asunnottomuuden torjunnassa yhdenmukaisen politiikkatoimien ja asianmukaisten sosiaalisten investointien avulla;
38. korostaa, että EU:ssa koettu eriarvoisuuden lisääntyminen, joka on myös tullut esiin ohjausjakson maakohtaisessa raportoinnissa, on huomattava uhka demokratialle; panee merkille Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) ja ILO:n varoitukset, joiden mukaan lisääntyvä eriarvoistuminen EU:ssa voi horjuttaa eurooppalaisia yhteiskuntia; palauttaa mieliin kehoituksena nykyistä kunnianhimoisemmista tavoitteista sekä tarkemmista ja puolueettomammista mittausavoista, jotta voidaan vähentää eriarvoisuutta, köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä sekä jäsenvaltioissa että niiden välillä, erityisesti kun otetaan huomioon kasvavat sosiaaliset erot;
39. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan kiireellisiä toimenpiteitä, joilla köyhyysriskin ja sosiaalisen syrjäytymisen kasvava suuntaus saadaan käännettyksi laskuun, jotta voidaan saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian yleistavoite vähentää köyhyysuhan alla elävien ja sosiaalisesti syrjäytyneiden määrää vähintään 20 miljoonalla;
40. kehottaa jäsenvaltioita takaamaan heikoimmassa asemassa oleville yhteiskunnan jäsenille pääsyn työmarkkinoille ja mahdollisuuden asianmukaiseen sosiaaliturvaan;
41. kehottaa komissiota toteuttamaan uusia koulutus- ja innovointipolitiikan alojen konkreettisia toimia, joilla lisätään kasvun sekä eriarvoistumisen torjumisen keskinäistä täydentävyyttä;
42. kehottaa asettamaan Eurooppa 2020 -strategian puolivälitarkastelun yhteydessä lapsiköyhyyden vähentämiseen tähtäävän alatavoitteen;
43. kehottaa siksi käyttämään ”köyhyyden” indikaattoreita mittaamaan jäsenvaltioiden köyhyysasteita, jotta syrjäytymisvaarassa olevat on helpompi havaita;
44. muistuttaa kuitenkin, että köyhyysindikaattorin perusteella ei saada suoraa näyttöä sosiaalisen syrjäytymisen kokemuksista, ja kehottaakin parantamaan koetun sosiaalisen syrjäytymisen mittaamista, jotta voidaan ymmärtää paremmin sosiaalisen syrjäytymisen taustalla olevia syitä ja sitä, millaisia ryhmiä se erityisesti koskee;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

45. toteaa, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttaminen on toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden vastuulla ja että EU:n tehtävänä on tukea niiden toimia; katsoo, että prosessin avulla voidaan – vertaisarvioinnin ja parhaiden käytäntöjen vaihdon kautta – tukea jäsenvaltioita tarvittavien rakennemuutosten toteuttamisessa, työmarkkinoiden joustavoittamisessa ja sellaisten toimintaolojen luomisessa, joissa yritykset voivat luoda työpaikkoja; korostaa kuitenkin, että jäsenvaltioiden on toimittava ajoissa, sillä toimimattomuudesta saattaa aiheutua vakavia seurauksia koko EU:lle; kehottaa ottamaan kansalliset parlamentit sekä paikallis- ja alueviranomaiset mukaan kansallisten uudistusohjelmien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon, myös monitasoisten hallintojärjestelyiden kautta;
46. pitää valitettavana, että monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 hyväksymisen myötä EU:n talousarvioon tehtiin nyt ensimmäistä kertaa nettovähennys, ja toteaa, että rahoituskehityksen kokonaismääräksi vahvistettiin 960 miljardia euroa; katsoo, että monivuotinen rahoituskehitys ei riitä Eurooppa 2020 -strategian työllisyys- ja sosiaalitavoitteiden saavuttamiseen; pitää monivuotisen rahoituskehityksen puolivälitarkastelua erittäin tärkeänä, jotta EU:n menojen strategiaa suuntaviivoja voidaan muokata siten, että työpaikkoja luova taloudellinen elpyminen toteutuu;
47. muistuttaa työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan tehtävästä valvoa Euroopan sosiaalirahaston (ESR) määrärahojen tehokasta käyttöä ja erityisesti käytössä olevaa sosiaalisen osallisuuden edistämiseen suunnattua 20 prosentin osuutta ja sitä, millä tavoin jäsenvaltiot ovat tosiasiallisesti käyttäneet investointivaroja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi;
48. korostaa, että työllisyyttä, köyhyyden vähentämistä ja koulutusta koskevia tavoitteita on seurattava tarkemmin ja vertailtavissa olevia tilastotietoja tuotettava nykyistä ajantasaisemmin; vaatii siksi, että etenkin NUTS 3 -tason työttömyystiedot sekä ”köyhyysuhan ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa olevia” koskevat indikaattorit olisi saatava reaaliajassa, jotta kansallisten työmarkkinoiden todellista tilannetta voitaisiin arvioida;
49. kehottaa komissiota asettamaan nuorten työllistämiseen tähtäävän erityistavoitteen ja/tai ottamaan käyttöön nuorison työllistämistä koskevat erityiset yhdennetyt suuntaviivat Eurooppa 2020 -strategian puolivälitarkastelun yhteydessä;
50. kehottaa kuulemaan asianmukaisesti paitsi työmarkkinaosapuolia myös kansalaisyhteiskunnan edustajia ja vaatii, että tällaiset kuulemiset sisällytetään järjestelmällisesti kaikkiin Eurooppa 2020 -strategian etenemisvaiheisiin; kehottaa komissiota laatimaan suuntaviivat tällaista menettelyä varten;
51. korostaa, että kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien vilpitön kuuleminen edistää prosessin demokraattista oikeutusta ja mahdollisuuksia, että uudistukset saavat kansalaisten hyväksynnän ja että niiden täytäntöönpano onnistuu; toteaa, että näin voidaan vahvistaa myös uudistuksia koskevan arvioinnin näyttöpohjaa; katsoo, että tästä syystä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaisen foorumin vuotuinen yleiskokous olisi kytkettävä tiiviimmin eurooppalaiseen ohjausjaksoon;
52. kehottaa komissiota ottamaan huomioon meneillään olevan julkisen kuulemisen tulokset ennen kuin se julkaisee konkreettisia ehdotuksia strategian puolivälitarkastelua varten; vaatii myös, että parlamenttia on kuultava ennen lopullisten päätösten hyväksymistä;
53. kehottaa toimimaan kunnianhimoisesti ilmastonmuutoksen torjumista ja energiakestävyyttä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi, sillä ne liittyvät erottamattomasti älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun toteutumiseen;
54. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, kansallisille parlamenteille ja Eurooppa-neuvostolle.
-

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0063

YK:n ilmastomuutoskonferenssi 2014 – COP 20 Lima, Peru (1.–12. joulukuuta 2014)**Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. marraskuuta 2014 YK:n ilmastomuutoskonferenssista 2014 – COP 20 Lima, Peru (1.–12. joulukuuta 2014) (2014/2777(RSP))**

(2016/C 289/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (jäljempänä ”ilmastosopimus”) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
- ottaa huomioon ilmastopimuksen osapuolten konferenssin 13. istunnon (COP 13) ja Baliilla vuonna 2007 pidetyn, Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin 3. istunnon (CMP 3) sekä Balin toimintasuunnitelman (päätös 1/COP 13),
- ottaa huomioon ilmastopimuksen osapuolten konferenssin 15. istunnon (COP 15) ja Kööpenhaminassa, Tanskassa 7.–18. joulukuuta 2009 pidetyn, Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin 5. istunnon (CMP 5) sekä Kööpenhaminan sitoumuksen,
- ottaa huomioon ilmastopimuksen osapuolten konferenssin 16. istunnon (COP 16) ja Cancúnissa, Meksikossa 29. marraskuuta – 10. joulukuuta 2010 pidetyn, Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin 6. istunnon (CMP 6) sekä Cancúnin sopimukset,
- ottaa huomioon ilmastopimuksen osapuolten konferenssin 17. istunnon (COP 17) ja Durbanissa, Etelä-Afrikassa 28. marraskuuta – 9. joulukuuta 2011 pidetyn, Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin 7. istunnon (CMP 7) sekä erityisesti Durbanin toimintaohjelmaa koskevat päätökset,
- ottaa huomioon ilmastopimuksen osapuolten konferenssin 18. istunnon (COP 18) ja Dohassa, Qatarissa 26. marraskuuta – 8. joulukuuta 2012 pidetyn, Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin 8. istunnon (CMP 8) sekä Dohan ilmastopaketin hyväksymisen,
- ottaa huomioon ilmastopimuksen osapuolten konferenssin 19. istunnon (COP 19) ja Varsovassa, Puolassa 11.–23. marraskuuta 2013 pidetyn, Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin 9. istunnon (CMP 9) sekä vahinkojen ja menetysten huomioimiseksi perustetun Varsovan kansainvälisen mekanismin perustamisen,
- ottaa huomioon ilmastopimuksen osapuolten konferenssin 20. istunnon (COP 20) ja Limassa, Perussa 1.–12. joulukuuta 2014 pidettävän, Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin 10. istunnon (CMP 10),
- ottaa huomioon joulukuussa 2008 hyväksytyn EU:n ilmasto- ja energiapaketin,
- ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2013 julkaistun komission vihreän kirjan ”Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuoteen 2030” (COM(2013)0169),

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

- ottaa huomioon direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta ilmailutoiminnan sisällyttämiseksi yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään 19. marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/101/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin strategiasta Kööpenhaminan ilmastonmuutostokouksessa (COP 15) ⁽²⁾, 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman Kööpenhaminan ilmastohuippukokouksen (COP 15) tuloksista ⁽³⁾, 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Cancúnin ilmastonmuutoskonferenssista (COP 16) ⁽⁴⁾, 16. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman Durbanin ilmastonmuutoskonferenssista (COP 17) ⁽⁵⁾, 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman Dohan (Qatar) ilmastokokouksesta (COP 18) ⁽⁶⁾ ja 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman Varsovan (Puola) ilmastokokouksesta (COP 19) ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman ”2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmukaistettua ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia” ⁽⁸⁾, 15. maaliskuuta 2012 antamansa päätöslauselman etenemissuunnitelmasta siirtymiseksi kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050 ⁽⁹⁾ ja 5. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman ilmasto- ja energiapolitiikan puitteista vuoteen 2030 ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon komission 26. maaliskuuta 2013 antaman kuulemista koskevan tiedonannon aiheesta ”Kansainvälinen ilmastonmuutossopimus vuonna 2015: Kansainvälinen ilmastopolitiikka vuoden 2020 jälkeen” (SWD(2013)0097),
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2012 hyväksytyt neuvoston päätelmät COP 17:n / CMP 7:n jatkotoimista, 15. toukokuuta 2012 hyväksytyt neuvoston päätelmät ilmastorahoituksesta ja nopeasti saatavasta rahoituksesta, 18. heinäkuuta 2011 ja 24. kesäkuuta 2013 hyväksytyt neuvoston päätelmät EU:n ilmastodiplomatiasta sekä 15. lokakuuta 2013 hyväksytyt neuvoston päätelmät EU:n ja sen jäsenvaltioiden sitoutumisesta ilmastorahoituksen kohdentamiseen,
- ottaa huomioon huhtikuussa 2013 esitetyn EU:n strategian ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi ja siihen liitetyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan,
- ottaa huomioon marraskuussa 2012 julkaistun YK:n ympäristöohjelman (UNEP) yhteenvetoraportin ”The Emissions Gap Report 2012”,
- ottaa huomioon Maailmanpankin raportit ”Turn Down the Heat: Why a 4 °C Warmer World Must be Avoided”, ”Turn Down the Heat: Climate Extremes, Regional Impacts, and the Case for Resilience ja ”Climate Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action”,
- ottaa huomioon Global Commission on the Economy and Climateen ilmastotalousraportin ”Better Growth, Better Climate: The New Climate Economy Report”,
- ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) viidennen arviointiraportin kolme työryhmäraporttia ja sen yhteenvetoraportin,
- ottaa huomioon, että YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon kutsui valtionpäämiehiä ilmastohuippukokoukseen syyskuussa 2014, jotta nämä sitoutuisivat selkeästi lisätoimiin ilmastonmuutoksen torjumiseksi,

⁽¹⁾ EUVL L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 25.

⁽⁴⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 77.

⁽⁵⁾ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 83.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0452.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0443.

⁽⁸⁾ EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 44.

⁽⁹⁾ EUVL C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0094.

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

- ottaa huomioon Maailman ilmatieteellisen järjestön 9. syyskuuta 2014 julkaiseman Greenhouse Gas Bulletinin nro 10 sekä Venezuelassa 4.–7. marraskuuta 2014 järjestetyn, ilmastositomuksen osapuolten konferenssissa käsiteltäviä sosiaalisia kysymyksiä valmistelleen kokouksen tulokset,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että ilmastonmuutos on kiireellinen ja mahdollisesti peruuttamaton uhka yhteiskunnalle, biologiselle monimuotoisuudelle ja maapallolle, minkä vuoksi kaikkien osapuolten on puututtava siihen kansainvälisesti;
- B. toteaa, että ilmastonmuutos on ennenkokematon uhka biosfäärille, erityisesti köyhien elintarvike- ja vesihuollolle useimmissa maanosissa sekä terveydelle, elinkeinoille ja taloudelliselle kehitykselle kaikkialla maailmassa; ottaa huomioon, että ilmastonmuutokseen liittyvät muutokset voivat horjuttaa yhteisöjä ja yhteiskuntia, kiihdyttää ongelmallisia muuttovirtoja ja aiheuttaa tai kärjistää jännitteitä ja konflikteja;
- C. ottaa huomioon, että viime vuosikymmeninä ilmastonmuutoksella on ollut vaikutuksia luonnon ja ihmisten järjestelmiin kaikissa maanosissa ja valtamerissä; toteaa, että monilla alueilla sademäärien muuttuminen tai lumen ja jään sulaminen muuttaa hydrologisia järjestelmiä ja vaikuttaa vesivaroihin määrällisesti ja laadullisesti; ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen takia jäätiköt pienenevät jatkuvasti melkein kaikkialla maailmassa, mikä vaikuttaa sulamisvesiin ja vesivaroihin jäätiköiden alapuolella;
- D. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos vaikuttaa myös maapallon kasvi- ja eläinkuntaan; toteaa, että monet maan päällä elävät lajit, makean veden lajit ja merilajit ovat joutuneet siirtymään muualle sekä muuttamaan kausi- ja muuttokäyttäytymistään ja lajien esiintyvyys ja keskinäinen vuorovaikutus ovat muuttuneet meneillään olevan ilmastonmuutoksen takia;
- E. toteaa, että vuonna 2014 julkaistuissa IPCC:n viidennen arviointiraportin työryhmäraporteissa esitetyn tieteellisen näytön mukaan ilmastojärjestelmän lämpeneminen on kiistatonta: ilmasto on muuttumassa ja ihmisen toiminta on ollut pääasiallinen syy havaitulle lämpenemiselle 1900-luvun puolivälistä lähtien, ilmastonmuutoksen laaja-alaiset ja merkittävät vaikutukset ovat jo näkyvillä luonnon ja ihmisten järjestelmissä kaikissa maanosissa ja valtamerissä, kasvihuonekaasujen jatkuvat päästöt tulevat aiheuttamaan lisää lämpenemistä ja muutoksia maailman kaikkien alueiden maaperään, ilmakehään ja valtameriin, ilmastonmuutoksen vaikutukset tulevat näkymään kaikissa maissa niiden varakkuudesta riippumatta, maailmanlaajuiset kasvihuonekaasupäästöt olivat vuosina 2000–2010 suurimmat ihmisen historian aikana, ja jos kasvihuonekaasupäästöjä ei vähennetä ilmastonmuutosta hillitsevillä merkittävillä maailmanlaajuisilla toimilla, maapallon keskilämpötila nousee todennäköisesti jopa viisi celsiusastetta vuosisadan loppuun mennessä; ottaa myös huomioon, että IPCC:n mukaan eräät ilmastonmuutoksen riskit ovat huomattavia ja kasvavat suhteettomasti, kun lämpötila nousee 1–2 celsiusastetta;
- F. ottaa huomioon, että IPCC:n viidennen arviointiraportin mukaan vuoden 2011 jälkeen käytettävissä oleva maailman hiilibudjetti, joka voisi todennäköisesti pitää maapallon keskilämpötilan nousun alle kahdessa celsiusasteessa, on 1 010 gigatonnia hiilidioksidia, kun nykyisin maailmanlaajuiset vuotuiset päästöt ovat noin 36 gigatonnia hiilidioksidia; toteaa, että kahden celsiusasteen nousua vastaava hiilibudjetti on siten käytetty loppuun 28 vuodessa, jos päästöt pysyvät nykyisellä tasolla;
- G. toteaa, että kansainvälisesti hyväksytty tavoite maapallon lämpötilan nousun rajoittamisesta alle kahteen celsiusasteeseen on yhtä tärkeä kuin ennenkin; ottaa huomioon, että IPCC:n viidennessä raportissa todetaan selvästi, että ”aggressiivisia” hillitsemistoimia on jatkettava vuoteen 2050 asti, jotta voidaan välttää maapallon lämpötilan yli kahden celsiusasteen nousu; ottaa huomioon, että parlamentti on kehottanut asettamaan vuoden 2015 sopimuksen tavoitteeksi maailmanlaajuisen hiilidioksidipäästöjen asteittaisen lopettamisen vuoteen 2050 mennessä, ja toteaa tämän edellyttävän, että kasvihuonekaasupäästöjen lisääntyminen pysäytetään nopeasti ja päästöt käännetään sen jälkeen tasaiseen laskuun; toteaa, että tällaista pysähtymistä ei ole näköpiirissä ja että vuonna 2013 ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuudet kasvoivat nopeammin kuin yhtenäkin vuonna vuoden 1984 jälkeen;

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

- H. ottaa huomioon, että vuoteen 2012 mennessä EU vähensi Kioton pöytäkirjan mukaisesti päästöjään 19 prosenttia vuoden 1990 tasosta ja kasvatti BKT:tään yli 45 prosenttia, minkä seurauksena EU:n keskimääräinen päästöintensiteetti lähes puolittui vuosina 1990–2012 ja päästöt henkeä kohti vähenivät 25 prosenttia yhdeksään ekvivalenttiseen hiilidioksiditonniin (kun mukaan lasketaan kaikki kaasut ja kaikki päästölähteet mutta ei hiilinieluja); katsoo, että tämä olisi otettava huomioon sekä ennen vuotta 2020 saavutettavia ilmastotavoitteita koskevilla keskusteluilla että valmisteltaessa vuoden 2030 kunnianhimoisia tavoitteita;
- I. toteaa, että monet maat pyrkivät teollisuudessa ja energia-alalla kohti vihreää taloutta eri syistä, joihin kuuluvat ilmaston suojeleminen, luonnonvarojen niukkuus sekä resurssitehokkuus, energiaturvallisuus, innovointi ja kilpailukyky; toteaa, että Kansainvälisen energiajärjestön (IEA) mukaan maailmanlaajuiset hiilidioksidipäästöt nousivat kuitenkin vuonna 2012 ennätystasolle ja että IPCC:n mukaan maapallon keskimääräinen pintalämpötila ja merenpinnan taso kohoavat edelleen;
- J. ottaa huomioon, että International Energy Outlook 2014 -raportin mukaan maailman energiankysynnän ennustetaan kasvavan 56 prosenttia vuosien 2010 ja 2040 välisenä aikana ⁽¹⁾ ja tähän kysyntään vastaaminen johtaisi huomattavaan hiilidioksidipäästöjen kasvuun; huomauttaa, että suurin osa kysynnän ja päästöjen kasvusta tapahtuu kehittyvissä talouksissa; toteaa, että IMF:n lukujen mukaan fossiilisia polttoaineita on tuettu maailmanlaajuisesti 1,9 biljoonalla dollarilla ja että Yhdysvallat, Kiina ja Venäjä ovat suurimpia tukijoita, jotka myöntävät noin puolet näistä tuista ⁽²⁾;
- K. ottaa huomioon, että ihmisen aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärä kasvoi jatkuvasti vuosina 1970–2010 ja että vuosikymmenkohtaiset päästöt lisääntyivät absoluuttisesti laskettuna ajanjakson loppupäässä; ottaa huomioon, että fossiilisten polttoaineiden käytöstä ja teollisuuden prosesseista aiheutuvien hiilidioksidipäästöjen osuus kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärän kasvusta vuosina 1970–2010 oli noin 78 prosenttia ja että prosenttiosuus on samansuuruinen vuosina 2000–2010;
- L. ottaa huomioon, että kaksi maailman suurinta kasvihuonekaasupäästöjen aiheuttajaa, Kiina ja Yhdysvallat, ovat viime aikoina tehostaneet ilmastotoimiaan ja käynnistäneet keskusteluja fossiilisten polttoaineiden käytön asteittaisesta lopettamisesta; huomauttaa, että EU on sitoutunut etenemissuunnitelmaan, jossa kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään vähintään 80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä;
- M. toteaa, että fossiilisten polttoaineiden tukien uudistuksen keskeistä merkitystä ei vielä tunnusteta ilmastopöytäkirjassa, vaikka tukien lakkauttamisella saataisiin huomattavia ilmastohyötyjä, kun kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen kokonaiskustannukset alenisivat ja taloudet siirtyisivät muihin kuin runsaasti hiilidioksidipäästöjä tuottaviin toimintoihin; toteaa, että tukien poistamisella voitaisiin saada myös merkittäviä ympäristö- ja terveyshyötyjä, kuten paikallisten ilmansaasteiden, liikennemuutosten, onnettomuuksien ja maanteille aiheutuvien vaurioiden väheneminen, ja luoda uusia kannustimia investoinneille energiatehokkuuteen ja uusiutuvaan energiaan sekä kestävään resurssien hallintaan;
- N. toteaa, että Maailmanpankin mukaan ⁽³⁾ ilmastomuutoksen torjuminen lisäisi vuosittain jopa 2,6 biljoonaa dollaria (1,9 biljoonaa euroa) BKT:n kasvuun vuoteen 2030 mennessä; toteaa, että ilmaston liittyvien innovaatioiden hyödyntäminen energia-alalla ja teollisuudessa, erityisesti energiatehokkuuden alalla, hyödyttäisi Eurooppaa, josta tulisi edelläkävijä energiaan liittyvien hyödykkeiden ja palvelujen kasvavilla globaaleilla markkinoilla, ja huomauttaa, että tämä auttaisi luomaan työpaikkoja, edistämään talouskasvua, lisäämään energiaomavaraisuutta ja varmistamaan kohtuulliset energian hinnat kaikille, ja samalla voitaisiin torjua energiaköyhyyttä, hillitä ilmastomuutosta ja edetä kohti kestävää taloutta;
- O. ottaa huomioon, että materiaalien kierrätys ja uudelleenkäyttö voivat auttaa vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä ja näin edistää kilpailukykyistä kiertotaloutta;

⁽¹⁾ <http://www.eia.gov/forecasts/ieo/?src=Analysis-b2>

⁽²⁾ <http://www.imf.org/external/pubs/ft/survey/so/2013/int032713a.htm>

⁽³⁾ <http://documents.worldbank.org/curated/en/2014/06/19703432/climate-smart-development-adding-up-benefits-actions-help-build-prosperity-end-poverty-combat-climate-change-vol-1-2-main-report>

Keski viikko 26. marraskuuta 2014

- P. toteaa, että ilmastopolitiikan tavoitteet voidaan saavuttaa vain kääntämällä kehityksen yleinen suunta kohti ekologista kestävyttä niin teollisuus- kuin kehitysmaissa;
- Q. katsoo, että maailmanlaajuisiin toimiin on sisällytettävä kehitysmaille annettava tuki, jonka turvin ne voivat ryhtyä sopeutumisen- ja hillitsemistoimiin;
- R. katsoo, että ilmatorahoituksen haastetta ei voida erottaa yleisemmistä kestävästä globaalista kehityksen rahoittamiseen liittyvistä haasteista;
- S. katsoo, että merkittävien tulosten saavuttaminen ilmasto- ja ympäristöhaasteiden käsittelyssä on oleellista ympäristöä, kehitystä, humanitaarista apua ja katastrofiriskien vähentämistä, talous-, ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä ihmisoikeuksia koskevien EU:n toimien monien tavoitteiden saavuttamiseksi samoin kuin EU:hun suuntautuvien hallittavien muuttovirtojen pitkän aikavälin näkymien kannalta;
- T. ottaa huomioon, että vuoden 2015 jälkeisessä kehitysohjelmassa keskitytään kestävyteen keinona ratkaista köyhyyden, eriarvoisuuden, terveyden, elintarviketurvan ja vesiturvallisuuden kaltaisia maailmanlaajuisia huolenaiheita;
- U. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen ennustetaan 2000-luvulla lisäävän kotiseudultaan siirtymään joutuneiden henkilöiden määrää; toteaa, että siirtymisen riski kasvaa, kun väestöltä puuttuu maata, peruselintarvikkeita ja asuntoja; huomauttaa, että kriittiseen infrastruktuuriin ja alueelliseen koskemattomuuteen kohdistuvien ilmastonmuutoksen vaikutusten odotetaan monissa maissa muuttavan kansallista turvallisuuspolitiikkaa sekä vaikuttavan pienten saarivaltioiden ja pitkän rantaviivan valtioiden alueelliseen koskemattomuuteen; ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksesta johtuvat väestön siirtymiset voivat epäsuorasti lisätä sisällissotien tai ryhmien sisäisten väkivaltaisuuksien kaltaisten väkivaltaisten konfliktien riskiä;
- V. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen odotetaan koko 2000-luvun ajan hidastavan talouskasvua, vaikeuttavan köyhyyden poistamista, heikentävän entisestään elintarviketurvaa sekä ylläpitävän nykyisiä ja luovan uusia köyhyysloukkuja; ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen arvioidaan pahentavan köyhyyttä useimmissa kehitysmaissa ja luovan uusia köyhyysaarekkeitä maissa, joissa eriarvoisuus lisääntyy, niin teollisuus- kuin kehitysmaissa;
- W. katsoo, että maailman on pikaisesti vastattava ilmastonmuutoksen asettamaan valtavaan ja monitahoiseen haasteeseen toteuttamalla näkyvä muutos hillitsemis- ja sopeutumistoimissa muun muassa seuraavin keinoin:
- joulukuussa 2015 pidettävässä Pariisin ilmastokokouksessa (COP 21) tehtävä sopimus vuoden 2020 jälkeisiä ilmastotoimia koskevasta kunnianhimoisesta ja oikeudellisesti sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta, joka on kahden celsiusasteen tavoitteen mukainen ja jossa otetaan samalla huomioon oikeus tasapuoliseen ja kestävästi kehitettyyn
  - jo käytössä olevien toimien pikainen tehostaminen ja laajentaminen kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamiseksi vuoteen 2020 saakka ja sen jälkeen
  - teollisuusmaiden hillitsemiseen, sopeutumiseen, teknologian kehittämiseen ja siirtoon sekä valmiuksien kehittämiseen kehitysmaissa antaman rahoituksen lisääminen vihreän ilmatorahaston perustamisen mukaisesti ja sitoutuminen tällaisen uuden ja täydentävän rahoituksen antamiseen, jotta vuoteen 2020 mennessä saadaan koottua 100 miljardia dollaria vuodessa, sekä virallisen kehitysavun nostaminen 0,7 prosenttiin bruttokansantulosta jo kauan sitten annetun lupauksen mukaisesti;

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014***Pikaisen toiminnan tarve***

1. panee merkille ilmastonmuutoksen aiheuttamien uhkien poikkeuksellisen laajuuden ja vakavuuden ja ilmaisee syvän huolensa siitä, että kansainväliset vastaukset tähän haasteeseen ovat edelleen ponnottomia; on erittäin huolissaan siitä, että maailma ei ole lähelläkään tavoitetta ilmaston lämpenemisen rajoittamisesta alle kahteen celsiusasteeseen, ja kehottaa hallituksia toteuttamaan viipymättä konkreettisia toimia ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja maailmanlaajuisen sopimuksen tekemiseksi vuonna 2015 Pariisissa, jotta tämä tavoite voidaan saavuttaa;
2. panee merkille, että IPCC:n viidennen arviointiraportin mukaan vuoden 2011 jälkeen käytettävissä oleva maailman hiilibudjetti, joka voisi todennäköisesti pitää maapallon keskilämpötilan nousun alle kahdessa celsiusasteessa, on 1 010 gigatonnia hiilidioksidia; korostaa, että kaikkien maiden on hoidettava oma osuutensa ja että toimien viivyttäminen lisää kustannuksia ja vähentää vaihtoehtojen määrää;
3. panee huolestuneena merkille Tyndall Centre for Climate Change Research -tutkimuskeskuksen uusimmat tieteelliset havainnot, joiden mukaan hiilidioksidipäästöt saavuttavat uuden 40 miljardin tonnin (vuodessa) ennätystason vuonna 2014 ja tulevaisuudessa hiilidioksidipäästöjen kokonaismäärä ei saa ylittää 1 200:aa miljardia tonnia, jotta maapallon keskilämpötilan nousu voidaan 66 prosentin todennäköisyydellä pitää alle kahdessa celsiusasteessa;
4. painottaa, että vuoden 2015 sopimuksella on saavutettava tavoite maailmanlaajuisen hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä niin, että pysytään kahden celsiusasteen hiilibudjetin mukaisella tasolla, ja katsoo, että sopimuksella olisi pyrittävä lopettamaan maailmanlaajuiset hiilidioksidipäästöt asteittain vuoteen 2050 mennessä;
5. muistuttaa, että ilmastoprosessissa aiotaan tarkastella pitkän aikavälin tavoitteen kiristämistä lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen;
6. korostaa uuden ilmastotalousraportin "Better Growth, Better Climate" havaintoja, joiden mukaan kaikkien tulotasojen mailla on mahdollisuus kestäväan talouskasvuun samalla kun vähennetään ilmastonmuutoksen valtavia riskejä;
7. odottaa uuden komission omaksuvan ennakoivan roolin globaalien ilmastokriisin ratkaisemisessa ja toteaa, että tämä koskee myös täydentävää ilmastorahoitusta; kehottaa komissiota toteamaan selvästi, että ilmastonmuutoksen haaste on yksi sen tärkeimmistä strategisista prioriteeteista, ja järjestämään toimintansa tämän mukaisesti kaikilla tasoilla ja osa-alueilla sisä- ja ulkopoliitikassa ja niihin liittyvissä toimissa esimerkiksi siten, että panostetaan kestäväan maatalouteen oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportin suositusten mukaisesti ja kestäväan liikenteeseen;
8. korostaa, että maailmanlaajuiset ilmastonmuutostoimet perustuvat vuonna 1992 järjestettyyn YK:n ympäristö- ja kehityskonferenssiin (UNCED) ja ovat keskeinen osa maailmanlaajuisia pyrkimyksiä edistää kestäväa kehitystä kaikkialla maailmassa; korostaa, että ilmastonmuutostoimia on tarkasteltava tässä laajemmassa yhteydessä ja ne on liitettävä Rion konferenssin seurantatoimiin, vuosituhannen kehitystavoitteisiin ja vuoden 2015 jälkeiseen ohjelmaan;

Durbanin toimintaohjelman edistäminen

9. muistuttaa YK:n pääsihteerin YK:n ilmastohuippukokouksessa esittämästä yhteenvedosta, jossa korostettiin, että monet johtajat kaikilta alueilta ja kaikilta talouskehityksen tasoilta kannattavat kasvihuonekaasupäästöjen huipun saavuttamista ennen vuotta 2020, sen jälkeen päästöjen radikaalia vähentämistä ja ilmastoneutraaliutta vuosisadan toisella puoliskolla;
10. odottaa EU:n ja sen jäsenvaltioiden toimivan merkittävässä rakentavassa roolissa Liman COP 20 -kokouksessa, jotta voidaan luoda tarvittavat edellytykset maailmanlaajuisen sitovan ilmastopimuksen aikaansaamiselle Pariisissa vuonna 2015; painottaa, että maailman hallitukset ovat yhteisesti vastuussa – myös tuleville sukupolville – siitä, että ilmastotoimet ovat riittäviä;

Keskiyö 26. marraskuuta 2014

11. muistuttaa, että kaikki osapuolet allekirjoittivat Varsovassa päätöksen 1/CP.19, jossa kaikkia osapuolia kehoitetaan käynnistämään tai tehostamaan kansallisia valmisteluja, jotka koskevat suunniteltuja kansallisesti päätettäviä panostuksia, ja ilmoittamaan ne hyvissä ajoin ennen COP 21 -kokousta (vuoden 2015 ensimmäisen vuosineljänneksen loppuun mennessä niiden osapuolten osalta, jotka ovat siihen valmiit) siten, että voidaan taata näiden panostusten selkeys, avoimuus ja ymmärrettävyys ja ilmaista ne määrällisesti; kehottaa osapuolia huolehtimaan siitä, että niiden suunnitellut kansallisesti päätettävät panostukset ovat rajoitetun kahden celsiusasteen hiilibudjetin mukaisia ja että maailman päästöhuippu saavutetaan mahdollisimman pian;

12. kehottaa sopimaan Liman kokouksessa ennakkotietovaatimuksista, jotta suunnitellut kansallisesti päätettävät panostukset ovat avoimia, määrällisesti ilmaistavia ja vertailtavissa ja ne voidaan eritellä panostuksen tyyppin mukaan; kehottaa lisäksi sopimaan Liman kokouksessa ennen Pariisin ilmastokokousta toteutettavasta arviointivaiheesta, jossa määritellään, ovatko suunnitellut kansallisesti päätettävät panostukset yhdessä riittäviä alle kahden celsiusasteen tavoitteen saavuttamiseksi ja ovatko ne erikseen oikeudenmukaisia;

13. korostaa, että koko talouden kattaviin päästövähennystavoitteisiin jo sitoutuneiden maiden olisi jatkettava päästöjen jyrkkää vähentämistä ja että muiden maiden – erityisesti suurimpien päästöjen aiheuttajien ja niiden maiden, joilla on suurimmat vastuut ja valmiudet – olisi myös asetettava koko talouden kattavia tavoitteita, joissa päästöille asetetaan enimmäismäärät ja kasvihuonekaasuintensiteettiä vähennetään;

14. pyytää antamaan EU:n ilmastotoimille yleisesti uutta elinvoimaa ja sopimaan nopeasti vuoteen 2030 mennessä saavutettavista kunnianhimoisista ja sitovista tavoitteista, jotka koskevat päästövähennyksiä, energiatehokkuutta ja uusiutuvien energianlähteiden käyttöä, sosiaalisesti ja ympäristön kannalta haitallisia biopolttoaineita lukuun ottamatta, sillä näin voitaisiin vauhdittaa kansainvälisiä ilmastoneuvotteluja ja täyttää EU:n sitoumus kasvihuonekaasupäästöjensä vähentämisestä 80–95 prosenttiin vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä;

15. muistuttaa, että vuoteen 2030 ulottuvat kunnianhimoiset ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet antavat EU:lle mahdollisuuden säilyttää johtavan asemansa, mikä voisi kannustaa kansainvälisiä kumppaneita kohentamaan omia tavoitteitaan vastaavasti;

16. painottaa, että parlamentti on kehottanut komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan EU:n sitovan tavoitteen vuodelle 2030 vähentää kotimaisia kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 40 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna, EU:n sitovan 40 prosentin energiatehokkuustavoitteen vuodelle 2030 energiansäästöpotentiaalın kustannustehokkuutta koskevan tutkimuksen mukaisesti ja EU:n sitovan tavoitteen vuodelle 2030 tuottaa vähintään 30 prosenttia EU:n energian kokonaisloppukulutuksesta uusiutuvista energianlähteistä; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan nämä tavoitteet huomioon meneillään olevissa keskusteluissaan;

Vuoden 2015 sopimuksen osat

17. korostaa, että vuoden 2015 sopimuksen on oltava kunnianhimoisen heti, kun se hyväksytään Pariisissa, jotta maailma voi edetä kohti alle kahden celsiusasteen tavoitetta, ja kehottaa EU:ta tekemään kansainvälisten kumppaneidensa kanssa yhteistyötä tämän saavuttamiseksi;

18. katsoo, että Liman kokouksessa olisi päätettävä vuoden 2015 sopimuksen keskeisistä osista sen edistyksen perusteella, jota Durbanin toimintaohjelman mukaisesti saavutettiin vuonna 2014, ja toistaa, että hillitseminen, sopeutuminen, ilmastorahoitus ja täytäntöönpanokeinot ovat kaikki oleellisia osia vuoden 2015 sopimuksessa;

19. kehottaa EU:ta ottamaan kaikki osapuolet mukaan työhönsä sellaisen kunnianhimoisen ja oikeudenmukaisen vuoden 2015 sopimuksen laatimiseksi, joka on sopusoinnussa uusimman tieteellisen näytön kanssa ja jossa myös reagoidaan uusiin tieteellisiin havaintoihin ja muuttuviin olosuhteisiin niin, että se on tarkoituksenmukainen ja kestävä vielä pitkään vuoden 2020 jälkeen; korostaa sen vuoksi, että tarvitaan mekanismi, jonka avulla hillitsemistä koskevia velvoitteita voidaan tarkastella säännöllisesti, jotta osapuolet voivat tarkistaa sitoumuksiaan ylöspäin alle kahden celsiusasteen tavoitteen perusteella ilman, että sopimusta tarvitsee neuvotella uudelleen;

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

20. painottaa, että vuoden 2015 sopimukseen on sisällyttävä tehokkaita keinoja sen valvomiseksi, että kaikki osapuolet noudattavat sääntöjä; korostaa, että vuoden 2015 sopimuksessa on edistettävä avoimuutta ja vastuuvollisuutta yhteisiin sääntöihin perustuvalla järjestelmällä, johon sisältyvät laskentasaännöt ja seuranta, raportointi ja todentaminen; korostaa, että säännöt on eriytettävä osapuolten valitseman velvoitetyypin mukaan yleissopimuksesta ja Kioton pöytäkirjasta saatujen opetusten perusteella;

21. katsoo, että taakanjaon olisi perustuttava tasapuolisuuden periaatteisiin, joissa kiinnitetään huomiota erityisesti nykyisiin ja aiemmin kasaantuneisiin kasvihuonekaasupäästöihin sekä valmiuksiin, jotka arvioidaan esimerkiksi henkeä kohti laskettua BKT:tä mittaavien lukujen ja inhimillistä kehitystä ja köyhyyttä mittaavien indeksien avulla sekä tiedoilla, jotka kuvaavat päästöjen vähentämisen tai rajoittamisen vaikeustasoa; toteaa, että edistyminen ilmastorahoituksessa on tärkeää, jotta voidaan ylipäättään edistyä uuden ilmastopimuksen aikaansaamisessa;

Tavoitteet ennen vuotta 2020 ja Kioton pöytäkirja

22. korostaa erityisesti, että gigatonnikuilun eli tieteellisten havaintojen ja osapuolten nykyisten sitoumusten välisen eron kuromisessa umpeen on edistytävä kiireellisesti vuoteen 2020 ulottuvalla ajanjaksolla; kehottaa niitä osapuolia, jotka eivät vielä ole antaneet sitoumusta, antamaan sen; korostaa, että muilla politiikkatoimilla, kuten energiatehokkuudella, huomattavalla energiansäästöllä, uusiutuvalla energialla, resurssitehokkuudella sekä fluorihilivetyjen käytöstäpoistamisella, fossiilisten polttoaineiden tukien asteittaisella lopettamisella ja hiilijalanjäljen yleisen hinnoittelun roolin vahvistamisella, on suuri merkitys gigatonnikuilun kuromisessa umpeen;

23. kehottaa kaikkia osapuolia, kansainvälisiä järjestöjä, valtiotasoa alempia toimijoita ja kansalaisjärjestöjä kiireellisesti laatimaan, laajentamaan ja panemaan täytäntöön kansallisia politiikkatoimia ja kansainvälisiä yhteistyöaloitteita gigatonnikuilun kuromiseksi umpeen ja perustamaan toimet erityisesti aloitteisiin, joita esitettiin YK:n pääsihteerin ilmastohuippukokouksessa (kuten ilmastoa ja puhdasta ilmaa koskeva koalitio), ja toimintapoliittisiin vuoropuheluihin, joissa määritellään ilmaston, kehityksen ja kasvun kannalta erittäin vaikuttavia mahdollisuuksia ja joita käydään teknisellä ja poliittisella tasolla ilmastopimuksen puitteissa;

24. panee merkille Kioton pöytäkirjan päästöyksiköiden (sallitut päästömääräyksiköt, sertifioidut päästövähennykset ja päästövähennysyksiköt) huomattavan ylijäämän, joka on määrä siirtää EU:n ja jäsenvaltioiden tileille Kioton pöytäkirjan toista velvoitekautta varten; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita noudattamaan päätöstä 1/CMP.8, jolla osapuolet veloitetaan tarkistamaan viimeistään vuonna 2014 toista velvoitekautta koskevia vähennysvelvoitteitaan, ja perumaan tietyn määrän yksikköjä mukauttaakseen niiden määrät arvioituihin todellisiin päästöihin ja kustannustehokkaaseen kansalliseen päästövähennyspolkuun EU:n vuoden 2050 ilmastotavoitteen saavuttamiseksi;

25. toivoo, että EU ja monet sen jäsenvaltiot sekä muut osapuolet toteuttavat osana kansainvälistä arviointi- ja tarkasteluprosessia Liman kokouksessa monenvälisen arvioinnin vuotta 2020 koskevien vähennystavoitteidensa edistymisestä; katsoo, että tällainen avoimuus on tarpeen vastavuoroisten toimien ymmärtämiseksi ja luottamuksen rakentamiseksi kaikkien osapuolten välille;

26. panee merkille, että EU on saavuttamassa päästövähennykset, jotka ylittävät reilusti nykyisen 20 prosentin tavoitteen, ja toistaa, että EU on tarjoutunut korottamaan päästövähennystavoitettaan 30 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä, jos muut merkittävät päästömaat sitoutuvat vastaaviin vähennystavoitteisiin;

27. tarkentaa, että vaikka Kioton pöytäkirjan toinen velvoitekausi on laajuudeltaan rajallinen, sitä olisi pidettävä erittäin tärkeänä välivaiheena, ja kehottaa siksi kaikkia osapuolia, myös EU:n jäsenvaltioita, nopeasti ratifioimaan toisen velvoitekauden;

28. korostaa, että kierrätys ja uudelleenkäyttö voivat auttaa vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä, sillä raaka-aineiden käyttö on huomattava kasvihuonekaasujen lähde; muistuttaa pitävänsä tärkeänä siirtymistä kiertotalouteen, jossa kierrätysaste on korkea;

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

29. toteaa, että EU:n on täytettävä olennainen tehtävänsä päästöjen vähentämisessä toteuttamalla toimia, joilla lopetetaan paljon kasvihuonekaasupäästöjä aiheuttavien epätavanomaisten fossiilisten polttoaineiden, kuten öljyhiekan, kehittäminen;

30. toteaa, että monet maat näyttävät jo esimerkkiä ja osoittavat, että vähähiiliset kehitysstrategiat ja talouskasvu kulkevat käsi kädessä; painottaa, että vahva kansainvälinen sopimus kannustaa kunnianhimoisiin kansallisiin lisätoimiin;

Ilmatorahoitus

31. palauttaa mieliin, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet lisäämään ilmatorahoituksen kohdentamista täyttääkseen oman osuutensa Kööpenhaminan sitoumuksesta pääomittaa vihreää ilmatorahastoa ja ottaa yhdessä käyttöön 100 miljardia dollaria vuodessa vuoteen 2020 mennessä useista julkisista, yksityisistä, kahdenvälisistä ja monenvälisistä lähteistä, vaihtoehtoiset rahoituslähteet mukaan lukien; kehottaa muita avunantajamaita tekemään oman osansa edistääkseen ilmatorahoituksen käyttöönottoa;

32. pyytää EU:ta sopimaan etenemissuunnitelmasta, jolla ennustettavaa, uutta ja täydentävää rahoitusta lisätään nykyisten sitoumusten mukaisesti, kunnes EU saavuttaa sille kuuluvan kohtuullisen osan 100 miljardista dollarista vuodessa vuoteen 2020 mennessä, ja ottamaan käyttöön mekanismin, jolla edistetään vastuuvollisuutta ja seuranta; pitää ilahduttavina äskettäisiä sitoumuksia osallistumisesta vihreän ilmatorahaston rahoittamiseen ja kehottaa muita maita osallistumaan kohtuullisella osuudella; toteaa, että teollisuusmaat maksavat kolmen seuraavan vuoden aikana vihreään ilmatorahastoon avustuksina 15 miljardia dollaria;

33. kehottaa jäsenvaltioita suorittamaan rahoitusosuutensa hyvissä ajoin ennen kokouksia ja koordinoimaan paremmin ilmatorahoitusta koskevia ilmoituksiaan EU:n kanssa, jotta kolmansille osapuolille voidaan tiedottaa EU:n kokonaisosuudesta ja neuvotteluihin vaikuttaa mahdollisimman myönteisesti; painottaa, että Ban Ki-moonin huippukokouksessa annetut rahoitussitoumukset olivat hyvä merkki ja ne vaikuttivat myönteisesti EU:n imagoon ennen Liman neuvottelua;

34. muistuttaa, että innovatiivisia rahoituslähteitä voidaan tarvita sen varmistamiseksi, että 100 miljardin dollarin vuotuinen tavoite saavutetaan vuoteen 2020 mennessä ja sen jälkeen, ja kehottaa maita tarkastelemaan vaihtoehtoja Limassa;

35. toistaa kehotuksen, että maailmanlaajuisten ilmailun ja meriliikenteen päästöjen vähentämiseen tarkoitetuista markkinapohjaisista välineistä saatavat tulot osoitetaan vuoden 2020 jälkeiseen kansainväliseen ilmatorahoitukseen ja vihreään ilmatorahastoon; katsoo, että EU:n olisi esitettävä ehdotuksia riittävästä ja ennustettavasta kansainvälisestä ilmatorahoituksesta vuoden 2015 sopimusta varten;

36. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään **osan** hiilimarkkinoilta **saatavista tuloista** ilmatorahoitukseen ja kehitysapuun kehitysmaissa; huomauttaa kuitenkin, että tähän mekanismiin liittyy suuria ongelmia, sillä tulot ovat romahtaneet hiilen maailmanmarkkinahintojen laskun myötä; katsoo tässä yhteydessä, että on ryhdyttävä toimiin, joilla EU:n päästökaupparjestelmästä tehdään selvästi nykyistä tehokkaampi väline sen mukauttamiseksi arvioituihin todellisiin päästöihin ja kustannustehokkaaseen kansalliseen päästövähennyspolkuun EU:n vuoden 2050 ilmastotavoitteen saavuttamiseksi, sillä näin voidaan saada huomattavia resursseja kehitysmaiden hillitsemis- ja sopeutumistoimien rahoittamiseksi;

37. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita määrittämään selkeästi yksityisen rahoituksen roolin rahoituksen täydentävänä vipuvoimana ja tunnustamaan samalla, että sillä ei voida korvata julkisen rahoituksen tarvetta erityisesti silloin, kun kyse on sopeutumisesta, korostamaan rahoitusta koskevan avoimen raportoinnin ja vastuuvollisuuden tarvetta sekä varmistamaan asiaankuuluvien sosiaali- ja ympäristötakuiden täytäntöönpanon;

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014***Sopeutuminen sekä vahingot ja menetykset***

38. kehottaa merkittäviä teollisuusmaita käyttämään olemassa olevia kehittyneitä infrastruktuurejaan kestäväen kasvun edistämiseen, tehostamiseen ja kehittämiseen ja sitoutumaan kehitysmaiden tukemiseen niiden kehittäessä omia valmiuksiaan tulevaisuuden talouskasvun varmistamiseksi kaikkialla maailmassa niin, että ympäristölle ei aiheudu lisäkustannuksia;

39. painottaa, että sopeutumistoimien toteuttaminen on välttämätöntä ja että niillä on oltava keskeinen rooli uudessa sopimuksessa; korostaa, että nyt toteutettuina toimet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi tulevat vähemmän kalliiksi maailmantaloudelle ja kansantalouksille ja tekevät sopeutumistoimista edullisempia; kehottaa kaikkia maita ryhtymään asianmukaisiin toimiin ilmastomuutoksen vaikutusten suunnittelemiseksi ja niihin sopeutumiseksi ja vastaamiseksi, jotta voidaan suojella väestöä, yhteiskuntia, talouksia ja ympäristöä ja saavuttaa kestävä, ilmaston kannalta joustava kehitys; toteaa, että ilmastoon liittyviin riskeihin vastaaminen edellyttää päätöksentekoa muuttuvassa maailmassa, jossa on toimittava jatkuvassa epävarmuudessa ilmastomuutoksen vaikutusten voimakkuudesta ja alkamishetkestä ja jossa sopeutumistoimien vaikuttavuus on rajallinen;

40. muistuttaa, että kehitysmaat ja varsinkin vähiten kehittyneet maat ja pienet kehittyvät saarivaltiot ovat vaikuttaneet vähiten ilmakehässä olevien kasvihuonekaasupitoisuuksien lisääntymiseen, mutta ne ovat kaikkein eniten alttiina ilmastomuutoksen haitallisille vaikutuksille ja niillä on kaikkein heikoimmat valmiudet sopeutua; kehottaa kaikkia siihen kykeneviä maita tukemaan haavoittuvimmassa asemassa olevia maita niiden pyrkiessä sopeutumaan ja reagoimaan ilmastomuutoksen vaikutuksiin, jotta voidaan saavuttaa kestävä, ilmaston kannalta joustava kehitys, ja tekemään sopimuksia kansallisten sopeutussuunnitelmien, ilmatorahoituksen, teknologian siirron ja valmiuksien kehittämisen tehostamisesta;

41. panee merkille, että kahdessa edellisessä COP-kokouksessa painotettiin tarvetta puuttua ilmastomuutoksen vaikutuksiin liittyviin vahinkoihin ja menetyksiin kehitysmaissa ja vähiten kehittyneissä maissa, jotka ovat erityisen alttiina ilmastomuutoksen haitallisille vaikutuksille; huomauttaa, että Varsovassa tehdyt päätökset on pantava täysimääräisesti täytäntöön ja asian käsittelyä on jatkettava Limassa;

42. korostaa tarvetta varmistaa kehitysmaille annettavan ilmatorahituksen ennustettavuus, jotta niitä voidaan tukea toimissa ilmastomuutokseen sopeutumiseksi ja sen hillitsemiseksi; painottaa tässä yhteydessä, että vihreän ilmatorahaston rahoittajamaiden on täsmennettävä, mitä rahoituslähteitä on tarkoitus käyttää ja miten ne aikovat kerätä kyseiset varat, sillä tällaisilla tiedoilla varmistettaisiin tulojen ennustettavuus kehitysmaissa;

43. panee merkille vaikeudet ilmasto- ja kehitystoimien erottamisessa toisistaan ja niiden lukuisat maakohtaiset synergiavaikutukset mutta korostaa, että täydentävyyden toteutumista on mahdollista arvioida uskottavasti ja avoimesti;

44. pitää valitettavana, että vaikka hillitsemis- ja sopeutumistoimiin tarkoitettua rahoitusta on lisätty, se jää täysin sen toiseikan varjoon, että useimmat hallitukset, myös teollisuusmaiden hallitukset, tukevat edelleen aktiivisesti fossiilisten polttoaineiden tuotantoa ja kulutusta;

45. painottaa, että ilmastotoimien on perustuttava sukupuolten tasa-arvon huomioon ottavaan, osallistavaan ja oikeuksia korostavaan lähestymistapaan ja että niillä on torjuttava ilmastovaikutuksia siten, että erityisesti tuetaan köyhiä ja marginalisoituneita ihmisiä ja yhteisöjä;

Maankäyttö

46. korostaa, että IPPC:n mukaan maankäyttö (maatalous- ja metsämaan käyttö sekä muu maankäyttö) on yksi taloutemme alttiimmista ja haavoittuvimmista osista, mutta siihen liittyy myös huomattavia kustannustehokkaita mahdollisuuksia ilmastomuutoksen hillitsemisen ja selviytymiskyvyn parantamisen kannalta; pitää tärkeänä, että kaikki osapuolet sisällyttävät maankäytön kansalliseen panostukseensa siten, että asiaankuuluvilla yhteisillä mittareilla voidaan seurata, raportoida ja todentaa määrällisesti ilmaistavissa olevaa edistystä useassa toisiinsa liittyvässä tavoitteessa (esimerkiksi hillitseminen, tuottavuus ja selviytymiskyky); korostaa, että sopimuksessa olisi vahvistettava kokonaisvaltaiset laskentapuitteet päästöjä ja maankäytön poistumia varten;

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

47. korostaa, että ilmastonmuutoksen yhteydessä on kiinnitettävä erityistä huomiota heikossa asemassa olevien väestönsien elintarvike- ja ravitsemusturvaan;

Kansainvälinen ilmaitu ja meriliikenne

48. muistuttaa, että ilmailu ja meriliikenne ovat tärkeitä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä ja että sekä Kansainvälisen merenkulkujärjestön että Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön kanssa on edistytävä nopeasti ja pyrittävä tyydyttäviin ja oikea-aikaisiin tuloksiin, kun otetaan huomioon ilmastohaasteen laajuus ja kiireellisyys;

Ilmastodiplomatia

49. painottaa tässä yhteydessä, miten tärkeää on, että EU merkittävänä toimijana puhuu kokouksessa "yhdellä äänellä" ja pyrkii yhtenäisenä rintamana pääsemään kansainväliseen sopimukseen; kehottaa jäsenvaltioita koordinoimaan tehokkaasti kantojaan EU:n kanssa; korostaa, että EU:n on painostettava niitä osapuolia, jotka eivät ole saavuttamassa kahden celsiusasteen tavoitetta; kehottaa EU:n valtuuskuntaa painottamaan muiden hallitusten Kioton pöytäkirjan allekirjoittamisen yhteydessä tekemiä sitoumuksia;

50. kehottaa jäsenvaltioita harjoittamaan tehokasta diplomatiaa kumppanimaissa EU:n neuvottelukantojen edistämiseksi koordinoitusti Euroopan ulkosuhdehallinnon ja komission kanssa muun muassa vihreän diplomatian verkoston kautta;

51. on ilahtunut, että New Yorkissa 23. syyskuuta 2014 pidetyssä YK:n pääsihteerin ilmastohuippukokouksessa keskusteltiin ilmastonmuutoksesta ensimmäisen kerran sitten Kööpenhaminan ja että paikalla oli yli 130 valtion- ja hallitusten päämiestä sekä lukuisia kansalaisyhteiskunnan ja liike-elämän toimijoita; on tyytyväinen erityisesti siihen, että johtajat ilmoittivat konkreettisista toimista, joiden avulla vähennetään päästöjä, investoidaan puhtaaseen energiaan ja vähähiiliseen kasvuun, tuetaan hiilijalanjäljen hinnoittelua ja osallistutaan ilmastorahoitukseen; painottaa, että johtajien New Yorkissa tekemien sitoumusten seuranta on ratkaisevan tärkeää liikevoiman säilyttämiselle Liman ja Pariisin kokousten edellä;

52. katsoo, että EU:n uskottavuus ilmastoneuvotteluissa on riippuvainen siitä, miten kunnianhimoisia sen omat toimet ovat;

53. korostaa, että kattavassa vuoden 2015 jälkeisessä ohjelmassa olisi vahvistettava kansainvälisen yhteisön sitoutumista kestävään kehitykseen ja lisäksi tuettava kansainvälisiä sitoumuksia ja tavoitteita myös ilmastonmuutoksen osalta;

54. painottaa, että COP 21 -kokous on ainutlaatuinen tilaisuus puuttua ilmastonmuutokseen ja luoda kytkös YK:n työhön, joka koskee vuoden 2015 jälkeistä kehitysohjelmaa, sekä katastrofiriskien vähentämistä koskevaa Hyogon toimintakehystä käsittelevän, maaliskuussa 2015 pidettävän konferenssin valmisteluihin; kehottaa EU:ta harjoittamaan entistä aktiivisempaa ilmastodiplomatiaa näiden prosessien kytkemiseksi toisiinsa niin, että kestävä kehityksen tavoitteisiin voidaan pyrkiä yhtenäisesti ja kunnianhimoisesti;

Teollisuus ja kilpailukyky

55. on huolestunut siitä, että Kansainvälisen energiajärjestön (IEA) tietojen mukaan maailmanlaajuiset hiilidioksidipäästöt lisääntyivät vuonna 2013 huolimatta päästöjen vähenemisestä Euroopassa ja Yhdysvalloissa; ehdottaa sen vuoksi, että harkittaisiin eriytettyjä vastuita niin, että jokainen maa osallistuu maailmanlaajuisiin toimiin teollisuus- ja energiapolitiikan alalla; kehottaa hyödyntämään entistä paremmin avaruussatelliittien kaltaisia teknologioita, jotta voidaan kerätä päästöjä ja lämpötiloja koskevia tarkkoja tietoja sekä tehdä avointa yhteistyötä ja jakaa tietoja maiden välillä;

56. korostaa, että Euroopan olisi lisättävä edelleen ympäristöystävällisen teknologian markkinaosuutta myös tieto- ja viestintäteknikan, uusiutuvien energianlähteiden, innovatiivisen ja tehokkaan vähäpäästöisen teknologian ja erityisesti energiatehokkuuteen liittyvän teknologian alalla; korostaa, että vakaa kansainvälinen oikeudellinen kehys edistäisi investointeja hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen, energiatehokkuuteen ja uusiutuvaan energiaan ja tarjoaisi mahdollisuuksia EU:n yrityksille, jotka ovat johtavia näillä aloilla; toteaa, että innovatiiviset kestävät investoinnit voivat synnyttää kasvua ja työpaikkoja;

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

57. katsoo, että kunnianhimoinen ja oikeudellisesti sitova kansainvälinen sopimus voisi auttaa käsittelemään hiilivuotoa ja kilpailukykyä koskevia ongelmia eri aloilla ja erityisesti energiaintensiivisellä alalla;

Tutkimus ja innovointi

58. korostaa, että kestävien läpimurtoteknologioiden kehittämisellä ja käyttöönottolla on avainasema ilmastonmuutoksen torjunnassa ja että näin voidaan myös vakuuttaa EU:n kumppanit koko maailmassa siitä, että päästöjä voidaan vähentää samalla, kun parannetaan kilpailukykyä ja luodaan uusia työpaikkoja;

59. kehottaa sitoutumaan kansainvälisesti siihen, että kestäviin läpimurtoteknologioihin tehtäviä tutkimus- ja kehittämisinvestointeja lisätään asiaankuuluvilla aloilla; pitää välttämättömänä, että EU näyttää esimerkkiä kanavoimalla tutkimusrahoitusta innovatiivisten, ilmastoystävällisten ja energiatehokkaiden teknologioiden demonstrointiin ja että EU kehittää alan tiivistä tieteellistä yhteistyötä kansainvälisten kumppaneiden, kuten BRIC-maiden ja Yhdysvaltojen, kanssa;

Energiapolitiikka

60. on tyytyväinen Yhdysvaltojen ja Kiinan hallitusten viimeaikaisiin viesteihin ilmastotoimista ja niiden halukkuudesta omaksua entistä merkittävämpi rooli ilmastonmuutosta koskevissa maailmanlaajuisissa toimissa; pitää valitettavana, että eräissä teollisuusmaissa päästöt henkeä kohti lisääntyvät koko ajan;

61. panee merkille, että eri energianlähteiden hinnoilla on suuri vaikutus markkinatoimijoiden ja myös teollisuuden sekä kuluttajien käyttäytymiseen, ja toteaa, että koska nykyisillä kansainvälisillä toimintapoliittisilla puitteilla ei pystytä kokonaan sisällyttämään ulkoisia kustannuksia hintoihin, kestävämmät kulutusmallit jatkuvat edelleen; toteaa lisäksi, että maailmanlaajuiset hiilidioksidimarkkinat, joilla kauppahinta on riittävän korkea, voisivat luoda lujan pohjan sekä huomattaville päästövähennyksille että teollisuuden yhtenäisille toimintaedellytyksille; kehottaa EU:ta ja sen kumppaneita selvittämään pikaisesti, miten EU:n päästökauppajärjestelmä voitaisiin parhaiten kytkeä muihin päästökauppajärjestelmiin maailmanlaajuisen hiilidioksidimarkkinoiden luomiseksi, koska näin voidaan saada monipuolisempia päästövähennysvaihtoehtoja, lisätä markkinoiden kokoa ja likviditeettiä, parantaa avoimuutta ja viime kädessä tehostaa resurssien kohdentamista energia-alalle ja teollisuuteen;

62. kehottaa neuvostoa, komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa parantamaan koordinoitua, jotta EU voisi esiintyä yhtenäisesti kansainvälisissä järjestöissä, kuten IEA:ssa, kansainvälisessä uusiutuvan energian virastossa (IRENA), energiatehokkuusyhteistyötä koskevassa kansainvälisessä kumppanuudessa (IPEEC) ja Kansainvälisessä atomienergiajärjestössä (IAEA), ja toimia siten aktiivisemmin ja vaikutusvaltaisemmin erityisesti kestävästä energiasta, energiatehokkuuden ja energiaturvallisuuden edistämiseksi;

63. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan viipymättä konkreettisia toimia, jotta kaikki ympäristön kannalta haitalliset tuet – myös fossiilisten polttoaineiden tuet – voidaan asteittain lopettaa vuoteen 2020 mennessä komission ohjauksella siten, että sovelletaan toimintaan perustuvaa lähestymistapaa ja eurooppalaisen ohjauksjakson kautta tapahtuvaa seurantaan; pyytää lisäksi panemaan kansainvälisellä tasolla koordinoitusti täytäntöön Pittsburghin G20-huippukokouksen tavoitteen lopettaa fossiilisten polttoaineiden tuet, jotka IEA:n mukaan olivat 544 miljardia dollaria koko maailmassa vuonna 2012, sillä tämä vähentäisi merkittävästi hiilidioksidipäästöjä ja auttaisi myös supistamaan julkisen talouden alijäämää monissa maissa; pitää myönteisenä Pietarin G20-kokouksen aiomusta toteuttaa fossiilisten polttoaineiden tukien lopettamista koskeva vertaisarviointijärjestelmä; pitää valitettavana, ettei konkreettisissa toimissa tämän tavoitteen saavuttamiseksi ole edistytty; kehottaa tarkastelemaan uudelleen puhtaan kehityksen mekanismia (CDM) siten, että korostetaan erityisesti CDM-hankkeiden ihmisoikeuksiin, elintarviketurvaan ja ympäristöön kohdistuvien haitallisten vaikutusten ehkäisemistä;

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

64. pitää valitettavana, että energiansäästömahdollisuuksia ei hyödynnetä riittävästi kansainvälisesti ja EU:ssa; korostaa, että energiansäästön avulla voidaan luoda työpaikkoja, saada aikaan taloudellisia säästöjä, parantaa energiaturvallisuutta ja kilpailukykyä sekä vähentää päästöjä ja että näillä on keskeinen merkitys päästöjen ja talouskasvun välisen kytköksen purkamisessa; kehottaa EU:ta vaatimaan, että kansainvälisissä neuvotteluissa kiinnitetään enemmän huomiota energiansäästöön ja siihen liittyviin toimiin, olipa kyse sitten teknologian siirrosta, kehitysmaiden kehityssuunnitelmista tai taloudellisesta avusta; tähdentää, että ollakseen uskottavia EU:n ja sen jäsenvaltioiden on asetettava energiatehokkuutta koskevia kunnianhimoisia tavoitteita ja saavutettava ne; korostaa, että on tärkeää vähentää energiantuhlausta rakennus- ja kuljetusteollisuudessa sekä kotitalouksien sähköjärjestelmissä ja -laitteissa, jotta voidaan maksimoida energiansäästöt ja energiatehokkuus;

65. painottaa, että on tarpeen ottaa käyttöön vähän energiaa kuluttavia ja vetypolttokeinoja käyttäviä liikennejärjestelmiä;

Fluorihilivedyt ja Montrealin pöytäkirja

66. kehottaa osapuolia tarkastelemaan menestyksikkään Montrealin pöytäkirjan äänestys- ja päätösmekanismeja, erilaista lähestymistapaa vastuihin sekä täytöntöönpano- ja seuraamusmekanismeja ja rahoitusta, sillä tämä voi toimia hyödyllisenä esimerkkinä myös ilmastopimuksen kannalta; kehottaa EU:ta tehostamaan pyrkimyksiä säännellä fluorihilivetyjen maailmanlaajuisista käytöstäpoistamista Montrealin pöytäkirjan nojalla;

67. muistuttaa, että EU on hyväksynyt kunnianhimoista lainsäädäntöä, jonka nojalla fluorihilivetyjen käyttöä vähennetään asteittain 79 prosenttia vuoteen 2030 mennessä, sillä ilmastoystävällisiä vaihtoehtoja on laajalti saatavilla ja niiden mahdollisuuksia on käytettävä täysimääräisesti hyväksi; toteaa, että fluorihilivetyjen käytöstäpoistaminen on hillitsemistoimien kannalta helppoa sekä EU:ssa että sen ulkopuolella, ja kehottaa EU:ta ryhtymään aktiivisiin toimiin fluorihilivetyjä koskevien toimien edistämiseksi maailmanlaajuisesti;

68. on tyytyväinen siihen, että Montrealin pöytäkirjan osapuolille on toimitettu EU:n keskusteluasiakirja, jossa käsitellään mahdollisuuksia poistaa fluorihilivedyt käytöstä maailmanlaajuisesti, ja kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita esittämään muodollisen muutosehdotuksen vuonna 2015 pidettävän Montrealin pöytäkirjan osapuolten 27. kokouksen käsiteltäväksi;

Euroopan parlamentin valtuuskunta

69. katsoo, että EU:n valtuuskunnan rooli ilmastonmuutosneuvotteluissa on keskeinen, eikä sen vuoksi voi hyväksyä, etteivät Euroopan parlamentin jäsenet saaneet osallistua EU:n koordinoitinkokouksiin osapuolten konferenssin edellisissä istunnoissa; odottaa, että ainakin Euroopan parlamentin valtuuskunnan puheenjohtaja saa osallistua EU:n koordinoitinkokouksiin Limassa;

o

o o

70. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä ilmastopimuksen sihteeristölle ja pyytämään, että se välitetään kaikille EU:hun kuulumattomille osapuolille.

Torstai 27. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0064

Pakistanin jumalanpilkkalainsäädäntö

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 Pakistanin jumalanpilkkalainsäädännöstä (2014/2969 (RSP))

(2016/C 289/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Pakistanista,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18 artiklan sekä vuonna 1966 tehdyn kansalaisyhteisöoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 18 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1981 annetun YK:n julistuksen kaikkinaisen uskontoon tai uskoon perustuvan syrjinnän ja suvaitsemattomuuden poistamisesta,
- ottaa huomioon uskonnon- ja uskonvapautta käsittelevän YK:n erityisraportoijan raportit,
- ottaa huomioon tuomareiden ja asianajajien riippumattomuutta tutkivan YK:n erityisraportoijan Gabriela Knaulin 4. huhtikuuta 2013 julkaistun raportin, joka laadittiin hänen palattuaan Pakistaniin 19.–29. toukokuuta 2012 tekemältä matkalta,
- ottaa huomioon vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2012 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾, jossa tuomitaan kristittyjen ja muiden uskonnollisten vähemmistöjen vainoaminen,
- ottaa huomioon EU:n suuntaviivat uskonnon- ja vakaumuksen vapauden edistämiseksi ja suojelemiseksi ⁽²⁾,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2012 hyväksytyt EU:n ja Pakistanin viisivuotisen toimintasuunnitelman, joka sisältää sellaisia painopisteitä kuin hyvä hallintotapa ja ihmisoikeusvuoropuhelu, sekä siihen läheisesti liittyvän, 25. maaliskuuta 2014 käydyt EU:n ja Pakistanin toisen strategisen vuoropuhelun,
- ottaa huomioon Pakistanista 11. maaliskuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät ⁽³⁾, joissa toistetaan ihmisoikeuksien edistämistä ja kunnioittamista koskevat EU:n odotukset ja tuomitaan kaikenlainen, myös uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuva, väkivalta,
- ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon edustajan 18. lokakuuta 2014 antaman julkilausuman Lahoren ylioikeuden päätöksestä pitää voimassa Asia Bibin tuomio Pakistanissa,
- ottaa huomioon EU:n Pakistanin-edustuston 29. lokakuuta 2014 antaman lehdistötiedotteen ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan 26.–29. lokakuuta 2014 tekemän Pakistanin-vierailun johdosta,
- ottaa huomioon Pakistanin alueellisesta roolista ja poliittisista suhteista EU:n kanssa 12. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0575.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137585.pdf

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/135946.pdf

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0208.

Torstai 27. marraskuuta 2014

- A. toteaa, että kristitty punjabilaisnainen Asia Bibi pidätettiin vuonna 2009 ja tuomittiin kuolemaan vuonna 2010 jumalanpilkasta Pakistanin rikoslain 295 C pykälän nojalla; toteaa, että Lahoren ylioikeus hylkäsi Asia Bibin valituksen 16. lokakuuta 2014 ja piti tuomion voimassa; toteaa, että vastaaja haki päätökseen muutosta 24. marraskuuta 2014 korkeimmassa oikeudessa, mutta asian käsittely voi kestää vuosia; toteaa, että Pakistanin presidentti voi armahduksellaan vielä kumota Lahoren ylioikeuden päätöksen ja armahtaa Asia Bibin;
- B. ottaa huomioon, että väkijoukko pahoinpiteli 7. marraskuuta 2014 kristityn pariskunnan, Shama Bibin ja Shahbaz Masihin, syyttäen heitä Koraanin sivujen polttamisesta Itä-Pakistanissa; toteaa, että heidän ruumiinsa poltettiin tielten valmistukseen käytettävässä uunissa ja joidenkin tietojen mukaan he olivat vielä elossa, kun heidät heitettiin sinne;
- C. panee merkille, että pakistanilaisille on viime aikoina langetettu useita kuolemantuomioita jumalanpilkkalainsäädännön rikkomisesta, ja toteaa, että tällaisen tuomion ovat saaneet esimerkiksi kristitty Sawan Masih, jonka väitetään loukanneen profeetta Muhammedia keskustelussa, ja kristitty pariskunta Shafqat Emmanuel ja Shagufta Kausar, joiden väitetään loukanneen Muhammedia tekstiviestissä;
- D. toteaa, että ihmisoikeusaktivisti ja lakimies Rashid Rehman murhattiin 7. toukokuuta 2014; toteaa, että Rehmania oli tätä ennen uhkailtu viikkojen ajan hänen puolustettuaan luennoitsijaa, jota uhkasi syyte Pakistanin jumalanpilkkalainsäädännön nojalla;
- E. ottaa huomioon, että lokakuussa 2014 vanginvartija ampui ja haavoitti pakistanilaista alkuperää olevaa Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaista Mohammad Asgaria, joka oli vangittu jumalanpilkasta Pakistanissa, vaikka hänet oli diagnosoitu mielisairaaksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa; toteaa, että maakunnan viranomaiset ovat pidättäneet hänen päällekkärajansa ja asettaneet tämän syytteeseen murhayrityksestä ja että kahdeksan muuta vanginvartijaa on pidätetty virasta;
- F. panee merkille, että 5. marraskuuta 2014 kuulustelua suorittava poliisi surmasi 45-vuotiaan šiiamuslimin Tufail Haiderin ja että poliisi väitti myöhemmin Haiderin esittäneen halventavia huomautuksia ”profeetta Muhammedin seuralaisista”;
- G. ottaa huomioon, että tietojen mukaan Pakistanissa syytettiin vuoden 1987 ja lokakuun 2014 välisenä aikana jumalanpilkasta yhteensä 1 438:aa ihmistä, joista 633 on muslimeja, 494 ahmadiyya-muslimeja, 187 kristittyjä ja 21 hinduja; toteaa, että vuodesta 1990 lähtien vähintään 60 on kuollut joukkoväkivallan uhreina jumalanpilkkaan liittyvissä tapauksissa;
- H. ottaa huomioon, että vankilassa on parhaillaan useita kymmeniä ihmisiä – muslimeja, hinduja, kristittyjä ja muita – jumalanpilkkasyytteiden perusteella; toteaa, että jumalanpilkasta langetettuja kuolemantuomioita ei toistaiseksi ole pantu täytäntöön, mutta useat syytetyt ovat kuolleet joukkoväkivallan uhreina; toteaa, että Pakistanin oikeusjärjestelmään kohdistuu tiettyjen uskonnollisten johtajien taholta valtavaa painostusta, jotta se pitäisi voimassa ja panisi täytäntöön kuolemantuomiot, jotka yleensä langetetaan alemman oikeusasteen tuomioistuimissa; huomauttaa, että oikeuskäsittelyt kestävät usein vuosikautia ja niillä on tuhoisa vaikutus viattomiin pakistanilaisiin sekä heidän perheisiinsä ja yhteisöihinsä;
- I. ottaa huomioon, että Pakistanin jumalanpilkkalainsäädännön vuoksi uskonnollisten vähemmistöjen on vaarallista ilmaista itseään vapaasti tai harjoittaa avoimesti uskonnollista toimintaa; toteaa, että tämän lainsäädännön laajamittaisesta väärinkäytöstä on olemassa runsaasti tietoa; toteaa, että se on kylvänyt Pakistanin yhteiskuntaan pelkoa sen sijaan, että sillä suojeltaisiin uskonnollisia yhteisöjä; huomauttaa, että kaikki yritykset uudistaa lainsäädäntöä tai sen soveltamista ovat kariutuneet uhkauksiin ja tappoihin; toteaa, että yrityksiin keskustella näistä kysymyksissä tiedotusvälineissä – niin verkossa kuin muutenkin – vastataan usein uhkailulla ja häirinnällä, myös viranomaisten taholta;
- J. ottaa huomioon, että Pakistanilla on tärkeä rooli vakauden lujittajana Etelä-Aasiassa ja että sen voitaisiin odottaa näyttävän esimerkkiä oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien vahvistamisessa;
- K. toteaa, että Pakistan ratifioi äskettäin seitsemän yhdeksästä merkittävimmästä kansainvälisestä ihmisoikeussopimuksesta ja että näihin sisältyvät kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus sekä kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastainen YK:n yleissopimus, joihin sisältyy useita määräyksiä oikeudenkäytöstä, oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, yhdenvertaisuudesta lain edessä ja syrjimättömyydestä;

Torstai 27. marraskuuta 2014

- L. ottaa huomioon, että Pakistania on pyydetty YK:n ihmisoikeusmekanismien välityksellä kumoamaan jumalanpilkkalainsäädäntö tai vähintäänkin ottamaan välittömästi käyttöön suoja-toimia, joilla estetään lainsäädännön väärinkäyttö usein uskonnollisiin vähemmistöyhteisöihin kuuluvien kansalaisten vainoamiseksi;
- M. ottaa huomioon, että EU ja Pakistan ovat syventäneet ja laajentaneet kahdenvälisiä suhteitaan, mistä esimerkkinä mainittakoon helmikuussa 2012 käynnistetty viisivuotinen toimintasuunnitelma ja maaliskuussa 2014 käyty EU:n ja Pakistanin välinen toinen strateginen vuoropuhelu; ottaa huomioon, että EU:n ja Pakistanin viisivuotisen toimintasuunnitelman tarkoituksena on kehittää strateginen suhde ja muodostaa rauhan- ja kehityskumppanuus, joka perustuu yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin;
- N. toteaa, että Pakistan tuli GSP+-menettelyn edunsaajaksi ensimmäisen kerran 1. tammikuuta 2014; ottaa huomioon, että tämän menettelyn olisi tarjottava vahva kannustin keskeisten ihmisoikeuksien ja työelämän oikeuksien, ympäristön ja hyvän hallinnon periaatteiden kunnioittamiseen;
1. on syvästi huolissaan ja surullinen Lahoren ylioikeuden 16. lokakuuta 2014 tekemästä päätöksestä pitää voimassa Asia Bibille jumalanpilkkasta langetettu kuolemantuomio; pyytää korkeinta oikeutta aloittamaan tapausta koskevan käsittelynsä pikaisesti ja viipymättä sekä puolustamaan ratkaisussaan oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksien täysimääräistä kunnioittamista;
  2. pyytää Pakistanin tuomioistuimia myös käsittelemään pikaisesti uudelleen kuolemantuomiot, joita on langetettu Sawan Masihille, Mohammad Asgarille ja Shafqat Emmanuelille sekä tämän vaimolle Shagufta Kausarille ja ylipäätään kaikille niille muille pakistanilaisille, jotka tällä hetkellä odottavat heille jumalanpilkkalainsäädännön väitetyistä rikkomisesta langetetun kuolemantuomion täytäntöönpanoa;
  3. tuomitsee jyrkästi Shama Bibin ja Shahbaz Masihin murhat ja ilmaisee surunvalittelunsa heidän omaisilleen sekä kaikkien niiden viattomien uhrien omaisille, jotka on murhattu jumalanpilkkalainsäädännön takia Pakistanissa; kehottaa saattamaan tällaisiin tekoihin syyllistyneet oikeuden eteen; panee merkille Punjabin hallituksen päätöksen perustaa komitea nopeuttamaan Shama Bibin ja Shahbaz Masihin murhien tutkintaa ja määrätä lisäpoliisivoimia maakunnan kristittyjen asuinalueiden suojelemiseksi; korostaa kuitenkin, että on välttämätöntä tehdä loppu rankaisemattomuuden ilmiöistä ja toteuttaa laajempia uudistuksia, jotta voidaan puuttua uskonnollisiin yhteisöihin kohdistuvaan väkivaltaan, joka on edelleen yleistä Pakistanissa;
  4. on syvästi huolissaan siitä, että kiistelty jumalanpilkkalainsäädäntö on avointa väärinkäytöksille, jotka saattavat vaikuttaa kaikkien uskontokuntien edustajiin Pakistanissa; on erityisen huolestunut siitä, että jumalanpilkkalainsäädäntöä käytetään Pakistanissa yhä useammin haavoittuvassa asemassa olevia vähemmistöryhmiä, kuten ahmadiyya-muslimiä ja kristittyjä, vastaan, ja huomauttaa, että edesmennyt ministeri Shahbaz Bhatti, edesmennyt kuvernööri Salman Taseer ja Rashid Rehman vastustivat julkisesti tätä lainsäädäntöä, mutta heidät tapettiin siksi, että he ottivat kantaa uskonnollisen suvaitsevaisuuden puolesta;
  5. kehottaa Pakistanin hallitusta tarkastelemaan perusteellisesti jumalanpilkkalainsäädäntöä ja sen nykyistä soveltamista ja erityisesti rikoslain 295 B ja C pykälää, joiden mukaan väitetyistä jumalanpilkkasta määrätään ehdoton elinikäinen vankeusrangaistus (295 B ja C pykälä) tai jopa kuolemantuomio (295 C pykälä), jotta tämä lainsäädäntö kumottaisiin; pyytää Pakistanin hallitusta lakkauttamaan kuolemanrangaistuksen, myös jumalanpilkan tai uskonaluopumisen tapauksessa, ja ottamaan käyttöön suoja-toimia, joilla estetään jumalanpilkkaa tai uskonaluopumista koskevan lainsäädännön väärinkäyttö;
  6. pyytää Pakistanin viranomaisia takaamaan tuomioistuinten riippumattomuuden, oikeusvaltioperiaatteen ja oikeudenmukaisen menettelyn oikeudenkäyntejä koskevien kansainvälisten vaatimusten mukaisesti sekä ottamaan huomioon myös tuomareiden ja asianajajien riippumattomuutta tutkivan YK:n erityisraportoijan viimeaikaiset suositukset; kehottaa Pakistanin viranomaisia myös antamaan riittävää suojelua kaikille jumalanpilkkaoikeudenkäyntien osapuolille, suojaamaan tuomareita ulkoiselta painostukselta, suojelemaan syytettyjä ja heidän perheitään ja yhteisöjään joukkoväkivallalta sekä tarjoamaan apua niille, jotka on vapautettu syytteistä mutta eivät voi palata kotipaikkakunnalleen;

Torstai 27. marraskuuta 2014

7. muistuttaa, että Pakistanin perustuslaki takaa uskonnonvapauden ja vähemmistöjen oikeudet; pitää tervetulleina toimenpiteitä, joita Pakistanin hallitus on toteuttanut uskonnollisten vähemmistöjen hyväksi marraskuusta 2008 lähtien, kuten viiden prosentin kiintiön käyttöönottoa vähemmistöille liittovaltion työpaikoissa, muiden kuin muslimien juhlapyhien tunnustamista ja kansallisten vähemmistöjen päivän julistamista;
  8. kehottaa Pakistanin hallitusta kuitenkin lisäämään toimiaan uskontojen välisen yhteisymmärryksen edistämiseksi, puuttumaan aktiivisesti yhteiskunnan toimijoiden uskonnolliseen vihamielisyyteen, torjumaan uskonnollista suvaitsemattomuutta, väkivaltaa ja pelottelua sekä toteuttamaan toimia todellista tai miellettyä rankaisemattomuutta vastaan;
  9. tuomitsee jyrkästi kaikenlaisen väkivallan uskonnollisia yhteisöjä kohtaan sekä kaikenlaisen uskontoon ja uskoon perustuvan syrjinnän ja suvaitsemattomuuden; korostaa, että ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapaus on perusluonteinen ihmisoikeus; korostaa lisäksi, että kaikki pakistanilaiset heidän uskostaan ja uskonnostaan riippumatta ansaitsevat sen, että heitä kunnioitetaan yhdenvertaisesti ja heidän ihmisoikeuksiaan edistetään ja suojellaan;
  10. pyytää ulkosuhdehallintoa ja komissiota käyttämään kaikkia käytettävissään olevia välineitä, EU:n suuntaviivoihin uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämiseksi ja suojelemiseksi sisältyvät välineet mukaan luettuina, auttaakseen uskonnollisia yhteisöjä ja painostaakseen Pakistanin hallitusta, jotta se tekisi nykyistä enemmän uskonnollisten vähemmistöjen suojelemiseksi; arvostaa tältä osin ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan Pakistaniin äskettäin tekemää vierailua ja hänen siellä käymiään keskusteluja;
  11. korostaa, että GSP+-aseman myöntäminen on ehdollista ja sen ehtona on muun muassa, että maa ratifioi ja panee täytäntöön yleisestä tullietuusjärjestelmästä annetun uuden perusasetuksen liitteessä VIII mainitut 27 kansainvälistä yleissopimusta, joista suurin osa koskee ihmisoikeuksia, ja toteaa, että EU voi päättää peruuttaa GSP+-menettelyn mukaiset etuudet, jos maa ei täytä sitoumuksiaan;
  12. kehottaa ulkosuhdehallintoa ja komissiota valvomaan tarkasti, täyttääkö Pakistan GSP+-menettelyn mukaiset sitoumuksensa, sekä edistämään ja puolustamaan ihmisoikeuksia Pakistanissa;
  13. kehottaa ulkosuhdehallintoa ja komissiota tekemään yhteistyötä Pakistanin viranomaisten kanssa, jotta jumalanpilkkalainsäädännön soveltamista voidaan uudistaa, esimerkiksi siten, että toteutetaan edellä 6 kohdassa ehdotetut toimenpiteet;
  14. kannustaa Pakistanin hallitusta tekemään yhteistyötä YK:n elinten ja myös uskonnon- ja uskonvapautta käsittelevän YK:n erityisraportoijan kanssa, jotta voidaan käsitellä ihmisoikeusongelmia koskevia perusteltuja huolenaiheita;
  15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, ihmisoikeuksia käsittelevälle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n pääsihteerille, YK:n ihmisoikeusneuvostolle sekä Pakistanin hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 27. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0065

Serbia: sotarikoksista syytetyn Šešeljin tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 Serbiasta: sotarikoksista syytetyn Šešeljin tapaus (2014/2970(RSP))

(2016/C 289/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Serbiasta,
  - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden ja Serbian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen, joka tuli voimaan 1. syyskuuta 2013,
  - ottaa huomioon komission 8. lokakuuta 2014 antaman Serbiää koskevan vuoden 2014 edistymiskertomuksen (SWD (2014)0302),
  - ottaa huomioon entisen Jugoslavian alueella tehtyjä rikoksia käsittelevän kansainvälisen sotarikostuomioistuimen (ICTY) perussäännön,
  - ottaa huomioon ICTY:n työjärjestyksen 65 artiklan ja ICTY:n esittämän näytön,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että Serbian radikaalipuolueen puheenjohtaja Vojislav Šešelj on syytettynä ICTY:ssä vainoamisesta, joka perustuu poliittisiin taikka rotuun tai uskontoon liittyviin syihin, karkotuksista, epäinhimillisistä teoista (pakkosiirrot ja rikokset ihmisyyttä vastaan), murhista, kidutuksesta, julmasta kohtelusta, kylien mielivaltaisesta tuhoamisesta, hävityksestä, joka ei ole välttämätöntä sotilaallisista syistä, uskonnollisten paikkojen tai koulutuslaitosten tuhoamisesta tai tahallista vahingoittamisesta sekä julkisen tai yksityisen omaisuuden ryöstämisestä (sodan lakien tai tapojen loukkaaminen) Kroatiaassa, Bosnia ja Hertsegovinassa ja osissa Serbian Vojvodinaa vuosina 1991–1993;
- B. ottaa huomioon, että yhdistyneet kansakunnat perusti ICTY:n vuonna 1993 käsittelemään 1990-luvulla tehtyjä sotarikoksia, millä luotiin perusta alueen konfliktin ratkaisemiselle ja konfliktin jälkeiselle kehittämiselle;
- C. ottaa huomioon, että tuomioistuimen oikeudenkäyntiosasto antoi 6. marraskuuta 2014 – eli yli yhdentoista vuoden kuluttua pidätyksestä ja oikeudenkäynnin ollessa vielä kesken – omasta aloitteestaan määräyksen Šešeljin väliaikaisesta vapauttamisesta heikentyneen terveydentilan vuoksi; ottaa huomioon, että ehdoiksi asetettiin, että hän i) ei vaikuta todistajiin eikä uhreihin ja ii) saapuu osaston eteen heti kun se niin määrää; toteaa, että Šešelj on suhtautunut oikeudenkäynnin alusta saakka ICTY:yn vihamielisesti, ja keskeyttänyt toistuvasti oikeudenkäyntimenettelyt, häirinyt niitä ja peruuttanut ne ja että häntä on syytetty kolmeen eri otteeseen oikeuden halventamisesta hänen peloteltuaan todistajia;
- D. toteaa, että palattuaan Serbiaan Šešelj piti Belgradissa useita julkisia puheita, joissa hän korosti, ettei hän palaisi pyydettyään tuomioistuimeen vapaaehtoisesti ja ilmoitti siten aikovansa loukata toista hänen vapauttamiselleen asetettua ehtoa;
- E. toteaa, että Šešelj vaati toistuvasti julkisissa esiintymisissään Suur-Serbian luomista esittäen julkisesti vaateita naapurimaille, mukaan luettuna EU:n jäsenvaltio Kroatia, ja lietsoi vihaa muita kansanryhmiä kuin serbejä kohtaan; ottaa huomioon, että Šešelj antoi lehdistötiedotteen, jossa hän onnitteli Serbian tshetnikkejä Vukovarin ”vapauttamisesta”, kun oli kulunut tasan 23 vuotta siitä, kun Serbian puolisolitaalliset joukot ja Jugoslavian armeija valtasivat kroatialaisen Vukovarin kaupungin ja syyllistyivät siellä julmuuksiin vuonna 1991; toteaa, että näin hän sivuutti vaatimuksen olla vaikuttamatta uhreihin; ottaa huomioon, että serbialainen ”Naiset mustiin pukeutuneina” -rauhanryhmä kokoontui Belgradiin suremaan piirityksen uhreja ja järjesti esityksen, jolla pyrittiin siihen, että Vukovarissa tehdyt rikokset eivät unohtuisi koskaan;

Torstai 27. marraskuuta 2014

1. tuomitsee jyrkästi Šešeljin sodanlietsonnan, vihaan kiihottamisen, aluevaatimusten esittämiseen kannustamisen sekä yritykset saada Serbia luopumaan Eurooppaan sitoutumisesta; paheksuu Šešeljin provokatiivista julkista toimintaa ja sodanaikaista retoriikkaa, joihin hän on turvautunut väliaikaisesta vapauttamisestaan lähtien ja jotka ovat repineet uudelleen auki 1990-luvun alkupuolen sodan ja julmuuksien uhrien psykologiset arvet; korostaa, että Šešeljin viimeaikaiset lausunnot saattavat vesittää alueellisessa yhteistyössä ja sovinnonteossa saavutetun edistymisen ja tehdä tyhjiksi viime vuosien ponnistelut;
2. muistuttaa Serbian viranomaisia näiden velvoitteista, jotka perustuvat ICTY:n kanssa tehtävän yhteistyön järjestelmään ja Serbian asemaan EU:n ehdokasmaana; panee huolestuneena merkille, että Serbian viranomaiset eivät ole reagoineet riittävästi poliittisesti eivätkä oikeudellisesti Šešeljin toimintaan, mikä heikentää uhrien luottamusta oikeudenkäyntiprosessiin; kannustaa Serbian viranomaisia ja demokraattisia puolueita tuomitsemaan kaikki julkisuudessa esitetyt vihapuheet ja sodanaikaisen retoriikan ja edistämään vähemmistöjen oikeuksien ja kulttuuristen oikeuksien suojelua; pyytää Serbian viranomaisia tutkimaan, onko Šešelj loukannut Serbian lakeja, ja lujittamaan sekä soveltamaan täysipainoisesti lainsäädäntöä, jolla kielletään vihapuhe, syrjintä ja väkivaltaan kiihottaminen; antaa tukensa Serbian kaikille poliittisille puolueille, kansalaisjärjestöille ja yksityishenkilöille, jotka vastustavat vihapuhetta;
3. kehottaa ICTY:ä ja sen syyttäjän toimistoa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla arvioidaan uudelleen, täyttyvätkö väliaikaiselle vapauttamiselle asetetut ehdot nykytilanteessa; toteaa, että ICTY:n tavoitteiden saavuttamista ei edistetä sillä, että tuomioistuimien soveltaisi väliaikaista vapauttamista koskeviin käytänteisiinsä erilaisia normeja; kannustaa ICTY:ä toteuttamaan päättäväisesti toimenpiteitä, joilla palautetaan tuomioistuinta kohtaan tunnettu luottamus, jota Šešeljin pöyristyttävät ja täysin paheksuttavat julkiset lausunnot ovat heikentäneet, mukaan luettuina kaikki tarpeelliset toimenpiteet, joilla nopeutetaan kaikkien oikeudenkäyntien ja tuomioistuimelle esitettyjen vetoomusten loppuun viemistä; muistuttaa, että aito ja kestävä sovinnontekoprosessi edellyttää ehdottomasti, että sotarikoksiin syyllistyneet saatetaan oikeuden eteen vastaamaan teoistaan;
4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Serbian presidentille, hallitukselle ja kansalliskokoukselle, Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvostolle sekä ICTY:n presidentille.

Torstai 27. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0066

Irak: naisten kidnappaukset ja huono kohtelu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 Irakista: naisten kidnappaukset ja huono kohtelu (2014/2971(RSP))

(2016/C 289/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Irakista,
  - ottaa huomioon 20. lokakuuta 2014 hyväksytyt ulkoasiainneuvoston päätelmät ISILin/Daeshin aiheuttamasta kriisistä Syyriassa ja Irakissa,
  - ottaa huomioon 1. syyskuuta 2014 annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman S-22/1 Irakin ihmisoikeus-tilanteesta niin sanotun Irakin ja Levantin islamilaisen valtion ja siihen yhteydessä olevien ryhmien väärinkäytösten takia,
  - ottaa huomioon Syyrian arabitasavallan tilannetta käsittelevän YK:n riippumattoman kansainvälisen tutkintakomission 14. marraskuuta 2014 julkaiseman raportin "Rule of Terror: Living under ISIS in Syria",
  - ottaa huomioon Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Irakin tasavallan välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ja 17. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n ja Irakin välisestä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2013 annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2106 (2013) seksuaalisesta väkivallasta aseellisissa konflikteissa ja konfliktin jälkeisissä tilanteissa,
  - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
  - ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka sopimuspuolena Irak on,
  - ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen, jonka Irak on allekirjoittanut, ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 (2000),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että niin sanottu Islamilainen valtio eli IS on syyllistynyt lukuisiin julmuuksiin, jotka merkitsevät rikosta ihmisyyttä vastaan, kuten joukkoteloituksiin, sen kenttäuomioistuinten toimeenpanemiin teloituksiin, šaria-lain jyrkän tulkinnan pakkosoveltamiseen, naisiin ja lapsiin kohdistuvaan seksuaaliseen väkivaltaan, orjuuttamiseen, raiskauksiin, pakkoavioliittoihin, ihmiskauppaan sekä väestön pakkosiirtoihin ja sieppauksiin, ja toteaa, että tämä on aiheuttanut hirvittävän humanitaarisen kriisin ja pakottanut suuria väestöryhmiä siirtymään pois IS:n hallussaan pitämiltä alueilta;
- B. ottaa huomioon, että IS:n taistelijat etenivät elokuussa 2014 yhä syvemmälle Pohjois-Irakiin ja löivät kurdien Peshmerga-joukot, jotka olivat siirtyneet Irakin armeijan hylkäämille alueille; toteaa, että IS-ryhmän taistelijat valtasivat Sinjarin kaupungin, ottivat haltuunsa strategisesti merkittävän Mosulin padon, jolla turvataan veden- ja sähkönsaanti laajassa osassa Irakia, ja etenivät 40 kilometrin päähän Irbilistä, Irakin Kurdistanin pääkaupungista; huomauttaa, että monet kurdinaiset taistelevat Kobanissa ja osa heistä on PKK-joukkojen jäseniä ja johtajia;
- C. toteaa, että IS:n kohteiksi on joutunut etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen jäseniä, erityisesti kristittyjä, jesidejä, turkmeeneja, šabakeja, Kaka'e-yhteisöön kuuluvia, mandealaisia ja šiaalaisia sekä monia arabeja ja sunnimuslimeja, Mosulissa ja sitä ympäröivillä alueilla, kuten Sinjarissa ja Tal Afarissa;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0022.

Torstai 27. marraskuuta 2014

- D. toteaa, että Human Rights Watch -järjestön arvioiden mukaan 3 133 jesidiä on joutunut IS:n sieppaamiksi ja tappamiksi tai ollut kateissa IS:n aloitettua iskunsa elokuun alussa; huomauttaa, että heistä 2 305:n uskotaan joutuneen siepatuiksi ja että siepatuista 412 on lapsia; toteaa, että IS pyrkii kääntämään sieppamiaan jesidilapsia ideologiansa taakse;
- E. ottaa huomioon, että YK:n tutkijat totesivat lokakuussa 2014, että arviolta 5 000–7 000 naista on pidätettyinä tilapäisissä säilönnötkeskuksissa, joista heitä siirretään muualle ja myydään orjuuteen tai luovutetaan jalkavaimoiksi jihadisteille; toteaa, että pelkästään Tal Afarin kaupungissa noin 3 500 naisen ja lapsen arvellaan olevan pidätettyinä viidessä säilönnötkeskuksessa;
- F. toteaa, että IS:n ja muiden Irakin ja Syyrian ääri jihadistien toimet ovat ajaneet suuria määriä pakolaisia Turkin, Libanonin ja Jordanian täysille pakolaisleireille, joilla erityisesti naiset ja tytöt elävät vaikeissa humanitaarisissa oloissa ja ovat äärimmäisen alttiina häirinnälle, seksuaaliselle väkivallalle, pakkoavioliitoille ja muunlaiselle hyväksikäytölle;
- G. ottaa huomioon, että IS:n ja siihen yhteydessä olevien terroristiryhmien ylikansallinen luonne on maailmanlaajuinen huolenaihe;
- H. huomauttaa, että YK:n pakolaisjärjestö (UNHCR) on syvästi huolissaan kansainvälisen yhteisön kyvystä täyttää erityisesti äskettäin kotiseudultaan siirtymään joutuneiden kiireelliset tarpeet talven aikana Irakissa;
- I. ottaa huomioon, että Irakin yhtenäisyys, itsemääräämisoikeus ja alueellinen koskemattomuus ovat olennaisia maan ja alueen vakauden ja taloudellisen kehityksen kannalta;
1. tuomitsee mitä jyrkimmin järjestelmälliset ihmisoikeusloukkaukset ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaukset sekä muut väärinkäytökset, joiden taustalla ovat IS:n ja siihen yhteydessä olevien terroristiryhmien teot, ja toteaa, että kyse on sotarikoksista ja rikoksista ihmisyyttä vastaan; tuomitsee jyrkästi etenkin kaikenlaisen väkivallan, joka kohdistuu ihmisiin heidän uskonnollisen ja etnisen taustansa perusteella, sekä naisiin ja lapsiin kohdistuvan väkivallan;
  2. tuomitsee jyrkästi lukuisat julmuudet, joihin IS on syyllistynyt erityisesti naisia kohtaan, kuten sieppaukset, raiskaukset ja muut seksuaalisen väkivallan muodot, orjuuttamisen sekä pakkoavioliitot ja pakkokäännytyksen, ja toteaa, että kyse on rikoksista ihmisyyttä vastaan; korostaa, että tällaisiin ihmisoikeusloukkauksiin ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksiin syyllistyneet on saatettava vastuuseen teoistaan;
  3. korostaa, että lasten on välittömästi saatava palata perheidensä luokse, että pakkoavioliitot ja seksuaalinen hyväksikäyttö on lopetettava ja että kaikki IS:n pidättämät siviilit ja erityisesti naiset on vapautettava välittömästi;
  4. pyytää Irakin hallitusta ratifioimaan kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön, jotta tuomioistuin voi nostaa syytteitä IS:n tekemistä sotarikoksista ja rikoksista ihmisyyttä vastaan;
  5. pyytää Irakin hallitusta edistämään ja suojelemaan ihmisoikeuksia osallistamalla kaikki Irakin yhteiskunnan ryhmät kansallisen yhtenäisyyden ja sovinnon hengessä sekä puolustamalla ihmisoikeuksia ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta pyrkimyksissään IS:n torjumiseksi; tarjoaa Irakin hallitukselle apuaan, jotta se voi rakentaa entistä oikeudenmukaisemman, osallistavamman yhteiskunnan, jossa myös suojellaan ja edistetään naisten oikeuksia;

Torstai 27. marraskuuta 2014

6. pitää myönteisinä kansainvälisen yhteisön ja varsinkin Yhdysvaltojen toimia Irakin kansallisten ja paikallisten viranomaisten tukemiseksi niiden IS:n vastaisessa taistelussa, IS:n etenemisen pysäyttämiseksi ja humanitaarisen avun saatavuuden parantamiseksi; tukee IS:n vastaista maailmanlaajuista liittoumaa ja sen toimia IS:n torjumiseksi, sotilaalliset keinot mukaan luettuina; kehottaa kansainvälistä yhteisöä toimittamaan Irakin kansalle sen talven aikana tarvitsemaa ihmishenkii säästävää apua ja toimittamaan apua myös jesidiperheille, jotka ovat yhä Sinjarin vuoristossa puolustamassa temppeleitään, jotta IS ei tuhoaisi niitä;

7. kehottaa kaikkia alueen toimijoita tekemään kaikkensa estääkseen kaikenlaisen virallisten tai yksityisten elinten toiminnan ääri-islamilaisten ideologioiden levittämiseksi sanoin ja teoin; kehottaa kansainvälistä yhteisöä ja erityisesti EU:ta edistämään alueellista vuoropuhelua Lähi-idän ongelmista ja ottamaan siihen mukaan kaikki merkittävät osapuolet, etenkin Iranin ja Saudi-Arabian;

8. kehottaa YK:ta ja erityisesti sen naisiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevää erityisraporttija Rashida Manjoota tekemään kaikkensa, jotta uhrit voidaan jäljittää ja jotta IS:n ja siihen yhteydessä olevien terroristiryhmien Irakissa ja Syyriassa naisiin ja tyttöihin kohdistamien väärinkäytösten ja loukkausten taustalla olevat tosiseikat ja olosuhteet voidaan tutkia ja selvittää niin, että voidaan välttää rankaisemattomuus ja saattaa syylliset vastuuseen teoistaan; tukee seksuaalista väkivaltaa konflikteissa käsittelevän YK:n erityisedustajan Zainab Hawa Banguran työtä;

9. kehottaa Irakissa toimivia kansainvälisiä humanitaarisia järjestöjä, myös YK:n järjestöjä, lisäämään IS:n tieltä paenneille tarjottavia lääkintä- ja neuvontapalveluja ja kiinnittämään erityistä huomiota seksuaalisen väkivallan uhrien ja lasten tarpeisiin;

10. kehottaa uudelleen komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita ryhtymään erityistoimiin, joilla puututaan naisten tilanteeseen Irakissa, ja takaamaan heidän vapautensa ja heidän kaikkein perustavimpien oikeuksiensa kunnioittamisen sekä toteuttamaan toimia naisiin ja lapsiin kohdistuvan hyväksikäytön, riiston ja väkivallan ehkäisemiseksi; on erityisen huolestunut siitä, että kaikenlainen väkivalta jesidinaisia kohtaan on lisääntynyt ja että IS:n jäsenet vangitsevat, raiskaavat, käyttävät seksuaalisesti hyväkseen ja myyvät heitä; kehottaa erityisesti EU:n jäsenvaltioita tehostamaan toimia, jotta voidaan täyttää eloonjääneiden tarpeet ja ottaa käyttöön mekanismi, jonka kautta Syyrian ja Irakin kovia kokeneet naiset ja erityisesti jesidinaiset voivat saada heidän tarpeisiinsa räätälöityä traumaterapiaa;

11. on vakuuttunut siitä, että välitöntä humanitaarista apua ja suojelua on täydennettävä pitkän aikavälin strategioilla, joilla tuetaan naispuolisten paluumuuttajien, maan sisäisten pakolaisten ja muiden pakolaisten sosioekonomisia oikeuksia ja toimeentulomahdollisuuksia sekä helpotetaan johtajuutta ja osallistumista, jotta voidaan lisätä heidän mahdollisuuksiaan valita kestäviä ratkaisuja, jotka soveltuvat heidän tarpeisiinsa; pitää välttämättömänä käsitellä eri naisryhmien erityisriskejä ja -tarpeita, sillä naisiin kohdistuu useita ja toisiinsa limittyviä syrjinnän muotoja;

12. pitää tuomittavana, että IS:n etenemisen myötä homo- ja biseksuaaleihin sekä transihmisiin kohdistuvat väkivallanteot ja murhat ovat Irakissa jääneet täysin rankaisematta; huomauttaa, että homo- ja biseksuaalit sekä transihmiset eivät tosin ole Irakin ainoa nykyisessä kriisissä ja konfliktissa vaarassa oleva ryhmä, mutta heidän tilanteensa on äärimmäisen haavoittuva, koska perheen ja yhteisön heille antama tuki on vähäistä samoin kuin hallituksen suojelu; toteaa, että Irakin homo- ja biseksuaalit sekä transihmiset ovat edelleen marginalisoitunut ryhmä ja heihin kohdistuu riski pakolaisten keskuudessa tai tietyissä vastaanottavissa yhteiskunnissa; kehottaa Irakin hallitusta suojelemaan maan homo- ja biseksuaaleja sekä transihmisiä;

Torstai 27. marraskuuta 2014

13. pitää valitettavana, että vuosikausia jatkuneen diktatuurin ja konfliktin takia irakilaisnaisten elämä on vaikeutunut merkittävästi; kehottaa edistämään naisista, rauhasta ja turvallisuudesta annettua YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 1325 (2000) ja panemaan sen täytäntöön, jotta voidaan varmistaa naisten osallistuminen konfliktinratkaisuun ja demokratian rakentamiseen; korostaa, että elleivät naiset osallistu päätöksentekoon, naisilla ei voi olla todellista suojaa eikä todellista turvaa Irakissa;

14. vaatii ryhtymään yhteistuumiin kansainvälisiin toimiin tiiviissä yhteistyössä islamilaisten maiden, järjestöjen ja yhteisöjen kanssa, jotta voidaan torjua radikaalia salafistista ja wahhabilaista ideologiaa, joka on IS:n ja siihen yhteydessä olevien terroristijärjestöjen toimien taustavaikuttimena ja josta on muodostumassa kasvava turvallisuusuhka jäsenvaltioille; pyytää Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita vuoropuhelussaan Persianlahden maiden kanssa ottamaan puheeksi syvän huolensa siitä, että monissa muslimienemmistöisissä maissa ja muslimiyhteisöissä eri puolilla maailmaa näistä maista tulleet henkilöt yrittävät parhaillaan kääntää ihmisiä salafistisen ja wahhabilaisen ideologian taakse;

15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Irakin hallitukselle ja edustajien neuvostolle, Kurdistanin aluehallinnolle, YK:n pääsihteerille ja YK:n ihmisoikeusneuvostolle.

Torstai 27. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0068

Viipeet vuosien 2014–2020 koheesiopoliittikan käynnistämiseksi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 viipeistä vuosien 2014–2020 koheesiopoliittikan käynnistämiseksi (2014/2946(RSP))

(2016/C 289/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 4, 162 ja 174–178 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon lisätalousarvioesityksen nro 3 vuoden 2014 yleiseen talousarvioon (COM(2014)0329),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että koheesiopoliittika edustaa tärkeintä unionin laajuista reaalitalouden investointipoliittikkaa ja se on vuoteen 2020 ulottuvine yli 350 miljardin euron talousarvioineen erinomainen kasvua ja työpaikkoja edistävä tekijä EU:ssa; toteaa, että koheesiopoliittika on tärkeä osa EU:n strategiaa, jolla korjataan alueellista epätasapainoa ja tasa-arvon puutetta, edistetään monipuolistamista ja mukautumista teollisuuden muutokseen ja pyritään saavuttamaan taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus; toteaa, että koheesiopoliittika on joissakin jäsenvaltioissa tärkein julkisten investointien lähde;
- B. ottaa huomioon, että temaattisen keskittämisen avulla resurssit kohdennetaan rajoitettuun määrään strategisia kohteita, joilla on kasvuedistämispotentiaalia, kuten innovointiin ja tutkimukseen, digitaalistrategiaan, pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) tukemiseen, vähähiiliseen talouteen, koulutukseen ja infrastruktuureihin;
- C. ottaa huomioon, että kumppanuussopimukset ja toimenpideohjelmat ovat strategisia välineitä, joilla ohjataan investointeja jäsenvaltioissa ja alueilla Eurooppa 2020 -strategian yleisten, älykstä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevien tavoitteiden mukaisesti;
- D. toteaa, että asetuksen (EU) N:o 1303/2013 14, 16 ja 29 artiklassa säädetään kumppanuussopimusten ja toimenpideohjelmien esittämisen ja hyväksymisen aikataulusta, jonka mukaan kumppanuussopimukset olisi pitänyt hyväksyä viimeistään vuoden 2014 elokuun loppuun mennessä ja toimenpideohjelmat tammikuun 2015 loppuun mennessä;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

Torstai 27. marraskuuta 2014

- E. panee merkille, että kyse on selvästä viipeestä ohjelmasuunnittelun tasolla ja vain pieni määrä toimenpideohjelmiä (hieman yli 100) hyväksyttäneen vuoden 2014 loppuun mennessä;
- F. panee merkille, että komissio on jäsenvaltioiden pyynnöstä laatinut epävirallisen asiakirjan Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta ja koheesiorahastosta osittain rahoitettavien sellaisten ohjelmien vuoden 2014 maksusitoumusten käsittelystä, joita komissio ei hyväksy 31. joulukuuta 2014 mennessä;
- G. toteaa, että toimenpideohjelmien hyväksymiselle on kaksi skenaariota, joista kumpikin merkitsee lisäviipeitä täytäntöönpanon käynnistyksessä: i) joulukuun 31. päivään 2014 mennessä ”hyväksymisvalmiiksi” katsottujen toimintaohjelmien määrärahojen siirtomenettely ja ii) vuoden 2014 käyttämättömien määrärahojen uudelleenbudjetointi Euroopan rakenne- ja investointirahastoille, mikä edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista sellaisten ohjelmien osalta, jotka eivät ole ”hyväksymisvalmiita” vuoden 2014 loppuun mennessä;
- H. ottaa huomioon, että komission esittämän aikataulun mukaan siirtomenettelyn piiriin kuuluvat toimenpideohjelmat voitaisiin hyväksyä 15. helmikuuta ja 31. maaliskuuta 2015 välisenä aikana ja uudelleenbudjetoidut toimenpideohjelmat 1. toukokuuta 2015 jälkeen;
- I. ottaa huomioon, että ohjelmakauden 2014–2020 täytäntöönpanon viivästymisen lisäksi koheesiol politiikkaa koettelevat myös vuosien 2007–2013 ohjelmakauden 23 miljardin euron maksamattomat maksut, mikä heikentää edelleen sen uskottavuutta, tehokkuutta ja kestävyttä;
- J. panee merkille, että komission puheenjohtaja on ilmoittanut aikeestaan panna alulle 315 miljardin euron investointipaketti;
1. on hyvin huolissaan vuosien 2014–2020 koheesiol politiikan täytäntöönpanon huomattavasta viipeestä, vaikka toteaa, että on tärkeää hyväksyä korkealaatuisia toimenpideohjelmiä heti ohjelmakauden aluksi, jotta vältetään myöhempi uudelleenohjelmointi;
2. korostaa, että nykyiset viipeet aiheuttavat ongelmia kansallisen, alueellisen ja paikallistason viranomaisten valmiuksille suunnitella tehokkaasti ja käyttää ERI-rahastoja kaudella 2014–2020;
3. palauttaa mieliin, että yhdessä jäsenvaltioiden varmistaman yhteisrahoituksen kanssa koheesiol politiikka muodostaa pääosan kasvua edistävästä julkisista menoista unionissa; korostaa, että uusien ohjelmien täytäntöönpano on tämän vuoksi saatava käyntiin mahdollisimman pian, jotta investoinneista voidaan saada paras mahdollinen tulos ja jotta voidaan edistää työpaikkojen luomista ja tehostaa tuottavuuden kasvua;
4. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan vastuullisesti ja tekemään kaikkensa sen nopeuttamiseksi, että mahdollisimman suuri määrä toimenpideohjelmiä hyväksytään vuonna 2014, ja varmistamaan myös, että mahdollisimman monet ohjelmista ovat ”hyväksymisvalmiita” 31. joulukuuta 2014 mennessä, jotta ne voivat hyötyä siirtomenettelystä varainhoitoasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja sen soveltamissääntöjen 4 artiklan mukaisesti;
5. kehottaa komissiota keskittymään edelleen laatuun ja petostentorjunnan välttämättömään jatkamiseen ja analysoimaan kaikki mahdollisuudet tehostaa sisäisiä menettelyjään, jotta varmistetaan myös 24:n marraskuuta 2014 asetetun määräajan jälkeen uudelleensitettyjen toimenpideohjelmien huomioonottaminen ja jotta niitä koskevat yksiköiden sisäiset neuvottelut saadaan päätökseen vuoden loppuun mennessä ja niitä voidaan pitää hyväksymisvalmiina, jos ne täyttävät laatuvaatimukset;
6. on tietoinen siitä, että edellä mainituista skenaarioista jälkimmäinen, jota sovelletaan toimenpideohjelmiin, jotka eivät ole hyväksymisvalmiita vuoden 2014 lopussa, eli vuoden 2014 kohdentamattomien summien uudelleenbudjetointi vuonna 2015 monivuotisen rahoituskehityksen 19 artiklan mukaisesti, edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista 1. toukokuuta 2015 mennessä, ja vaikka kyse on ainoastaan teknisestä tarkistuksesta, se on tehtävä monivuotisen talousarviomenettelyn mukaisesti; kehottaa komissiota tämän vuoksi käynnistämään mahdollisimman pian keskustelut parlamentin ja neuvoston kanssa, jotta voidaan vahvistaa uskottava etenemissuunnitelma, jolla varmistetaan, että monivuotisen rahoituskehityksen tarkistus tulee hyväksytyksi mahdollisimman aikaisin vuonna 2015;

Torstai 27. marraskuuta 2014

7. korostaa lisäksi, että toimenpideohjelmien hyväksyminen edellyttää myös kyseiset maksusitoumusmäärärahat vuodeksi 2015 sisältävän vastaavan lisätalousarvion hyväksymistä, mikä parhaassakin tapauksessa merkitsee sitä, että kyseisten ohjelmien todellisen täytäntöönpanon käynnistyminen viivästyy vuoden 2015 puoliväliin;
  8. pyytää komissiota edellä mainitut seikat huomioon ottaen esittämään parlamentille toimenpiteet, joihin se aikoo ryhtyä edistääkseen mahdollisimman pian toimenpideohjelmien täytäntöönpanoa, sekä suunnitellun aikataulun;
  9. on huolestunut maksamattomien maksujen tilanteesta vuosien 2014–2020 koheesiopolitiikan toimenpideohjelmissä; korostaa, että on tärkeää ja kiireellistä päästä komission uusien ehdotusten pohjalta sopimukseen vuoden 2014 loppuun mennessä;
  10. kehottaa komissiota selittämään, mikä vaikutus maksujen viivästymisellä on uusien toimenpideohjelmien täytäntöönpanon käynnistämiseen, ja esittämään ratkaisuja vahinkojen välttämiseksi mahdollisimman kattavasti; kehottaa komissiota yleisistä säännöksistä annetun asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisten neuvottelujen tuloksia koskevan kertomuksen yhteydessä arvioimaan, mitä seurauksia vuosien 2014–2020 koheesiopolitiikan käynnistämisen viivästymisestä aiheutuu kasvulle ja työpaikoille, ja kehottaa sitä esittämään saatuihin kokemuksiin perustuvia suosituksia;
  11. pyytää, että komission myöhemmin ilmoittama 315 miljardin euron investointipaketti sovitetaan täysin vuosien 2014–2020 koheesiopolitiikkaan;
  12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, alueiden komitealle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä muille asiaan liittyville toimielimille.
-

Torstai 27. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0069

Komission vaikutustenarvioinnin suuntaviivat**Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 komission vaikutustenarvioinnin suuntaviivojen tarkistamisesta ja pk-yritystestien roolista (2014/2967(RSP))**

(2016/C 289/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon äskettäisen julkisen kuulemisen komission vaikutustenarvioinnin suuntaviivojen tarkistamisesta ja vaikutustenarvioinnin tarkistetuista suuntaviivoista laaditun vastaavan luonnoksen,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman riippumattoman vaikutustenarvioinnin takaamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. toteaa, että vaikutustenarvioinnit ovat lainsäädännön laatimisessa varhaisvaiheen väline ja siksi keskeisessä asemassa komission järjevän sääntelyn ohjelmassa ja että niiden tarkoituksena on tuottaa avointa, kattavaa ja tasapuolista näyttöä taloudellisista, sosiaalisista ja ympäristövaikutuksista, unionin toiminnan lisäarvosta, odotettavissa olevasta sääntely- ja hallintotaakasta sekä vaihtoehtoisten toimintatapojen kustannuksista ja hyödyistä kaikille sidosryhmille;
- B. toteaa, että nykyisissä vaikutustenarvioinnin suuntaviivoissa annetaan keskeinen rooli komission pääsihteeristölle ja vaikutustenarviointilautakunnalle päätettäessä tietyn aloitteen vaikutustenarvioinnin tarpeellisuudesta;
- C. toteaa, että vaikutustenarviointilautakunnalla on merkittävä rooli vaikutustenarviointien keskeisenä laadunvalvojana;
- D. ottaa huomioon, että perussopimukseen sisältyy monialaisia sosiaalisia lausekkeitä ja ympäristölausekkeitä samoin kuin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattamista koskevia velvoitteita, jotka on otettava huomioon unionin politiikan ja toiminnan määrittelyssä ja täytäntöönpanossa ja jotka edellyttävät niitä koskevien vaikutusten perusteellista analysointia kaikkien lainsäädäntöehdotusten kohdalla;
- E. toteaa, että komission asiantuntijaryhmän mukaan pk-yritykselle aiheutuvat kustannukset asetuksen noudattamisesta voivat olla kymmenen kertaa suuremmat kuin suuremmille yrityksille; toteaa, että sen vuoksi asianmukainen ja riippumaton vaikutustenarviointi on erityisen tärkeää pk-yrityksille, joilla on usein enemmän vaikeuksia sopeutua uusiin lainsäädännöllisiin ja hallinnollisiin vaatimuksiin kuin suurilla yrityksillä ja jotka kokonsa vuoksi pystyvät ennakoimaan huomattavasti sääntelymuutoksia varhaisessa vaiheessa;
- F. toteaa, että ”pienet ensin” -periaate on vuoden 2008 eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen perusta; toteaa, että se on sisältynyt vaikutustenarvioinnin suuntaviivoihin vuodesta 2009 lähtien ja muihin komission teksteihin vuodesta 2005 lähtien; toteaa, että tämän periaatteen tarkoituksena on ottaa pk-yritysten edut huomioon politiikan suunnittelun hyvin varhaisissa vaiheissa, jotta lainsäädännöstä tulee entistä suotuisampaa pk-yritysten kannalta; toteaa, että käytettävissä on useita välineitä, joilla voidaan varmistaa tämän periaatteen tehokas täytäntöönpano, mukaan luettuna pk-yritystestien käyttö tulevissa lainsäädäntöehdotuksissa;

⁽¹⁾ EUVL C 380 E, 11.12.2012, s. 31.

Torstai 27. marraskuuta 2014

G. toteaa, että nykyisissä vaikutustenarvioinnin suuntaviivoissa annetaan erityisohjausta pk-yritystestin muodossa myös mahdollisista lieventävistä toimenpiteistä; toteaa, että tarkistettujen suuntaviivojen luonnokseen ei sisälly minkäänlaisia pk-yritystestiä koskevia määräyksiä;

H. katsoo, että komission alkuperäiseen ehdotukseen esitettyjen asiasisältöä koskevien parlamentin tarkistusten asianmukainen arviointi tuo huomattavaa lisäarvoa parlamentin kannan tueksi kolmikantaneuvotteluissa;

Soveltamisala

1. suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen tarkistaa säännöllisesti vaikutustenarvioinnin suuntaviivoja vaikutustenarviointimenettelyjen parantamiseksi;

2. korostaa, että komission olisi varmistettava, että taloudelliset, sosiaaliset, hallinnolliset ja ympäristöön liittyvät näkökohdat arvioidaan yhtä perusteellisesti;

3. on kuitenkin huolestunut siitä, että vaikutustenarvioinnin soveltamisalaa ei ole tarkistettujen suuntaviivojen luonnoksessa määritelty yhtä tarkasti kuin nykyisissä suuntaviivoissa ja että siinä jätetään huomattavasti enemmän tulkinnanvaraa asiasta vastaavalle pääosastolle vaikutustenarvioinnin tarpeellisuudesta päätettäessä; katsoo, että olisi säilytettävä nykyiset käytännöt, joiden mukaisesti vaikutustenarviointilautakunta osallistuu päätöksentekoon;

4. katsoo, että komission olisi säilytettävä nykyinen käytäntönsä ja toimitettava vaikutustenarviointi kaikista aloitteista, jotka täyttävät vähintään yhden seuraavista kriteereistä:

a) komission lainsäädäntö- ja työohjelmaan sisältyvät lainsäädäntöehdotukset

b) muut kuin komission lainsäädäntö- ja työohjelmaan sisältyvät lainsäädäntöehdotukset, joilla on selkeästi tunnistettavia taloudellisia, hallinnollisia, sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia

c) muut kuin lainsäädäntöaloitteet, joissa määritetään tulevia toimia (esimerkiksi valkoiset kirjat, toimintasuunnitelmat, meno-ohjelmat ja kansainvälisiä sopimuksia koskevat neuvotteluohjeet)

d) komission – ja tarvittaessa sen virastojen – antamat delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset, joilla on todennäköisesti tunnistettavia taloudellisia ja sosiaalisia sekä ympäristöä ja hallinnollista rasiitusta koskevia vaikutuksia;

5. toteaa, että vaikutustenarvioinnin on oltava täsmällistä ja kattavaa, sen on perustuttava kaikkein tarkimpiin, objektiivisimpiin ja täydellisimpiin saatavilla oleviin tietoihin ja siihen on sisällyttävä suhteellinen analyysi, jossa keskitytään ehdotuksen tarkoitukseen ja tavoitteeseen, jotta voidaan tehdä tietoon perustuva poliittinen päätös;

6. on vakuuttunut, että vaikutustenarviointi on merkittävä unionin kaikkien toimielinten päätöksentekoa tukeva väline sekä tärkeä osa sääntelyn parantamisprosessia; on kuitenkin tietoinen siitä, että vaikutustenarvioinneilla ei voida korvata poliittisia arviointeja ja päätöksiä;

7. tähdentää, että on tärkeää kuulla kaikkia asianomaisia sidosryhmiä vaikutustenarviointiprosessin varhaisessa vaiheessa, jotta sidosryhmien mielipiteet voidaan ottaa huomioon vaikutustenarviointeja valmisteltaessa ja ennen niiden julkaisemista;

8. toteaa, että vaikutustenarvioinnin soveltamisala ei ehkä vastaa hyväksytyjä ehdotuksia, jos niitä on muutettu sen jälkeen kun komission kollegio on toimittanut ne hyväksyttäväksi; pyytää toteamaan tarkistettujen suuntaviivojen luonnoksessa, että vaikutustenarviointia on ajantasaisesti, jotta varmistetaan siinä käsiteltävien asioiden ja kaikkien komission lopullisesti hyväksymien ehdotusten välinen jatkuvuus;

Torstai 27. marraskuuta 2014

Vaikutustenarviointilautakunta

9. ilmaisee vakavan huolensa siitä, että vaikutustenarviointiprosessiin liittyvää vaikutustenarviointilautakunnan roolia ei ole määritelty selvemmin tarkistettujen suuntaviivojen luonnoksessa; vaatii painokkaasti, että komissio arvioi uudelleen tätä puutetta ja että se vahvistaa vaikutustenarviointilautakuntaan liittyvät menettelyt uusien tarkistettujen suuntaviivojen luonnoksessa, kun se vastaa tähän parlamentin hyväksymään päätöslauselmaan;
10. katsoo, että tällaisista uusista menettelyistä olisi muodostettava selvällä, ymmärrettävällä ja avoimella tavalla vaikutustenarviointilautakunnalle esitettyjen vaikutustenarviointien toimittamista, tarkistamista ja lopullista hyväksymistä koskeva prosessi;
11. toistaa kantansa, että komission ei pitäisi hyväksyä ehdotuksia, joista vaikutustenarviointilautakunta ei ole antanut lausuntoa;
12. muistuttaa komissiota lisäksi siitä, että parlamentti on pyytänyt vaikutustenarviointilautakunnan riippumattomuuden lisäämistä ja erityisesti sitä, että vaikutustenarviointilautakunnan jäseniä ei alisteta poliittisen valvonnan alaisuuteen; katsoo, että vaikutustenarviointilautakunnan olisi koostuttava ainoastaan erittäin pätevistä henkilöistä, jotka pystyvät arvioimaan taloudellisista, sosiaalisista ja ympäristövaikutuksista esitetyn analyysin;
13. odottaa, että uusi komissio antaa selvityksen siitä, miten se aikoo edetä tässä päätöslauselmassa esille otetuissa asioissa, jotta parlamentti voi ottaa tämän lähestymistavan täysimääräisemmin huomioon valmistellessaan kantaansa komission äskettäin antamaan sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta (REFIT) koskevaan tiedonantoon, tämän kuitenkin vaikuttamatta parlamentin kantaan tässä yhteydessä;

Pk-yritystesti

14. palauttaa mieliin, että komissio piti vuonna 2011 suorittamansa eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelun yhteydessä valitettavana, että ainoastaan kahdeksan jäsenvaltiota oli sisällyttänyt pk-yritystestin kansallisiin päätöksentekoprosesseihinsa; kehottaa komissiota tekemään jäsenvaltioiden kanssa yhteistyötä, jotta pk-yritystestiä koskevia periaatteita voidaan levittää paremmin kansallisten menettelyjen yhteydessä ja tukea näin pk-yrityspolitiikkaa;
15. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio sitoutui kyseisessä uudelleentarkastelussa selvästi vahvistamaan entisestään pk-yritystestiä; pitää kuitenkin valitettavana, että näiden ilmoitusten vastaisesti pk-yritystestiä ei edes mainita vaikutustenarviointia koskevien tarkistettujen suuntaviivojen luonnoksessa;
16. palauttaa mieliin, että komissio sitoutui eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa Small Business Act -aloitteessa panemaan täytäntöön ”pienet ensin” -periaatteen politiikan suunnittelussa ja että tähän sisältyy pk-yritystesti, jolla arvioidaan tulevan lainsäädännön ja hallinnollisten aloitteiden vaikutusta pk-yrityksiin; korostaa olevan erittäin tärkeää varmistaa, että testi tehdään asianmukaisesti, ja katsoo, että asiassa on vielä paljon parantamisen varaa;
17. vaatii, että suuntaviivojen liitteessä 8 vahvistettu pk-yritystesti säilytetään, jotta komission aloitteet eivät vaikuta suhteettomasti pk-yrityksiin tai saata niitä epäedulliseen asemaan suuryrityksiin verrattuna;
18. korostaa, että tällaisissa tapauksissa vaikutustenarviointeihin olisi sisällytettävä vaihtoehtoisten mekanismien ja/tai joustojen mahdollisuus pk-yritysten auttamiseksi aloitteen täytäntöönpanossa (liitteen 8 kohdassa 4 tarkoitetulla tavalla); panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille tarkistettujen suuntaviivojen luonnoksessa esitetyn toimintavaihtoehdon, jossa mikroyritykset jätetään lainsäädäntöehdotuksen soveltamisalan ulkopuolelle; katsoo kuitenkin, että mikroyritysten jättäminen oletusarvoisesti soveltamisalan ulkopuolelle ei ehkä aina ole paras lähestymistapa, ja toteaa, että tämän vuoksi asiaa on arvioitava tapauskohtaisesti kunkin ehdotuksen yhteydessä, jotta voitaisiin ottaa huomioon todistustaakan kääntäminen, eli toisin sanoen mikroyritykset olisi jätettävä ehdotusten soveltamisalan ulkopuolelle, ellei ole todisteita siitä, että ne olisi sisällytettävä siihen; kannattaa ajatusta, että vaikutustenarvioinneissa harkitaan mukautettujen ratkaisujen ja kevyempien järjestelmien soveltamista pk-yrityksiin, jos tämä ei heikennä liikaa lainsäädännön tehokkuutta;

Torstai 27. marraskuuta 2014

Soveltaminen ja valvonta

19. toteaa, että säädöksen lopullinen muoto voi poiketa merkittävästi komission hyväksymästä ehdotuksesta; katsoo, että olisi hyödyllistä laatia yhteenveto hyväksytyjen säädösten arvioiduista hyödyistä ja kustannuksista ja pitää se ajan tasalla niin, että vaikutustenarviointiin sisältyvässä analyysissä otettaisiin huomioon lainsäädäntöprosessin aikana tehdyt tarkistukset; katsoo, että tämä yksinkertaistaisi ehdotuksen vaikutuksen valvontaa ja arviointia;

Parempaa sääntelyä käsittelevän neuvon-antavan elimen perustaminen

20. antaa kiitosta komission valtuuttaman hallinnollista räsitätä käsitelleen korkean tason työryhmän työlle ja loppuraportille; muistuttaa komission aikomuksesta perustaa parempaa sääntelyä käsittelevä uusi korkean tason työryhmä, joka koostuisi sidosryhmien edustajista ja kansallisista asiantuntijoista, kuten sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevasta ohjelmasta (REFIT) annetussa komission viimeisimmässä tiedonannossa (kesäkuu 2014) esitetään;

21. ehdottaa, että komission olisi perustettava mahdollisimman pian tämä parempaa sääntelyä käsittelevä neuvon-antava korkean tason elin, johon kuuluisi sidosryhmien asiantuntijoita ja kansallisia asiantuntijoita; ehdottaa tälle elimelle vahvaa ja riippumatonta neuvontaa koskevaa toimeksiantoa, jonka olisi täydennettävä komission vaikutustenarviointeja koskevaa työtä; katsoo, että tällaisen elimen asiantuntemus, myös toissijaisuutta ja suhteellisuutta koskeva asiantuntemus, voisi tuoda lisäarvoa vaikutustenarviointimenettelyihin ja muihin parempaa sääntelyä koskeviin aloitteisiin; pyytää ottamaan parlamentin ja neuvoston mukaan asiantuntijoiden nimittämismenettelyyn; ehdottaa, että olemassa olevien parempaa sääntelyä käsittelevien (esimerkiksi Ruotsissa, Tšekin tasavallassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Saksassa) elinten parhaat käytännöt ja kokemus otetaan huomioon;

22. kehottaa komissiota toimittamaan vaikutustenarvioinnin tarkistetuista suuntaviivoista laaditun uuden luonnoksen, jossa otetaan huomioon tässä päätöslauselmassa korostetut seikat ja hiljattain esitelty komission rakenne, erityisesti paremmasta sääntelystä vastaavan uuden varapuheenjohtajan rooli;

Vaikutustenarviointit parlamentissa

23. edellyttää komission vaikutustenarvioinnin järjestelmällistä ja mahdollisimman aikaista käsittelyä parlamentissa ja etenkin valiokunnissa;

24. palauttaa mieliin 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman riippumattoman vaikutustenarvioinnin takaamisesta, jossa kehoitettiin hyödyntämään johdonmukaisemmin jo käytössä olevia välineitä parlamentin oman vaikutustenarvioinnin toteuttamiseksi; palauttaa mieliin, että vaikutustenarviointien suorittamiseksi ovat käytössä erityinen budjettikohta ja niihin erikoistuneet yksiköt; pitää parlamentin tekemään vaikutustenarviointiin turvautumista erityisen tärkeänä, kun alkuperäiseen komission ehdotukseen on tehty asiasisältöä koskevia muutoksia;

Vaikutustenarviointit neuvostossa

25. odottaa neuvostolta, että se noudattaa sitoumustaan ja arvioi järjestelmällisesti omien asiasisältöä koskevien tarkistustensa vaikutuksen;

o

o o

26. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja neuvostolle.

Torstai 27. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0070

YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 25. vuosipäivä**Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 25. vuosipäivästä (2014/2919(RSP))**

(2016/C 289/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon New Yorkissa 20. marraskuuta 1989 tehdyn YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista,
- ottaa huomioon New Yorkissa 13. joulukuuta 2006 tehdyn YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 24 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 2009 hyväksytyin Tukholman ohjelman ja siihen liittyvän toimintasuunnitelman vuosiksi 2010–2014,
- ottaa huomioon YK:n lapsen oikeuksien komitean yleiskommentin N:o 14 (2013) lapsen oikeudesta saada etunsa otetuksi ensisijaisesti huomioon,
- ottaa huomioon helmikuussa 2011 hyväksytyin lapsen oikeuksia koskevan EU:n toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen,
- ottaa huomioon Busanissa 29. marraskuuta–1. joulukuuta 2011 pidetyssä avun tuloksellisuutta koskeneessa korkean tason kokouksessa annetun julistuksen ja toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Lapsille erikoisasema EU:n ulkoisissa toimitissa” (COM(2008)0055),
- ottaa huomioon EU:n suuntaviivat lapsen oikeuksien edistämiseksi ja suojaamiseksi,
- ottaa huomioon EU:n suuntaviivat lapsista aseellisissa selkkauksissa,
- ottaa huomioon YK:n toimintasuunnitelman ”Lapsille sopiva maailma”,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n strategiakehyksen ja toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta 5. huhtikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1.

Torstai 27. marraskuuta 2014

- ottaa huomioon ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävän EU:n strategian (2012–2016) ja erityisesti säännökset, jotka koskevat lastensuojelujärjestelmiä koskevien suuntaviivojen laatimisen rahoittamista sekä parhaiden käytänteiden vaihtoa,
  - ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 annetun komission suosituksen 2013/112/EU ”Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre”⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman ilman huoltajaa olevien alaikäisten tilanteesta EU:ssa⁽²⁾,
  - ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta (CEDAW) vuodelta 1979 sekä Pekingin toimintaohjelman,
  - ottaa huomioon 25. helmikuuta 2014 suosituksista komissiolle naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnasta⁽³⁾ ja 6. helmikuuta 2014 nollatoleranssista naisten sukuelinten silpomiseen⁽⁴⁾ antamansa päätöslauselmat,
  - ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät naisiin ja tyttöihin kohdistuvan kaikenlaisen väkivallan, myös sukuelinten silpomisen, ehkäisystä ja torjunnasta,
  - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät kaikki ihmisoikeudet käsittävän oikeusperustaisen lähestymistavan soveltamisesta kehitysyhteistyössä,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 7 artiklan, jonka mukaan ”unioni varmistaa eri politiikkojensa ja toimiensä välisen johdonmukaisuuden kaikki tavoitteensa huomioon ottaen”,
  - ottaa huomioon 2. kesäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä kaikille: visiosta yhteisiin toimiin” (COM(2014)0335),
  - ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2005 annetun komission tiedonannon ”Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus” (COM(2005)0134) sekä 14. toukokuuta 2012 pidetyn ulkoasiainneuvoston 3 166. istunnon päätelmät aiheesta ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma”
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista ja siihen liitetyt valinnaiset pöytäkirjat muodostavat lapsen oikeuksien edistämisen ja suojaamisen standardin, sillä ne sisältävät kattavan joukon lasten suojelua ja hyvinvointia koskevia kansainvälisiä oikeusnormeja;
- B. ottaa huomioon, että kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat ratifioineet YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista ja että niillä on selvät oikeudelliset velvoitteet edistää ja suojella jokaisen lapsen oikeuksia ja panna ne täytäntöön omalla lainkäyttöalueellaan;
- C. ottaa huomioon, että lasten oikeuksien edistäminen mainitaan EU:n politiikan yhtenä tavoitteena ja että EU:n perusoikeuskirjassa edellytetään, että lapsen etu on otettava ensisijaisesti huomioon kaikissa EU:n toimissa;
- D. ottaa huomioon, että YK:n yleissopimuksessa lapsen oikeuksista ja EU:n perusoikeuskirjassa kunnioitetaan lapsen oikeutta tulla kuulluksi ja katsotaan, että hänen mielipiteensä on otettava hänen ikänsä ja kehitystasonsa mukaisesti huomioon häntä koskevilla asioilla;

⁽¹⁾ EUVL L 59, 2.3.2013, s. 5.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0387.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0126.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0105.

Torstai 27. marraskuuta 2014

- E. katsoo, että lapsen oikeudet – nimittäin lapsen edun periaate ja lapsen oikeus elämään, hengissä selviytymiseen ja kehitykseen, syrjimättömyyteen sekä siihen, että kunnioitetaan lapsen oikeutta ilmaista mielipiteensä – koskevat kaikkea EU:n politiikkaa;
- F. katsoo, että edistystä on tapahtunut sen jälkeen, kun YK:n lapsen oikeuksien yleissopimus hyväksyttiin 25 vuotta sitten, mutta että lasten oikeuksia kuitenkin loukataan yhä monissa osissa maailmaa, myös EU:n jäsenvaltioissa, väkivallan, hyväksikäytön, riiston, köyhyyden, sosiaalisen syrjäytymisen sekä uskontoon, vammaisuuteen, sukupuoleen, seksuaali-identiteettiin, ikään, etniseen ryhmään, siirtolaisasemaan tai oleskeluoikeutta koskevaan asemaan perustuvan syrjinnän seurauksena;
- G. katsoo, että jotta oikeuksilla olisi jotakin merkitystä, kaikkien lasten ja heidän perheidensä saatavilla on oltava kattava oikeussuoja ja oikeudenmukaiset, nopeat ja tehokkaat muutoksenhakukeinot;
- H. ottaa huomioon, että noin 6,6 miljoonaa alle viisivuotiasta lasta kuoli vuonna 2012 enimmäkseen syistä, jotka olisi voitu ehkäistä, ja että heiltä näin ollen riistettiin heidän hengissä selviytymistä ja kehittymistä koskeva perusoikeutensa; ottaa huomioon, että 168 miljoonaa 5–17-vuotiasta lasta kuuluu lapsityövoimaan, mikä vaarantaa heidän oikeutensa saada suojelua taloudelliselta riistolta ja loukkaa heidän oikeuttaan saada oppia ja leikkiä; ottaa huomioon, että 11 prosenttia tytöistä avioituu ennen kuin he saavuttavat 15 vuoden iän, mikä vaarantaa heidän oikeutensa terveyteen, koulutukseen ja suojeluun; ottaa huomioon, että Saharan eteläpuolisessa Afrikassa yksi kymmenestä syntyvästä lapsesta kuolee yhä ennen viidettä syntymäpäiväänsä;
- I. ottaa huomioon, että koulutus – erityisesti ilmainen alemman perusasteen koulutus kaikille lapsille – on perusoikeus, johon hallitukset ovat sitoutuneet vuonna 1989 tehdyn YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen yhteydessä; toteaa, että vuoden 2015 tavoitteeksi on asetettu sen varmistaminen, että kaikki pojat ja tytöt suorittavat koko alemman perusasteen koulutuksen; toteaa, että vaikka kehitysmaissa on tapahtunut jonkin verran edistymistä, tämän tavoitteen saavuttamisesta ollaan vielä kaukana;
- J. katsoo, että kattava seksuaalikasvatus on erottamaton ja tärkeä osa poikien ja tyttöjen hyvinvointia ja terveyttä koskevien oikeuksien vahvistamista sekä tasa-arvon edistämistä ja stereotyyppien torjumista;
- K. ottaa huomioon, että humanitaarisilla kriiseillä on edelleen tuhoisa vaikutus lapsiin ja että vuonna 2014 kriisit, jotka enimmäkseen liittyivät konflikteihin, vaikuttivat suoraan yli 59 miljoonan lapsen elämään; toteaa, että maailmassa on nykyään arviolta 250 000 lapsisotilasta, joista 40 prosenttia on tyttöjä;
- L. toteaa, että pelkästään vuonna 2012 lähes 95 000 lasta tai alle 20-vuotiasta nuorta murhattiin, lähes miljardia 2–14-vuotiasta lasta rangaistiin fyysisesti, yksi kolmesta 13–15-vuotiaasta nuoresta joutui kiusaamisen kohteeksi ja noin 70 miljoonaa 15–19-vuotiasta tyttöä joutui kärsimään fyysisestä väkivallasta jossakin muodossa; toteaa, että 210 miljoonaa tyttöä maailmassa on joutunut pakotetuksi yhdyntään tai muuhun seksuaaliseen kanssakäymiseen jossakin elämänsä vaiheessa;
- M. ottaa huomioon, että kehitysmaiden väestöstä puolet on lapsia ja että EU:n alueella elää noin 100 miljoonaa lasta;
- N. toteaa, että Yhdistyneiden kansakuntien lastenrahaston (Unicef) tuoreimman lasten köyhyyttä rikkaissa maissa koskevan raportin mukaan 2,6 miljoonaa lasta on pudonnut köyhyysrajan alapuolelle maailman vauraimmissa maissa vuoden 2008 jälkeen, mikä nostaa kehittyneen maailman köyhyydessä elävien lasten kokonaismäärän arviolta 76,5 miljoonaan; ottaa huomioon, että mainitun tutkimuksen mukaan 7,5 miljoonaa nuorta on luokiteltu NEET-nuoriksi (ilman työtä, koulutusta tai kurssitusta oleviksi nuoriksi) EU:ssa vuonna 2013;

Torstai 27. marraskuuta 2014

- O. toteaa, että lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa esiintyy monissa muodoissa, mukaan lukien psykologinen, fyysinen, seksuaalinen, henkinen ja sanallinen väkivalta, laiminlyönti ja riisto, ja monissa ympäristöissä, muun muassa kodeissa, kouluissa, terveydenhuolto- ja oikeusjärjestelmissä, työpaikoilla, yhteisöissä ja verkkosivustoilla;
- P. katsoo, että lapsen oikeuksia koskeva EU:n toimintasuunnitelma rajaa selkeän kehychsen EU:n toimille ja että sen täytäntöönpano on johtanut merkittävään edistymiseen monilla keskeisillä toiminta- ja lainsäädäntöaloilla, joita ovat muun muassa kadonneiden lasten vihjepuhelimen perustaminen, lapsiystävällisen oikeudenkäytön edistäminen, tietojenkeruun parantaminen ja lasten oikeuksien liittäminen ulkoisiin toimiin;
- Q. katsoo, että jokainen lapsi on ennen kaikkea ja ensisijaisesti lapsi, jonka oikeuksien olisi toteuduttava ilman syrjintää, riippumatta lapsen tai hänen vanhempiensa etnisestä alkuperästä, kansallisuudesta, sosiaalisesta asemasta, siirtolaisasemasta tai oleskeluoikeutta koskevasta asemasta;
- R. katsoo, että tytöt ja pojat kohtaavat sekä samanlaisia että erilaisia odotuksia ja sosiaalistamisen muotoja ja että tyttöjen ja poikien kokemana syrjintä on erilaista eri ikäkausina;
- S. toteaa, että vaikka huomattavaa edistymistä on tapahtunut, erityisesti ihmiskaupan, seksuaalisen riiston ja uhrien oikeuksien alalla sekä turvapaikkaa hakevien ja yksin maahan tulevien lasten kohdalla, paljon enemmän on vielä tehtävä, jotta varmistetaan, että siirtolaislasten oikeuksia kunnioitetaan täysin EU:ssa; ottaa huomioon, että monet yksin maahan tulevat lapset katoavat ja karkaavat saavuttuaan ensimmäistä kertaa EU:hun ja että he ovat erityisen alttiita joutumaan hyväksikäytetyiksi;
- T. toteaa, että kansainvälisen luonteensa vuoksi lasten riisto ja lasten seksuaalinen riisto verkkosivustoilla – mukaan lukien lasten seksuaalista riistoa koskevan materiaalin levittäminen verkossa ja lasten seksuaalinen hyväksikäyttö verkkoa hyödyntäen – ovat edelleen lainvalvontaviranomaisille merkittävä huolenaihe; toteaa, että rikokset vaihtelevat seksuaalisesta kiristyksestä ja viekoittelusta itse tuotettuun lapsen hyväksikäyttöä koskevaan materiaaliin ja suoratoistoon, jotka ovat tutkinnan kannalta erityisen haasteellisia, koska teknologian innovaatiot tuovat materiaalia helpommin ja nopeammin rikoksentehtäjäiden, myös verkkoa hyödyntävien lasten seksuaalisten hyväksikäyttäjien, saataville;
- U. ottaa huomioon, että köyhyys ja sosiaaliturvajärjestelmien supistaminen sekä keskeisten sosiaalietujen kuten perheisiin leikkaukset vaikuttavat erityisesti lapsiin ja että tällaiset leikkaukset ovat lisääntyneet EU:ssa vuodesta 2007 alkaen; ottaa huomioon, että lasten köyhyysriski on EU:ssa sosiaalisten tulonsiirtojen jälkeenkin edelleen hyvin korkea (20,3 prosenttia vuonna 2013);
- V. katsoo, että vuoden 2015 jälkeinen globaali kehityksen toimintakehys tarjoaa tilaisuuden investoida kaikkien lasten oikeuksiin kaikkialla maailmassa – riippumatta lapsen sukupuolesta, etnisestä alkuperästä, rodusta tai taloudellisesta asemasta, vammaisuudesta tai muusta asemasta;
1. katsoo, että lasten oikeudet ovat EU:n politiikan ytimessä ja että YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 25. vuosipäivä tarjoaa tilaisuuden varmistaa, että lasten oikeudet pannaan täytäntöön politiikassa ja käytännössä, ja toteuttaa lisätoimia sen varmistamiseksi, että kaikkien ja erityisesti haavoittuvimmassa asemassa olevien lasten oikeuksia kunnioitetaan kaikkialla;
  2. suhtautuu myönteisesti EU:n Tukholman ohjelman yhteydessä antamaan sitoumukseen kehittää yhtenäinen EU:n strategia, jonka tarkoituksena on edistää ja suojata lasten oikeuksia tehokkaasti EU:n sisäisten ja ulkoisten politiikkojen yhteydessä sekä tukea jäsenvaltioiden alalla toteutettavia toimia; kehottaa komissiota ehdottamaan kunnianhimoista ja kattavaa lapsen oikeuksien strategiaa ja toimintasuunnitelmaa seuraaviksi viideksi vuodeksi ja perustamaan sen lapsen oikeuksia koskevaan EU:n toimintasuunnitelmaan samalla sitä parantaen;
  3. pitää myönteisenä EU:n sitoutumista kehittämään edelleen yhtenäisiä EU:n suuntaviivoja lapsen oikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi, jotta vähennettäisiin ongelma-kohtaisista toimista, joilla on reagoitu tiettyihin lastensuojelukysymyksiin, johtuvaa pirstaloitumista ja varmistettaisiin, että kaikkia lapsia kaikkialla EU:ssa suojellaan tehokkaasti väkivallan kaikilta muodoilta;

Torstai 27. marraskuuta 2014

4. kehottaa komissiota seuraamaan suosituksensa "Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre" täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja raportoimaan siitä sekä varmistamaan korkealaatuisten palvelujen saanti ja lasten osallistuminen; kehottaa niitä jäsenvaltioita, joissa lapsiköyhyyttä esiintyy keskimääräistä enemmän, asettamaan kansallisia tavoitteita ja antamaan etusijan investoinneille, joiden tarkoituksena on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentäminen lasten ja nuorten keskuudessa;
5. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tekemään vuosituuhannen kehitystavoitteista ensisijaisen painopisteen sisäisessä politiikassaan ja suhteissaan kolmansiin maihin; korostaa, että nämä tavoitteet, erityisesti köyhyyden poistaminen, koulutukseen pääsy kaikille ja sukupuolten tasa-arvo, voidaan saavuttaa vain kehittämällä kaikkien saatavilla olevia julkisia palveluja;
6. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita liittämään selkeän lapsia ja nuoria koskevan painotuksen talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon, vuotuiseen kasvuselvitykseen ja tarkistettuun Eurooppa 2020 -strategiaan, jotta komission suositus "Investoidaan lapsiin – murretaan huono-osaisuuden kierre" pannaan paremmin täytäntöön;
7. kehottaa komissiota varmistamaan, että koordinoitua lisätään sen eri yksiköissä, jotta lasten oikeudet saadaan sisällytettyä tehokkaasti kaikkiin EU:n säädöshetdotuksiin, politiikkoihin ja rahoitusta koskeviin päätöksiin ja jotta valvotaan, että ne ovat täysin lapsia koskevan EU:n säännöstön sekä YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksesta johtuvien velvoitteiden mukaisia; kehottaa komissiota varmistamaan, että lasten oikeuksien koordinaattorin valtuudet ja resurssit kuvastavat asiaankuuluvasti EU:n sitoutumista lasten oikeuksien järjestelmälliseen ja tehokkaaseen valtavirtaistamiseen;
8. kehottaa komissiota tarttumaan monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnin tarjoamaan tilaisuuteen sen varmistamiseksi, että EU:n varoilla autetaan kaikkein heikoimmassa ja haavoittuvimmassa asemassa olevia lapsia;
9. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota asettamaan lapset selkeästi etusijalle alue- ja koheesiopolitiikan, esimerkiksi Euroopan vammaisstrategian, romanien integraatiota edistävälle kansallisille strategioille laaditun EU:n kehityksen ja EU:n tasa-arvo- ja syrjimättömyyspolitiikan, suunnittelussa ja täytäntöönpanossa; toteaa jälleen kerran, että on tärkeää suojella ja edistää romanilasten yhtäläisiä mahdollisuuksia käyttää kaikkia oikeuksia;
10. vaatii, että kaikkiin lasten oikeuksia koskeviin toimiin on liitettävä sukupuolten tasa-arvonäkökulma, ja kehottaa toteuttamaan erityisiä toimia tyttöjen muun muassa koulutusta ja terveydenhuoltoa koskevien oikeuksien parantamiseksi;
11. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että lapsen edun periaatetta kunnioitetaan kaikessa lainsäädännössä, kaikilla tasoilla tehdyissä hallituksen edustajien päätöksissä ja kaikissa tuomioistuinten päätöksissä, ja kannustaa jäsenvaltioita vaihtamaan parhaita käytäntöjä lapsen edun periaatteen asianmukaisen soveltamisen parantamiseksi kaikkialla EU:ssa;
12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että kaikkien lasten saatavilla on todellakin heidän tarpeisiinsa ja oikeuksiinsa sovitettuja oikeudellisia järjestelmiä riippumatta siitä, ovatko he epäiltyjä, rikosentekijöitä, uhreja tai oikeudenkäynnin osapuolia;
13. kehottaa komissiota arvioimaan pidätyskäytäntöjen ja rikosoikeusjärjestelmien vaikutusta lapsiin; huomauttaa, että kaikkialla EU:ssa tapauksissa, joissa lapset asuvat vanhempiensa kanssa vankiloissa tai säilönnollaitoksissa, tämä vaikuttaa suoraan lasten oikeuksiin; korostaa, että joka vuosi arviolta 800 000 lasta EU:ssa erotetaan vankilassa olevasta vanhemmastaan, mikä vaikuttaa lasten oikeuksiin monin tavoin;
14. katsoo, että lapset ovat haavoittuvassa asemassa tavaroiden ja palvelujen hankinnassa; kehottaa elinkeinoelämää ja sidosryhmiä pidättämään aggressiivisesta ja harhaanjohtavasta lapsiin kohdistuvasta mainonnasta sekä verkossa että muualla, muun muassa panemalla täytäntöön nykyiset menettelysäännöt ja muut vastaavat aloitteet; katsoo, että runsaasti rasvaa, suolaa tai sokeria sisältävien elintarvikkeiden lapsiin kohdistettu mainonta olisi toteutettava vastuullisella tavalla ja pitäen mielessä lasten liikalihavuuden ja diabetekseen sairastumisen lisääntymisen;

Torstai 27. marraskuuta 2014

15. katsoo, että verkossa olevat lasten henkilötiedot on suojattava asianmukaisesti ja että lapsille on annettava helposti saatavalla ja lapsiystävällisellä tavalla tietoa riskeistä ja seurauksista, joita liittyy heidän henkilötietojensa käyttämiseen verkossa; korostaa, että lasten verkossa tapahtuva profilointi olisi kiellettävä; katsoo, että kaikilla lapsilla olisi oltava oikeus nauttia terveellisestä ja turvallisesta ympäristöstä ja mahdollisuudesta leikkiä;

16. kehottaa jäsenvaltioita panemaan ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta annetun direktiivin 2011/36/EU täytäntöön, sillä suurin osa ihmiskaupan uhreista on nuoria tyttöjä ja poikia, jotka ovat joutuneet työelämässä tapahtuvan ja seksuaalisen riiston sekä muun hyväksikäytön lapsiuhreiksi; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta myös vahvistamaan poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä tällaisten rikosten ehkäisemiseksi ja tällaisiin rikoksiin syyllistyneiden henkilöiden panemiseksi syytteeseen; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia lasten laittomien kuljetusten torjumiseksi, tekemään yhteistyötä kolmansien maiden kanssa lasten salakuljetusten ja lapsikaupan muodostaman kasvavan ongelman ratkaisemiseksi sekä panemaan lapsikaupan harjoittajia syytteeseen ja määräämään heille asianmukaisia seuraamuksia;

17. katsoo, että on toteutettava toimia verkossa tapahtuvan kiusaamisen torjumiseksi ja että lasten, opettajien sekä nuoriso- ja lastenjärjestöjen on toimittava aktiivisesti lisätäkseen tämän ongelman tiedostamista;

18. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita investoimaan lapsille tarkoitettuihin julkisiin palveluihin, mukaan lukien lastenhoitopalvelut, koulutus ja terveydenhuolto, ja erityisesti päiväkotien ja lasten vapaa-ajantoimintoja tarjoavien julkisten yleishyödyllisten palvelujen julkisen verkoston laajentamiseen;

19. huomauttaa, että ensiasteen opetuksessa ei aina pystytä takaamaan välttämättömien perustaitojen oppimista, ja kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita turvaamaan kaikille pakollisen ja maksuttoman keskiasteen opetuksen, sillä se on perusehto yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevan oikeuden käyttämiselle;

20. kehottaa jäsenvaltioita antamaan lainsäädäntöä, jolla suojellaan tai parannetaan äitiyteen ja isyyteen liittyviä oikeuksia, jotta lapselle voidaan ensimmäisten elinkuukausien aikana luoda terveellinen ja vakaa ympäristö;

21. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta annetun direktiivin 2011/93/EU ja parantamaan lainvalvontaviranomaisten oikeudellisia mahdollisuuksia, teknisiä valmiuksia ja rahoitusresursseja yhteistyön lisäämiseksi muun muassa Europolin kanssa, tavoitteena lapsiin kohdistuvien seksuaalirikosten tekijöiden verkostojen tehokkaampi purkaminen ja siten, että asetetaan etusijalle kyseisten lasten oikeudet ja turvallisuus;

22. kehottaa soveltamaan lainvalvontaviranomaisten, oikeusviranomaisten, tieto- ja viestintäteknologian alan, internetpalveluntarjoajien, pankkialan ja kansalaisjärjestöjen, muun muassa nuoriso- ja lastenjärjestöjen, väliseen tehokkaaseen kumppanuuteen ja tietojen vaihtoon perustuvaa menettelytapaa pitäen tavoitteena varmistaa lasten oikeudet ja suojele verkossa niin, että heidän katsotaan olevan oikeudellisessa mielessä haavoittuvassa asemassa olevia henkilöitä; kehottaa komissiota tekemään aloitteen ja pyytämään kaikkia jäsenvaltioita toteuttamaan toimia verkkoa hyödyntävän lasten hyväksikäytön ja verkossa tapahtuvan kiusaamisen torjumiseksi niiden kaikissa muodoissa;

23. katsoo, että ilman huoltajaa olevat lapset ovat erityisen haavoittuvia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täytäntöön parlamentin 12. syyskuuta 2013 antaman päätöslauselman ilman huoltajaa olevien alaikäisten tilanteesta EU:ssa; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysin täytäntöön Euroopan yhteistä turvapaikkajärjestelmää koskevan ehdotuspaketin, jotta ilman huoltajaa olevien lasten tilannetta voidaan parantaa EU:ssa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia siirtolaislasten pidätysten lopettamiseksi kaikkialla EU:ssa; pitää myönteisenä unionin tuomioistuimen asiassa C-648/11, *MA, BT ja DA vastaan Secretary of State for the Home Department*, antamaa tuomiota, jossa lausuttiin, että jos turvapaikanhakija, joka on ilman huoltajaa maahan tuleva alaikäinen, on jättänyt turvapaikkahakemuksia useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa alaikäinen oleskelee siellä kyseisen hakemuksen tehtyään; muistuttaa, että ilman huoltajaa tuleva alaikäinen on ennen kaikkea potentiaalisesti vaarassa oleva lapsi ja siksi pikemminkin lasten suojeleminen kuin maahanmuuton valvomisen on oltava jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin keskeisenä periaatteena ilman huoltajaa tulevien alaikäisten ollessa kyseessä, sillä näin myös kunnioitetaan lapsen etua koskevaa peruseriaatetta;

Torstai 27. marraskuuta 2014

24. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita panemaan täytäntöön YK:n lapsen oikeuksien yleissopimukseen kirjatut normit, jotka koskevat lapsia, jotka eivät ole vanhempiensa huollettavina, sekä lasten vaihtoehtoista hoitoa koskevat YK:n ohjeet; kehottaa komissiota käyttämään EU:n rakennerahastoja tuen antamiseen siirtymiselle laitospalveluista yhteisöllisyyteen perustuviin palveluihin; kehottaa komissiota, kun otetaan huomioon niiden tapausten merkittävä määrä, joissa joidenkin jäsenvaltioiden viranomaisten väitetään toteuttaneen pakkoadoptioita ilman vanhempien suostumusta, esittämään erityisiä toimia sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioissa noudatettavat adoptiokäytännöt ovat lapsen edun mukaisia;
25. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita helpottamaan perheiden jälleenyhdistämistä myönteisellä ja humaanilla ja nopealla tavalla YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 10 artiklan mukaisesti;
26. painottaa, että koordinoitumpi menettelytapa on tarpeen kadonneiden lasten etsimisessä EU:ssa; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä rajat ylittävissä tapauksissa, kun kyse on kadonneista lapsista, ja perustamaan vihje- ja palvelupuhelinnumeroita kadonneiden lasten etsimiseksi ja lasten hyväksikäytön uhrien tukemiseksi; kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan Marokon, Singaporen, Venäjän federaation, Albanian, Andorran, Seychellien, Gabonin ja Armenian sujuvaa liittymistä vuoden 1980 yksityisoikeuden alaa koskevaan Haagin yleissopimukseen kansainvälisestä lapsikaappauksesta;
27. kehottaa komissiota tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevilla asioilla annetun asetuksen (EY) N:o 2201/2003 tarkistamisen yhteydessä ottamaan asianmukaisesti huomioon lapsen edun, sillä tämän asetuksen täytäntöönpanossa ja sen noudattamisen valvonnassa on jäsenvaltioissa vanhempainoikeuksia ja huolto-oikeuksia koskevia porsaanreikiä;
28. tuomitsee kaikki lapsiin kohdistuvan väkivallan muodot: fyysisen, seksuaalisen ja sanallisen väkivallan, pakkoavioliitot, lapsityövoiman käytön, prostituution, ihmiskaupan, kidutuksen, kunniamurhat, tyttöjen sukupuolielinten silpomisen, lapsisotilaiden käytön ja lasten käytön ihmiskilpinä, puutteen, laiminlyönnin ja aliravitsemuksen; katsoo, että perinteitä, kulttuuria tai uskontoa ei saisi koskaan käyttää oikeuttamaan lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa; kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan velvoitteistaan ja torjumaan kaikki lapsiin kohdistuvan väkivallan muodot, muun muassa kieltämään virallisesti lapsiin kohdistuvien ruumiillisten rangaistusten käyttämisen ja langettamaan siitä seuraamuksia; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään yhteistyötään ja vuoropuhelua kolmansien maiden kanssa sekä lisäämään lasten oikeuksien tiedostamista ja edistämään niiden kunnioittamista kaikkialla maailmassa;
29. tuomitsee lasten käyttämisen sotilaallisissa ja terroritoimissa tai sotilaallisiin tai terrorismitarkoituksiin; muistuttaa, että on tärkeää tarjota psykologista tukea ja apua kaikille lapsille, jotka ovat joutuneet kokemaan väkivaltaisia tapahtumia tai jotka ovat joutuneet sodan uhreiksi; pitää myönteisenä EU Children of Peace -aloitetta ja korostaa, että on tärkeää varmistaa konflikteista kärsineille lapsille koulutusmahdollisuudet; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa tukemaan YK:n "Lapsia, ei sotilaita" -kampanjaa, jonka tavoitteena on lopettaa kansallisten turvallisuusjoukkojen harjoittama lapsisotilaiden värväminen ja käyttö vuoteen 2016 mennessä;
30. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa asettamaan lasten oikeudet etusijalle kaikissa EU:n ulkoisissa toimissa lasten oikeuksien tehokkaan valtavirtaistamisen varmistamiseksi, myös ihmisoikeusvuoropuheluiden, kauppasopimusten, liittymisprosessin ja Euroopan naapuruuspolitiikan yhteydessä sekä suhteissa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden ryhmään, erityisesti suhteissa konfliktitilanteissa oleviin valtioihin; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa raportoimaan vuosittain parlamentille tuloksista, joita on saavutettu lapsiin kohdistuvien EU:n ulkoisten toimien yhteydessä;
31. kehottaa komissiota huomioimaan lasten oikeudet kehitysyhteistyössä ja humanitaarisessa avussa, jotta varmistetaan riittävä rahoitus ja nostetaan hätätilanteeseen tai ihmisen aiheuttamien tai luonnonkatastrofien vaikutusten alaisiksi joutuneiden lasten sekä maan sisäisten tai muiden lapsipakolaisten suojelun taso; korostaa, että on tärkeää niveltää hätäapu, kunnostustoimet ja kehitysyhteistyö erityisesti pitkittyneissä kriisitilanteissa ja yhdistää innovointi ja uusi teknologia EU:n toimiin ja ohjelmiin, jotta lasten oikeuksia edistetään paremmin kehitysyhteistyön ja hätätilanteiden puitteissa;

Torstai 27. marraskuuta 2014

32. pitää myönteisenä, että vuoden 2014 Nobelin rauhanpalkinto myönnettiin yhteisesti Kailash Satyarthille ja Malala Yousafzaille heidän sitoutumisestaan puolustamaan lasten oikeuksia, erityisesti kaikkien lasten oikeutta koulutukseen; antaa Saharov-verkostolle tunnustusta siitä, että se on julkisesti tukenut hankkeita, joiden tarkoituksena on lisätä tietoisuutta lapsiin kohdistuvasta väkivallasta; katsoo näiden hankkeiden olevan selvä osoitus siitä, miten tärkeä rooli kansalaisyhteiskunnalla ja kansainvälisillä järjestöillä on YK:n lapsen oikeuksien yleissopimukseen kirjattujen oikeuksien puolesta puhumisessa, edistämässä ja suojelussa;
33. korostaa työmarkkinaosapuolten ja paikallisviranomaisten tärkeää roolia lasten oikeuksien edistämässä ja kehottaa alueiden komiteaa ja Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa toteuttamaan toimia ja antamaan lausuntoja osallistuakseen täysitehoisesti lasten oikeuksien edistämiseen kaikessa EU:n politiikassa;
34. kehottaa EU:n toimielimiä, jäsenvaltioita, paikallisviranomaisia, työmarkkinaosapuolia ja kansalaisyhteiskuntaa yhdistämään voimansa tekemään yhteistyötä kaikilla tasoilla lasten tilanteen parantamiseksi EU:ssa ja muualla maailmassa; pitää myönteisenä yhdessä Unicefin ja neljäntoista lasten oikeuksia ajavan järjestön kanssa laadittua lapsen oikeuksien julistusta ja kannustaa useampia Euroopan parlamentin jäseniä sekä kansallisten parlamenttien jäseniä allekirjoittamaan julistuksen ja ryhtymään lasten oikeuksien puolustajiksi;
35. ilmaisee olevansa halukas perustamaan lapsen oikeuksien julistuksen pohjalta Euroopan parlamenttiin lasten oikeuksia ja hyvinvointia käsittelevän laajennetun työryhmän, joka toimisi pysyvässä elimenä vastaten lasten oikeuksien edistämisestä kaikissa Euroopan parlamentin politiikoissa ja toimissa sekä sisäisten asioiden että ulkoasioiden yhteydessä; puoltaa näin ollen aloitetta lasten oikeuksia käsittelevien ”koordinointiyksiköiden” perustamisesta jokaiseen parlamentin valiokuntaan sen varmistamiseksi, että lasten oikeudet sisällytetään kaikkeen politiikkaan ja kaikkiin hyväksyttäviin säädösteksteihin;
36. pitää tärkeänä, että lasten osallistumista parlamentin toimintoihin lisätään Parlamenttien välisen liiton ja Unicefin perustamien käytäntöjen mukaisesti; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia tutkimaan tapoja ja keinoja, joilla lasten ja nuorten osallistumista päätöksentekoon voidaan lisätä; kannustaa käyttämään uutta teknologiaa ja innovaatioita lasten ja nuorten kuulemiseksi ja lasten osallistumisen lisäämiseksi;
37. kehottaa jäsenvaltioita viipymättä ratifioimaan YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen kaikki valinnaiset pöytäkirjat;
38. kehottaa komissiota ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tutkimaan, miten EU voisi yksipuolisesti liittyä YK:n lapsen oikeuksien yleissopimukseen;
39. kannustaa Yhdysvaltoja, Somaliaa ja Etelä-Sudania ratifioimaan lapsen oikeuksien yleissopimuksen, jotta se saavuttaa universaalin ratifioinnin;
40. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Euroopan ulkosuhdehallinnolle, alueiden komitealle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, YK:n pääsihteerille, YK:n lapsen oikeuksien komitean puheenjohtajalle sekä Unicefin pääjohtajalle.
-

Torstai 27. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0071

Digitaaliset sisämarkkinat**Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 kuluttajien oikeuksien edistämisestä digitaalisilla sisämarkkinoilla (2014/2973(RSP))**

(2016/C 289/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9, 10, 12, 14, 16, 26 ja 36 artiklan sekä 114 artiklan 3 kohdan ja 169 artiklan 1 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 7, 8, 11, 21, 38 ja 52 artiklan,
- ottaa huomioon yhteispäätösmenettelyn 2013/0309 ehdotuksesta asetukseksi eurooppalaisia sähköisen viestinnän sisämarkkinoita ja koko Euroopan yhteen liittämistä koskevista toimenpiteistä (COM(2013)0627),
- ottaa huomioon 23. huhtikuuta 2013 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”E-commerce Action plan 2012–2015 – State of play 2013” (SWD(2013)0153),
- ottaa huomioon komission 18. helmikuuta 2013 julkaiseman sisämarkkinoiden tulostaulun numero 26,
- ottaa huomioon digitaalistrategian tulostaulua 2014 koskevat komission kertomukset,
- ottaa huomioon 11. tammikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Johdonmukainen kehys luottamuksen lisäämiseksi sähköisen kaupankäynnin ja verkkopalvelujen digitaalisiin yhtenäismarkkinoihin” (COM(2011)0942),
- ottaa huomioon 11. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan kuluttajapolitiikan uusista tavoitteista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanosta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Pilvipalvelujen potentiaali käyttöön Euroopassa” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman digitaalisten yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamisesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman strategiasta haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien oikeuksien vahvistamiseksi ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0239.⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0063.⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0535.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0327.⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0468.⁽⁶⁾ EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 11.

Torstai 27. marraskuuta 2014

- ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2012 antamansa päätöslauselman ”Kilpailukykyiset digitaaliset sisämarkkinat – kärjessä sähköiset viranomaispalvelut”⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman uudesta kuluttajapoliittisesta strategiasta⁽²⁾,
  - ottaa huomioon politiikkayksikkö A:n vuonna 2013 tekemän tutkimuksen ”How to build a ubiquitous EU digital society”,
  - ottaa huomioon politiikkayksikkö A:n vuonna 2013 tekemän tutkimuksen ”Entertainment x.0 to boost broadband deployment”,
  - ottaa huomioon neuvostolle 26. maaliskuuta 2009 antamansa suosituksen turvallisuuden ja perusvapauksien lujittamisesta internetissä⁽³⁾,
  - ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Yhdysvaltojen kansallisen turvallisuusviraston valvontaohjelmasta, eri jäsenvaltioiden valvontaelimistä ja niiden vaikutuksesta EU:n kansalaisten perusoikeuksiin ja transatlanttiseen yhteistyöhön oikeus- ja sisäasioissa⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon politiikkayksikkö A:n vuonna 2013 tekemän tutkimuksen kuluttajien syrjinnästä digitaalisilla sisämarkkinoilla,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-293/12 ja C-594/12 8. huhtikuuta 2014 antaman tuomion, jossa tuomioistuin totesi tietojen säilyttämistä koskevan direktiivin pätemättömäksi,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että vaikka digitaalisiin sisämarkkinoihin liittyy haasteita, niiden alalla edistyminen saattaisi toiminnan tehostumisen myötä tuottaa jopa 260 miljardia euroa vuodessa, mikä osaltaan auttaisi Eurooppaa toipumaan kriisistä;
- B. toteaa, että EU:n digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttaminen loisi miljoonia työpaikkoja ja saattaisi kasvattaa EU:n BKT:tä neljä prosenttia vuoteen 2020 mennessä;
- C. ottaa huomioon, että yksin sovellustalouden odotetaan kolminkertaistavan tuottonsa vuodesta 2013 vuoteen 2018 ja synnyttävän samana aikana 3 miljoonaa työpaikkaa;
- D. toteaa teettäneensä tutkimuksen, jossa analysoidaan Euroopan yhdentymisen toteutumattomuuden kustannuksia digitaalisilla sisämarkkinoilla ja jossa korostetaan sitä, että digitaalisia ratkaisuja ei pidä nähdä uhkana vaan mahdollisuutena kuluttajille, kansalaisille ja yrityksille;
- E. ottaa huomioon, että unionin on edistettävä pilvipalvelujen laajamittaista käyttöönottoa Euroopassa, sillä tämä edistää tehokkaasti unionin talouskasvua; ottaa huomioon, että tutkimuksessa on osoitettu, että pilvipalvelujen nopeaan kehitykseen odotetaan liittyvän huomattavia etuja;
- F. ottaa huomioon, että esteet kuluttajien osallistumiselle digitaalisiin sisämarkkinoihin liittyvät syrjiviin käytäntöihin, joita ovat palveluntarjoajien rajoittaminen tiettyihin maihin tai tietuille alueille, yksinkertainen myymisestä kieltäytyminen, automaattinen uudelleenreititys ja myyntiehtojen perusteeton diversifiointi;
- G. toteaa, että turvalliset, tehokkaat, kilpailukykyiset ja innovatiiviset mobilimaksut ja sähköiset maksut ovat oleellisen tärkeitä sen kannalta, että kuluttajat saavat täyden hyödyn sisämarkkinoista;

⁽¹⁾ EUVL C 258 E, 7.9.2013, s. 64.

⁽²⁾ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 25.

⁽³⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 206.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0230.

Torstai 27. marraskuuta 2014

- H. ottaa huomioon, että digitaalisilla sisämarkkinoilla on ensisijaisen tärkeää turvata henkilötietojen ja yksityisyyden suoja sekä sähköisen viestinnän ja verkkojen kyberturvallisuus ja tietoturva, koska ne ovat perusedellytyksiä sisämarkkinoiden toimivuudelle ja sen varmistamiselle, että kansalaiset ja kuluttajat luottavat niihin;
- I. ottaa huomioon, että laajan, suurnopeuksisen ja turvallisen internetyhteyden ja digitaalisen julkisen palvelun veloitteen mukaisten palvelujen saatavuus kaikkialla Euroopassa on olennaista sosiaalisen kasvun ja talouskasvun, kilpailukyyn, sosiaalisen osallisuuden sekä sisämarkkinoiden kannalta;
- J. toteaa, että digitaalisen talouden tutkimus, kehittäminen ja innovointi auttavat varmistamaan, että EU pysyy kilpailukykyisenä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;
- K. ottaa huomioon, että nopean laajakaistaverkon nopea yleistymisen on ratkaisevaa Euroopan tuottavuuden kehittymisen ja sellaisten uusien ja pienten yritysten syntymisen kannalta, jotka voivat olla johtavia eri aloilla, esimerkiksi terveydenhoidon, tuotannon ja palvelujen aloilla;
- L. katsoo, että yksityisen sektorin olisi oltava johtavassa roolissa laajakaistaverkkojen rakentamisessa ja nykyaikais-
tamisessa ja että tämän tueksi olisi luotava kilpailuun perustuva ja investointiystävällinen sääntelykehys;
- M. ottaa huomioon, että digitaaliset sisämarkkinat kuuluvat talouden innovatiivimpiin aloihin, joten niillä on tärkeä asema Euroopan talouden kilpailukyyn kannalta ja ne vauhdittavat talouskasvua sähköisen kaupankäynnin kehittyessä sekä myös auttavat yrityksiä selviytymään hallinnollisista ja rahoitukseen liittyvistä vaatimuksista ja laajentavat kuluttajille tarjolla olevaa tavara- ja palveluvalikoimaa;
- N. ottaa huomioon, että digitaalisista sisämarkkinoista ei ainoastaan koidu taloudellista hyötyä vaan ne myös vaikuttavat voimakkaasti kuluttajien ja kansalaisten päivittäiseen poliittiseen, sosiaaliseen ja kulttuurielämään EU:ssa;
- O. katsoo, että digitaaliset sisämarkkinat eivät voi olla kilpailukykyiset ilman, että kaikilla EU:n alueilla syrjäisiä alueita unohtamatta on nopeat, kapasiteetiltaan suuremmat laajakaista- ja televiestintäverkot;
- P. ottaa huomioon, että nykyisellä jatkuvasti pahenevalla digitaalisella kahtiajaolla on välitön kielteinen vaikutus digitaalisten sisämarkkinoiden kehittymiseen, kun ajatellaan sekä mahdollisuutta käyttää internetiä että digitaalisia taitoja;
- Q. ottaa huomioon, että digitaalisilla sisämarkkinoilla on ensisijaisen tärkeää turvata henkilötietojen ja yksityisyyden suoja sekä sähköisen viestinnän ja verkkojen tietoturva, koska ne ovat perusedellytyksiä digitaalisten sisämarkkinoiden toimivuudelle ja sen varmistamiselle, että kansalaiset ja kuluttajat luottavat niihin;
- R. katsoo, että verkkomarkkinoiden on kasvaakseen ja laajentuakseen oltava sekä joustavat että kuluttajaystävälliset;
- S. ottaa huomioon, että sähköinen kaupankäynti täydentää tärkeällä tavalla muuta kauppaa ja että se on tärkeä kuluttajien valintoihin, kilpailuun ja teknologiseen innovointiin vaikuttava tekijä ja siten edistää EU:n siirtymistä osaamistalouteen;
- T. toteaa, että yritysten esteetön kilpailu ja tasapuoliset toimintaedellytykset, jotka edistävät investointeja, ovat elintärkeitä tälle talouden alalle, koska ne varmistavat, että se pitkällä aikavälillä kehittyy kestävästi loppukäyttäjii hyödyttävällä tavalla; toteaa, että toimiva kilpailu kannustaa hyvin tehokkaisiin investointeihin ja voi tuottaa kuluttajille valikoimaan, hintaan ja laatuun liittyviä etuja;

Torstai 27. marraskuuta 2014

- U. ottaa huomioon, että markkinoiden liiallinen keskittyminen ja määräävässä asemassa olevat toimijat lisäävät digitaalisten sisämarkkinoiden joidenkin alueiden haavoittuvuutta;
- V. ottaa huomioon, että markkinoiden pirstoutuminen ja yhteentoimivuuden puute Euroopan unionissa ovat esteenä digitaalisten sisämarkkinoiden nopealle kehittämiselle;
- W. ottaa huomioon, että digitaalisten sisämarkkinoiden synnyttämät työpaikat ovat keskimäärin korkeaa ammattitaitoa edellyttäviä ja hyvin palkattuja, mikä osaltaan edistää merkittäväällä tavalla laadukasta ja kestävästä työllisyyttä;
- X. toteaa, että komission olisi suojauduttava kilpailunvastaiselta käyttäytymiseltä, joka vaikuttaa haitallisesti tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen sekä sisällön tuottamiseen että omistajuuden osalta, sillä tiedonsaanti on keskeistä kukoistavan demokratian kannalta;
1. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan osana kokonaisvaltaista strategiaa pitkäjänteisiä toimia nykyisten sääntöjen täytäntöönpanemiseksi ja niiden täytäntöönpanon valvomiseksi, jotta voidaan puuttua kaikkiin digitaalisten sisämarkkinoiden kehittymistä tällä hetkellä haittaaviin esteisiin samalla, kun varmistetaan, että toimenpiteiden vaikutukset on arvioitu ja niiden soveltuvuus tulevaisuutta ja digitaalista aikakautta varten on varmistettu; katsoo, että näiden toimien on oltava keskeisellä sijalla EU:n pyrkiessä luomaan talouskasvua ja parantamaan työllisyyttä sekä vahvistamaan kilpailukykyään ja häiriöiden sietokykyään globaalissa taloudessa;
  2. korostaa, että kaikkien digitaalisiin sisämarkkinoihin liittyvien lainsäädäntöehdotusten on oltava EU:n perusoikeuskirjan mukaisia, jotta siihen kirjatut oikeudet turvataan kaikilta osin digitaalisessa ympäristössä;
  3. korostaa erityisesti verkkokaupan potentiaalia, joka arvioiden mukaan säästäisi kuluttajilta yli 11,7 miljardia euroa vuodessa, jos he voisivat valita verkko-ostoksensa koko EU:n alueen tavaroista ja palveluista;
  4. pitää ilahduttavana sähköisen kaupankäynnin kasvua mutta panee merkille, että eräissä jäsenvaltioissa vain muutamilla fyysisten tavaroiden suoraa myyntiä harjoittavilla toimijoilla tai fyysisten tavaroiden myynnille markkinaperusteisen foorumin tarjoavilla toimijoilla on määrävä asema; painottaa, että unionin tasolla on seurattava tällaisen määrävän aseman väärinkäyttöä tavaroiden asettamisessa kuluttajien saataville ja maksuissa, joita pk-yrityksiltä peritään tällaisten markkinaperusteisten foorumien käytöstä, ja estettävä väärinkäyttö;
  5. korostaa tarvetta puuttua digitaaliseen kahtiajakoon ja torjua sitä, jotta digitaalisten sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia voidaan hyödyntää täysimääräisesti ja jotta kaikki kansalaiset heidän tulotasoonsa, sosiaaliseen tilanteeseensa, maantieteelliseen sijaintiinsa, terveyteensä tai ikäänsä katsomatta voivat osallistua yhteiskuntaan digitaalisella aikakaudella;
  6. panee erityisesti merkille, että on kiinnitettävä huomiota kuluttajien ja yrittäjien edessä oleviin verkkokaupan esteisiin, joita ovat muun muassa verkkopalvelut, digitaalisten sisältöjen saatavuus, petosten estäminen, verkkosivustojen rekisteröinti, mainonta ja merkinnät;
  7. kehottaa komissiota varmistamaan palvelujen sisämarkkinoiden ripeän täytäntöönpanon sekä kuluttajien oikeuksista annetun direktiivin säännösten ja vaihtoehtoista riidanratkaisua ja verkkovälitteistä riidanratkaisua koskevien säännösten täytäntöönpanon ja täytäntöönpanon valvonnan ja keventämään samalla hallinnollista raskautta;
  8. kehottaa hyväksymään nopeasti uudistetun tietosuojapaketin, jotta yhtäältä korkeatasoinen tietosuoja, käyttäjien turvallisuus ja henkilöiden mahdollisuus hallita henkilötietojaan sekä toisaalta vakaa, ennustettavissa oleva lainsäädäntöympäristö, jossa yritykset voivat toimia menestyksekkäästi tehokkailla sisämarkkinoilla loppukäyttäjää hyödyttävällä tavalla, investointeja edistävät tasapuoliset toimintaedellytykset ja EU:n houkuttelevuutta yritysten kohdealueena edistävä ympäristö ovat asianmukaisessa tasapainossa keskenään; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan tarvittavat resurssit verkkorikollisuuden torjumiseen lainsäädäntötoimenpitein ja lainvalvontaviranomaisten yhteistyön avulla sekä jäsenvaltioiden että EU:n tasolla;

Torstai 27. marraskuuta 2014

9. korostaa, että on tarpeen varmistaa digitaalisilla sisämarkkinoilla toimivien yritysten tasapuoliset toimintaedellytykset, jotta niiden on mahdollista kilpailla keskenään; kehottaa siksi komissiota varmistamaan asianmukaisesti EU:n kilpailusääntöjen täytäntöönpanon, jotta estetään markkinoiden liiallinen keskittyminen ja määräävän markkina-aseman väärinkäyttö ja voidaan valvoa kilpailua sisältö- ja palvelupakettien osalta;
10. toteaa, että digitaalisilla sisämarkkinoilla on huolehdittava yritysten tasapuolisista toimintaedellytyksistä, jotta taataan kukoistava digitaalitalous EU:ssa; korostaa, että EU:n kilpailusääntöjen perinpohjaisen täytäntöönpanon varmistaminen digitaalisilla sisämarkkinoilla on ratkaisevan tärkeää markkinoiden kasvun, kuluttajien ulottuvilla olevien palvelujen ja valikoiman sekä kilpailukyvyn kannalta pitkällä aikavälillä; korostaa, että on tärkeää myöntää kuluttajille sama suoja verkossa kuin perinteisilläkin markkinoilla;
11. kehottaa neuvostoa etenemään ripeästi ja aloittamaan parlamentin kanssa neuvottelut asiassa, joka koskee ehdotusta asetukseksi eurooppalaisia sähköisen viestinnän sisämarkkinoita ja koko Euroopan yhteen liittämistä koskevista toimenpiteistä, koska tämä käytännössä lopettaisi verkkovierailumaksujen perimisen EU:n sisällä sekä parantaisi tietoverkon neutraaliuteen liittyvää oikeusvarmuutta ja kuluttajansuojaa digitaalisilla sisämarkkinoilla; katsoo, että kyseinen asetus voisi merkittävästi edistää Euroopan mobiilipalvelujen sisämarkkinoiden toteutumista;
12. katsoo, että komission olisi toteutettava toimia sellaisen lainsäädännöllisen ja oikeudellisesti varman ympäristön luomiseksi, joka auttaa edistämään uusyriyten, mikroyriyten ja pk-yritysten luovuutta ja innovointia;
13. pyytää komissiota esittämään aloitteen digitaalisesta yritystoiminnasta, koska tämä on keskeistä uusien työpaikkojen ja innovatiivisten ideoiden syntymisen kannalta, sekä toimenpiteitä, joilla parannetaan uusien digitaalisten yrittäjien mahdollisuuksia saada rahoitusta (esimerkiksi joukkorahoituksen avulla) ja joilla edistetään epäonnistuneiden yrittäjien palaamista yrittäjiksi;
14. korostaa, että kaikkea internetliikennettä olisi kohdeltava yhdenvertaisesti, syrjimättä, rajoituksitta tai häiriöittä riippumatta lähettäjistä, vastaanottajasta, tyypistä, sisällöstä, laitteesta, palvelusta tai sovelluksesta;
15. toteaa, että sähköisen haun markkinoilla on erityinen merkitys pyrittäessä varmistamaan kilpailuedellytykset digitaalisilla sisämarkkinoilla, sillä hakukoneet saattavat kehittyä portinvartijoiksi ja niillä on mahdollisuus kaupallistaa hankitun tiedon toisiokäyttö; kehottaa sen vuoksi komissiota panemaan EU:n kilpailusäännöt määrätietoisesti täytäntöön kaikilta tärkeiltä sidosryhmiltä saadun palautteen perusteella ja ottaen huomioon digitaalisten sisämarkkinoiden koko rakenteen, jotta varmistetaan sellaiset oikeussuojakeinot, jotka todella hyödyttävät kuluttajia, internetin käyttäjiä ja verkkoyrityksiä; kehottaa komissiota lisäksi harkitsemaan ehdotuksia, joiden tarkoituksena on erottaa hakukoneet muista kaupallisista palveluista, mikä on yksi mahdollinen pitkän aikavälin keino edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
16. kehottaa komissiota lisäksi nopeasti tarkastelemaan mahdollisia ratkaisuja, joilla voidaan luoda tasapainoinen, oikeudenmukainen ja avoin internetin hakurakenne;
17. korostaa, että hakukoneita käyttäjille ohjelmoitaessa hakuprosessin ja -tulosten olisi oltava puolueettomia, jotta internethaut toteutuvat syrjimättömästi, jotta kilpailua on enemmän ja käyttäjillä ja kuluttajilla on enemmän valinnanvaraa ja jotta tietolähteiden monipuolisuus säilyy; toteaa siksi, että hakukoneiden suorittaman indeksoinnin, arvioinnin, esitystavan ja järjestyksen asettamisen on oltava puolueetonta ja avointa; kehottaa komissiota estämään hakukoneoperaattoreiden mahdollisuus väärinkäytöksiin toisiinsa kytköksissä olevien palvelujen markkinoinnissa;
18. on tyytyväinen, että komissio on ilmoittanut tutkivansa tarkemmin hakukoneisiin liittyviä käytäntöjä ja digitaalisia markkinoita yleensä;

Torstai 27. marraskuuta 2014

19. korostaa, että on tärkeää varmistaa teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi tehokkaat ja tasapuoliset puitteet, joissa otetaan huomioon digitaalitalouden todellisuus;
  20. kannustaa hyväksymään pikaisesti ja ottamaan käyttöön kansainväliset määräykset, joilla helpotetaan vammaisten henkilöiden tutustumista digitaalisiin sisältöihin ja painettuihin teoksiin, jotka on digitalisoitu;
  21. pitää myönteisenä Marrakeshin sopimusta, jolla helpotetaan näkövammaisten mahdollisuuksia tutustua kirjoihin, ja kehottaa kaikkia sopimuspuolia ratifioimaan sopimuksen; katsoo, että Marrakeshin sopimus on askel eteenpäin, mutta jäljellä on vielä paljon tekemistä, jotta näkövammaisten henkilöiden lisäksi muutkin vammaiset henkilöt voivat tutustua sisältöihin paremmin; pitää tärkeänä käyttömahdollisuuksien parantamista edelleen laajalla alalla tekijänoikeuksista ja hakukoneista teleoperaattoreihin;
  22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään edelleen EU:n ja kansallisia sääntelykehyksiä ja panemaan ne täytäntöön yhdenmukaisesti ja turvallisten verkko- ja mobiilimarkkinoiden aikaansaamiseksi samalla, kun huolehditaan kuluttajansuojasta ja asiakastietojen suojaamisesta; tähdentää tässä yhteydessä, että alalle tarvitaan selkeät ja ennakoitavat säännöt, jotka on määritelty lainsäädännössä;
  23. toteaa, että pilvipalveluista voi tulla merkittävä väline digitaalisten sisämarkkinoiden kehityksen kannalta ja ne voivat tarjota taloudellisia etuja etenkin pk-yrityksille vähentämällä tietotekniikkainfrastruktuurin tarvetta ja muita kustannuksia; korostaa kuitenkin, että jos pilvipalveluja tarjoavat vain muutamat suuret palveluntarjoajat, yhä suurempi osa tiedoista kerääntyy näille palveluntarjoajille; muistuttaa lisäksi, että pilvipalveluihin sisältyy myös riskejä käyttäjille, erityisesti kun on kyse arkaluonteisista tiedoista; kehottaa panemaan asianmukaisesti täytäntöön eurooppalaisen strategian kilpailukykyisistä ja turvallisista pilvipalveluista;
  24. kehottaa komissiota omaksumaan johtoaseman pilvipalvelujen kansainvälisten normien ja eritelmien edistämiseksi, mikä mahdollistaisi yksityisyyttä kunnioittavien, luotettavien, helposti saatavilla olevien, hyvin yhteentoimivien, turvallisten ja energiatehokkaiden pilvipalvelujen käyttöönoton olennaisena osana unionin tulevaa teollisuuspolitiikkaa; korostaa, että kuluttajien luottamus ja kilpailukyky varmistetaan luotettavuudella, turvallisuudella ja tietosuojalla;
  25. korostaa, että internetin turvallisuudesta on huolehdittava erityisesti lasten vuoksi ja että lasten hyväksikäyttö on estettävä sellaisilla keinoilla, joilla laittomat lasten hyväksikäyttökuvat internetissä havaitaan ja hävitetään, ja että lasten ja nuorten pääsy ikärajalla suojattuihin sisältöihin on estettävä;
  26. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 27. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0072

Lasten aliravitsemus kehityksessa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. marraskuuta 2014 lasten aliravitsemuksesta ja virheravitsemuksesta kehityksessa (2014/2853(RSP))**

(2016/C 289/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja erityisesti sen 25 artiklan, jossa todetaan, että oikeus ravintoon on osa oikeutta riittävään elintason,
- ottaa huomioon taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja erityisesti sen 11 artiklan, jossa tunnustetaan oikeus tyydyttävään elintason, joka käsittää riittävän ravinnon, sekä perusoikeus olla vapaa nälästä,
- ottaa huomioon taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen vuonna 2008 hyväksytyyn valinnaisen lisäpöytäkirjan, jossa oikeudesta ravintoon tehdään tuomioistuinten toimivaltaan kuuluva oikeus kansainvälisellä tasolla,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen ja erityisesti sen 24 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 27 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon maailman elintarviketurvaa koskevan julistuksen, joka hyväksyttiin Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) järjestämässä maailman elintarvikehuippukokouksessa Roomassa vuonna 1996,
- ottaa huomioon FAO:n vuonna 2004 hyväksymät oikeutta ravintoon koskevat suuntaviivat, joissa valtioille annetaan ohjeita siitä, miten ne panevat oikeutta ravintoon koskevat velvoitteensa täytäntöön,
- ottaa huomioon vuosituhatosen kehitystavoitteet ja erityisesti tavoitteen 1 (äärimmäisen nälän ja köyhyyden poistaminen vuoteen 2015 mennessä) ja tavoitteen 4 (lapsikuolleisuuden vähentäminen),
- ottaa huomioon vuonna 2012 hyväksytyyn elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n kansainvälisen maataloustutkimusfoorumin vuonna 2009 julkaiseman yleisen raportin ja yhteenvetoraportin ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon vuoden 2009 YK:n lastenrahaston (UNICEF) raportin lasten aliravitsemuksesta maailmassa,
- ottaa huomioon oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportoijan raportin "Agroecology and the Right to Food", joka esiteltiin 8. maaliskuuta 2011 pidetyssä YK:n ihmisoikeusneuvoston 16. istunnossa,
- ottaa huomioon vuoden 2015 Milanon maailmannäyttelyn teeman, joka on "Maapallon ruokkiminen – energiaa elämää varten",
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Humanitaarinen elintarvikeapu" (COM(2010) 0126),
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "EU:n poliittinen toimintakehys kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista" (COM(2010)0127),

⁽¹⁾ <http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IAASTD/tabid/105853/Default.aspx>.

Torstai 27. marraskuuta 2014

- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon aiheesta ”EU:n lähestymistapa: selviytymiskyvyn kehittäminen hyödyntämällä ruokaturvakriiseistä saatuja kokemuksia” (COM(2012)0586),
  - ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Ulkomaanavulla parannusta äitien ja lasten ravitsemukseen: EU:n toimintakehys” (COM(2013)0141),
  - ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman kehitysmaiden elintarviketurvaa koskevasta poliittisesta toimintakehyksestä ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman aiheesta ”EU:n lähestymistapa: selviytymiskyvyn kehittäminen hyödyntämällä ruokaturvakriiseistä saatuja kokemuksia” ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon komissiolle osoitetun kysymyksen lasten virheravitsemuksesta kehitysmaissa (O-000083/2014 – B8-0041/2014),
  - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan päätöslauselmaesityksen,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että lähes miljardi ihmistä näkee edelleen nälkää ja ainakin 225 miljoonaa alle viisivuotiasta lasta maailmassa kärsii akuutista ja kroonisesta aliravitsemuksesta ja kasvun myöhästymisestä, joka johtuu lasten ja äitien kroonisesta aliravitsemuksesta, johon kuolee arvioiden mukaan 2,6 miljoonaa lasta vuosittain kehitysmaissa;
- B. toteaa, että Global Hidden Hunger Indices and Maps -tutkimuksen ⁽³⁾ mukaan arviolta kaksi miljardia ihmistä eri puolilla maailmaa ja kehitysmaissa yksi kolmesta henkilöstä kärsii ”piilonälkänä” tunnetusta olennaisten tärkeiden vitamiinien ja kivennäisaineiden (mikroravinteet) kroonisesta puutteesta, joka lisää merkittävästi ihmisten alttiutta synnyttämiselle epämudostumille, tulehduksille ja kehityshäiriöille;
- C. ottaa huomioon, että Maailman terveysjärjestön (WHO) mukaan aliravitsemus on selvästi suurin lapsikuolleisuutta lisäävä tekijä ja 35 prosenttia alle viisivuotiaiden lasten tautikuormituksesta johtuu siitä;
- D. toteaa, että lähes 20 miljoonaa lasta kärsii yhä vakavasta akuutista virheravitsemuksesta sekä hätätilanteiden vuoksi että muista syistä ja vain 10 prosentilla heistä on mahdollisuus päästä hoitoon;
- E. toteaa, että viisivuotiaiden lasten ravitsemus riippuu suuresti heidän äitiensä raskauden- ja rintaruokinnanaikaisesta ravitsemustasosta;
- F. toteaa, että aliravitsemus myös lisää kuolleisuutta ja alentaa tuottavuutta sekä on este kehitysmaiden sosiaaliselle ja taloudelliselle kehitykselle;
- G. ottaa huomioon, että henkilöt, jotka selviävät hengissä aliravitsemuksesta, kärsivät usein koko elämänsä ajan fyysisistä ja älyllisistä haitoista, jotka rajoittavat heidän oppimiskykyään ja valmiuksiaan sopeutua työelämään, ja että he jäävät sukupolvelta toiselle periytyvään sairauksien ja köyhyyden kierteeseen;

⁽¹⁾ EUVL C 56 E, 26.2.2013, s. 75.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0578.

⁽³⁾ Global Hidden Hunger Indices and Maps: An Advocacy Tool for Action.

Torstai 27. marraskuuta 2014

- H. toteaa, että maataloustuotantoon – ja näin ollen ravitsemukseen – kohdistuvien ilmastonmuutoksen vaikutusten vuoksi aliravittujen lasten määrän odotetaan kasvavan;
- I. toteaa, että yksi merkittävä nälän syy kehitysmaissa on maaseudun ja kaupunkien huomattava köyhyys, jota pahentaa maaltamuutto, joka saa alkunsa siitä, että pienimuotoinen maatalous ei ole monille realistinen vaihtoehto;
- J. toteaa, että 25 vuotta lapsen oikeuksista tehdyn yleissopimuksen hyväksymisen jälkeen jotkut sopimusvaltiot eivät ole pystyneet luomaan suotuisaa ympäristöä, jossa lasten riittävä ravinnonsaanti voidaan turvata;
- K. ottaa huomioon, että vuonna 1996 järjestetyssä maailman elintarvikehuippukokouksessa hallitukset vahvistivat oikeuden ravintoon ja sitoutuivat puolittamaan nälkää näkevien ja aliravittujen määrän 840 miljoonasta 420 miljoonaan vuoteen 2015 mennessä; toteaa kuitenkin, että nälkää näkevien ja aliravittujen ihmisten ja erityisesti lasten määrä on kasvanut viime vuosina ennen kaikkea vuosien 2008 ja 2011 elintarvikekriisien seurauksena;
- L. toteaa, että erilaisissa kansainvälisissä oikeusvälineissä oikeus ravintoon yhdistetään muihin ihmisoikeuksiin, kuten oikeus elämään, oikeus toimeentuloon, oikeus terveyteen, omistusoikeus, oikeus koulutukseen ja oikeus veteen;
- M. toteaa, että kaikkien oikeus ravintoon ja hyvään ravitsemukseen on ensisijaisen tärkeä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen kannalta; toteaa, että ravitsemus liittyy useimpiin tai kaikkiin vuosituhannen kehitystavoitteisiin, jotka liittyvät toisiinsa läheisesti;
- N. toteaa, että kansainväliset järjestöt vahvistavat, että maailman elintarviketuotanto riittää koko väestön ruokkimiseksi ja että lasten aliravitsemus liittyy kotitalouksien elintarvike-epävarmuuteen ja köyhyyteen, syrjäytymiseen, riittämättömiin hoito- ja ruokintakäytäntöihin, kotitalouksien epäterveelliseen ympäristöön ja riittämättömiin terveyspalveluihin;
- O. toteaa, että oikeus ravintoon ja hyvään ravitsemukseen on erittäin tärkeää, jotta perheistä ja yhteisöistä tulee mukautumiskykyisiä ja ne pystyvät lyhentämään pitkiä elpymisjaksoja hätätilanteen jälkeen ottaen huomioon, että katastrofien lukumäärä ja laajuus ovat lisääntymässä;
- P. toteaa, että ihanteellinen ravitsemustilanne on seurausta siitä, että lapsilla on mahdollisuus kohtuuhintaiseen, monipuoliseen ja ravinteikkaaseen ruokaan ja myös asianmukaisiin äitiyshuollon ja lastenhoidon käytäntöihin, riittäviin terveyspalveluihin ja terveelliseen ympäristöön, mukaan luettuna vesi, puhtaanapito ja hyvät hygieniäkäytännöt;
1. korostaa, että lasten aliravitsemukseen on lukuisia, useimmiten ihmisestä aiheutuvia ja sen vuoksi ehkäistävissä olevia syitä, kuten tehottomat talouden rakenteet, resurssien eriarvoinen jakautuminen ja/tai kestämaton käyttö, huono hallinto, liiallinen riippuvuus yksittäisistä viljelykasveista ja yhteen viljelykasviin perustuvista viljelytavoista, naisiin ja lapsiin kohdistuva syrjintä, puutteellisista terveydenhuoltojärjestelmistä johtuvat terveysongelmat sekä erityisesti äitien koulutuksen puute;
  2. vaatii, että julkisten viranomaisten on taattava kolme seuraavaa ulottuvuutta, jotka koskevat oikeutta ravintoon ja hyvään ravitsemukseen: toteutettavuus, joka tarkoittaa mahdollisuutta ruokkia itsensä joko suoraan maatalousmaan tai muiden luonnonvarojen tai hyvin toimivan jakelun, jalostuksen ja markkinajärjestelmien avulla, saatavuus, joka merkitsee ravinnon hankinnan taloudellisen ja fyysisen mahdollisuuden takaamista, ja riittävyys, joka tarkoittaa sitä, että ravinnon on oltava turvallista ja sen täytyy tyydyttää kaikkien ruokavalioarpeet ikä, elinolosuhteet, terveys, ammatti, sukupuoli, kulttuuri ja uskonto huomioon ottaen;

Torstai 27. marraskuuta 2014

3. korostaa, että elinkaarinäkökulmasta katsottuna lapsen ravintotarpeen täyttämisen kannalta ratkaisevinta aikaa ovat ensimmäiset 1 000 elinpäivää, raskausaika mukaan luettuna, koska nopean kasvun ja kehityksen vuoksi lapsen ravinnontarve kasvaa tänä aikana, lapsi on herkkä infektioille ja on täysin muista riippuvainen, kun on kyse ravinnosta, hoidosta ja sosiaalisesta kanssakäymisestä;

4. vahvistaa, että lasten ja äitien aliravitsemukseen puuttuminen edellyttää yhtenäistä lähestymistapaa ja koordinoituja toimia useilla aliravitsemukseen liittyvillä aloilla, joita ovat esimerkiksi terveydenhuolto, koulutus, maatalous, vesihuolto, energian saanti ja puhtaanapito, sekä kaikkien sidosryhmien vastuullista osallistumista, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan johdonmukaisia pitkän aikavälin kehitysstrategioita ja toteuttamaan toimia aliravitsemuksen vähentämiseksi myös hätätilanteiden ja humanitaarisen toiminnan yhteydessä;

5. kehottaa EU:ta lisäämään kehitysapuohjelmissaan tukea pienviljelijöiden ja keskisuuria tiloja pitävien viljelijöiden harjoittamalle maanviljelytuotannolle, joka on tarkoitettu ensisijaisesti paikalliseen kulutukseen, ja investoimaan kansallisiin osallistaviin suunnitelmiin, jotka pitäisi panna täytäntöön paikallisella tasolla yhteistyössä maanviljelijöiden ja heidän edustajiensa, alue- ja paikallisviranomaisten ja kansalaisjärjestöjen kanssa;

6. on tyytyväinen, että indikaattoreiden mukaan viime vuosina on lasten aliravitsemuksen torjumisessa (vuosituhatta-voite 1) saatu aikaan parannuksia; katsoo kuitenkin, että aliravitsemukseen kuolevien tai siitä kärsivien lasten lukumäärä on edelleen kohtuuttoman korkea ja pitää yllä köyhyyden ja nälän noidankehää;

7. korostaa sen vuoksi, että lasten aliravitsemuksen torjumisen sekä ravitsevan ruoan yleisen saatavuuden olisi oltava edelleen yksi nälän poistamiseen tähtäävän vuoden 2015 jälkeisen ohjelman tärkeimmistä tavoitteista siten, että pyritään erityisesti poistamaan vuoteen 2030 mennessä kaikki virheravitsemuksen muodot, saavuttamaan vuoteen 2025 mennessä kansainvälisesti sovitut alle viisivuotiaiden lasten kasvun hidastumisen ja näivettymisen torjuntaa koskevat tavoitteet;

8. on sitä mieltä, että yhdeksänten Euroopan kehitysrahastoon (EKR) verrattuna maatalouden rahoituksen vähentäminen kymmenennessä EKR:ssä oli virhe; kehottaa siksi neuvostoa pohtimaan tätä ja toteuttamaan korjaavia toimenpiteitä yhdennessätoista EKR:ssä;

9. korostaa aliravitsemuksen torjuntaan liittyvän poliittisen tahdon merkitystä; suhtautuu myönteisesti YK:n pysyvän ravitsemuskomitean (UNSCN) laatimaan Scaling-Up Nutrition (SUN) -etenemissuunnitelmaan, jolla erityisesti aliravitsemuksen eniten rasittamissa maissa nopeutetaan ravitsemuksen parantamista useiden sidosryhmien tuella, mukaan luettuna ravitsemuksen alalla toimivaltaiset YK:n virastot; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täytäntöön SUN-etenemissuunnitelmassa hahmotellut periaatteet; kehottaa komissiota edistämään ja hyödyntämään kansalaisyhteiskunnan ja ruohonjuuritason järjestöjen osallistumista SUN-foorumiin, sillä ne ovat suoraan yhteydessä pientuottajiin ja perheisiin;

10. suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen investoida 3,5 miljardia euroa vuosina 2014–2020 ravitsemuksen parantamiseen joissakin maailman köyhimmistä maista ja kehottaa komissiota lisäämään ravintoa koskevia erityistoimenpiteitä saavuttaakseen tavoitteensa, jonka mukaisesti alle viisivuotiaiden kasvuhäiriöisten lasten määrää pyritään vähentämään seitsemällä miljoonalla vuoteen 2025 mennessä;

11. korostaa, että naisilla on tärkeä lasten ravitsemukseen ja elintarviketurvaan liittyvä tehtävä, koska he imettävät, tuottavat, ostavat, valmistavat ja jakelevat perheen elintarvikkeet, hoitavat lapsia ja sairaita sekä varmistavat asianmukaisen hygienian; huomauttaa, että vaikka 60 prosenttia kroonisesta nälästä kohdistuu naisiin ja tyttöihin, naiset tuottavat 60–80 prosenttia elintarvikkeista kehitysmaissa;

Torstai 27. marraskuuta 2014

12. korostaa, että vaikka Afrikassa maataloudesta naisten vastuulla on noin 80 prosenttia, he omistavat virallisesti vain kaksi prosenttia maasta; toteaa lisäksi, että Intiassa, Keniassa, Hondurasissa, Ghanassa, Nicaraguassa ja Nepalissa viime aikoina toteutetuissa ohjelmissa on havaittu, että naisten johtamissa kotitalouksissa on parempi elintarviketurva ja terveydenhuolto ja että niissä on keskitytty vahvemmin koulutukseen kuin miesten johtamissa kotitalouksissa;
13. korostaa, että naisen koulutustason ja hänen perheensä ravitsemustilanteen välillä on tiivis yhteys; kehottaa näin ollen poistamaan sukupuolesta johtuvat esteet koulutukselta ja luku- ja kirjoitustaidon hankkimiselta, jotta helpotetaan naisten pääsyä koulutukseen;
14. kehottaa siksi sisällyttämään sukupuolinäkökohdat ja naisten vaikutusvallan lisäämisen kaikkiin politiikkoihin, joilla pyritään torjumaan lasten aliravitsemusta;
15. korostaa, että raskaana olevien naisten aliravitsemuksella on tuhoisia vaikutuksia vastasyntyneisiin, mikä todennäköisesti haittaa peruuttamattomasti lapsen tulevaa kehitystä; kehottaa siksi kiinnittämään erityistä huomiota naisten terveyden suojeluun ja oikeuksiin ja sisällyttämään ravitsemuskoulutuksen erottamattomana osana koulutusohjelmiin ja tyttöjen opetusohjelmiin kouluissa;
16. vahvistaa lukutaidon merkityksen tehokkaana välineenä köyhyyden torjunnassa ja taloudellisen kehityksen edistämiseksi; korostaa sen vuoksi tyttöjen koulutuksen tukemisen merkitystä, koska tyttöihin investoiminen parantaa heidän omia ja tulevien lastensa mahdollisuuksia elää entistä terveempää ja tuottavampaa elämää;
17. korostaa, että lasten aliravitsemusta ilmenee enimmäkseen kehitysmaissa, mutta ei pelkästään maaseutuväestön keskuudessa vaan myös kaupungeissa; on siksi sitä mieltä, että yksi tärkeimmistä lasten nälän poistamiseen liittyvistä voimista löytyy maatalouspolitiikoista ja uudistuksista, joiden tarkoituksena on antaa pienviljelijöille mahdollisuus tuottaa entistä tehokkaammin ja kestävämmiin, jotta he varmistavat riittävän ravinnon itselleen ja perheilleen;
18. korostaa, että jos lasten aliravitsemukseen ei onnistuta puuttamaan ajoissa sekä kehitysyhteistyön että humanitaarisen toiminnan puitteissa, on todennäköistä, että se uhkaa inhimillisen kehityksen kaikkia ulottuvuuksia, haittaa kansallisia koulutusohjelmia, kasvattaa kansallisia terveydenhuoltomenoja ja heikentää kehitysmaiden sosioekonomista kehitystä ja aiheuttaa niille taloudellisia tappioita, joiden on arvioitu olevan 2–8 prosenttia kyseisten maiden BKT:stä;
19. muistuttaa, että mikroravinteiden puutteella, jonka osuus on noin seitsemän prosenttia maailman tautitaakasta, on vakavia vaikutuksia imeväisten ja pikkulasten fyysiselle ja kognitiiviselle kehitykselle; korostaa, että 20 maassa, joiden piilonälkäindeksi on korkein (ja joista 18 sijaitsee Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja kaksi, Intia ja Afganistan, Aasiassa), kasvun hidastuminen, raudan puutteesta johtuva anemia ja A-vitamiinin puute ovat erittäin yleisiä esikouluikäisten lasten keskuudessa;
20. korostaa, että lasten aliravitsemus ei johdu ainoastaan ravinnon tai infrastruktuurin puutteesta vaan myös elintarvikkeiden jakeluun ja ravinnon saantiin liittyvistä ongelmista ja raaka-aineilla keinottelun ja erityisesti siitä johtuvien korkeiden elintarvikehintojen aiheuttamasta ostovoiman puutteesta; toteaa, että ostovoiman puute vaikuttaa erityisesti kaupunkien köyhiin, jotka eivät pysty tuottamaan omaa ruokaansa; pitää tämän vuoksi tärkeänä pienviljelijöiden ja perinteisten viljelymuotojen suojelua;
21. kehottaa komissiota ottamaan vuoden 2015 maailmannäyttelyyn osallistuvat jäsenvaltiot mukaan sellaisen yhteisen aloitteen käynnistämiseen, jonka perustana on teema ”Maapallon ruokkiminen — energiaa elämää varten” ja jolla luodaan velvoitteita ja sitovia tavoitteita nälän ja aliravitsemuksen torjumiseksi maataloudesta yhteistyöhön ulottuvien monipuolisten strategioiden avulla;

Torstai 27. marraskuuta 2014

22. toteaa, että lasten ja äitien ravitsemuksen parantaminen ja yleensä elintarviketurva edellyttävät useita politiikkoja ja aloja koskevia tehokkaita ja koordinoituja toimia, mukaan luettuina tehokas ja kestävä maaseudun kehittäminen sekä maan- ja vedenkäyttöpolitiikat, asianmukaiset terveyspalvelut, puhdas vesi ja puhtaanapito- ja puhdistuspalvelut, asianmukaiset äitien ja lasten terveydenhoitokäytännöt, meren eliöstön ja muiden ekosysteemien sekä biologisen monimuotoisuuden suojeleminen, metsäkadon ja ilmastomuutoksen hillitseminen ja niihin sopeutuminen sekä katastrofiriskien vähentäminen, kestävä tuotanto ja kulutus, kestävä ja turvallinen energiansaanti, kauppa, kalastus, sosiaalinen osallisuus ja ihmisarvoinen työ;
23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota ottamaan ravitsemuksen, elintarviketurvan ja kestävä maanviljelyn osaksi kaikkia kehityspolitiikkojaan, jotta ravitsemusta suojeltaisiin ja edistettäisiin ja varmistettaisiin kokonaisvaltainen lähestymistapa paikallistasolta globaalille tasolle; kehottaa neuvostoa ja komissiota tekemään tarvittaessa ravitsemuksesta ensisijaisen kehitysyhteistyövälineiden tavoitteen erityisesti yhdennentoista EKR:n ja uuden kehitysyhteistyövälineen puiteissa;
24. korostaa, että kehitys- ja hätäohjelmat on yhdistettävä toisiinsa tiiviisti, jotta niistä saadaan entistä tehokkaampia ja jotta voidaan ennakoida ja estää elintarvikekriisejä, auttaa vähentämään aiheutuvia vahinkoja ja edistää elpymistä;
25. kehottaa kehitysmaiden hallituksia luomaan lasten ravitsemuksen parantamisen kannalta suotuisan ympäristön parantamalla toimintatapoja, kansallisten suunnitelmien ja ravitsemusstrategioiden ja avustushjelmien välistä koordinaatiota, hallintotapaa ja vastuuvollisuutta kansalaisilleen; kehottaa lisäämään kehitysmaiden talousarvioiden avoimuutta esimerkiksi budjettiseurannan avulla, jotta voidaan entistä paremmin arvioida virheravitsemusta koskevien hankkeiden lukumäärää ja laatua;
26. korostaa aliravitsemusta ja mikroravinteiden puutetta koskevien entistä parempien ja koordinoitujen tietojen tarvetta, jotta voidaan entistä paremmin tukea toimintaohjelmia ja antaa kohdennettua ja tietoon perustuvaa tukea asiaankuuluville maille;
27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään pitkän aikavälin taloudellisia investointeja ja myöntämään varoja ravitsemukseen yhteistyössä sellaisten toimijoiden kanssa kuin YK:n virastot, G8/G20-ryhmä, kehittyvät maat, kansainväliset ja hallituksista riippumattomat järjestöt, akateemiset laitokset, kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja yksityinen sektori sekä tekemään ravitsemuksesta innovatiivisen rahoituksen painopistealueen;
28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Yhdistyneiden kansakuntien pysyvälle ravitsemuskomitealle.
-

Tiistai 25. marraskuuta 2014

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2014)0054

Rautatiekalustoon liittyvistä erityiskysymyksistä tehty pöytäkirja ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. marraskuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi liikkuvaan kalustoon kohdistuvista kansainvälisistä vakuusoikeuksista tehtyyn yleissopimukseen liitetyn, rautatiekalustoon liittyvistä erityiskysymyksistä Luxemburgissa 23 päivänä helmikuuta 2007 tehdyn pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta (15113/2013 – C8-0004/2014 – 2013/0184(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 289/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (15113/2013),
  - ottaa huomioon liikkuvaan kalustoon kohdistuvista kansainvälisistä vakuusoikeuksista tehtyyn yleissopimukseen liitetyn, rautatiekalustoon liittyvistä erityiskysymyksistä Luxemburgissa 23. helmikuuta 2007 tehdyn pöytäkirjan ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0004/2014),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan suosituksen (A8-0030/2014),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan hyväksymiselle;
  2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL L 331, 16.12.2009, s. 5.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0055

Oikeuspaikkasopimuksista 30 päivänä kesäkuuta 2005 tehty Haagin yleissopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. marraskuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi oikeuspaikkasopimuksista 30 päivänä kesäkuuta 2005 tehdyn Haagin yleissopimuksen hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta (12052/2014 – C8-0222/2014 – 2014/0021(NLE))

(Hyväksyntä)

(2016/C 289/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12052/2014),
  - ottaa huomioon oikeuspaikkasopimuksista 30 päivänä kesäkuuta 2005 tehdyn Haagin yleissopimuksen ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0222/2014),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan suosituksen (A8-0034/2014),
1. antaa hyväksyntänsä yleissopimuksen hyväksymiselle;
  2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä kansainvälistä yksityisoikeutta käsittelevän Haagin konferenssin pysyväälle toimistolle.

⁽¹⁾ EUVL L 133, 29.5.2009, s. 3.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0056

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: hakemus EGF/2014/008 FI/STX Rauma – Suomi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2014/008 FI/STX Rauma, Suomi) (COM(2014)0630 – C8-0214/2014 – 2014/2137(BUD))

(2016/C 289/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2014)0630 – C8-0214/2014),
  - ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 ⁽¹⁾ (EGR-asetus),
  - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,
  - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 13 kohdan,
  - ottaa huomioon 2. joulukuuta 2013 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 13 kohdassa tarkoitettua trilogimenettelyä,
  - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
  - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,
  - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0043/2014),
- A. ottaa huomioon, että unioni on ottanut käyttöön lainsäädäntö- ja budjettivälineitä voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten seurauksista, ja auttaakseen heitä palaamaan työmarkkinoille;
- B. katsoo, että unionin taloudellisen tuen vähennetyille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 2. joulukuuta 2013 tehdyssä toimielinten sopimuksessa on sovittu Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

- C. toteaa, että EGR-asetus ilmentää parlamentin ja neuvoston aikaan saamaa sopimusta siitä, että otetaan uudelleen käyttöön kriisiin liittyvä käyttöönottokriteeri, nostetaan unionin rahoitusosuus 60 prosenttiin ehdotettujen toimenpiteiden arvioiduista kokonaiskustannuksista, parannetaan EGR-hakemusten käsittelyn tehokkuutta komissiossa, parlamentissa ja neuvostossa lyhentämällä arviointiin ja hyväksymiseen käytettävää aikaa, lisätään tukikelpoisia toimia ja edunsaajia ottamalla mukaan itsenäiset ammatinharjoittajat ja nuoret ja rahoitetaan oman yrityksen perustamiseen tarkoitettuja kannustimia;
- D. ottaa huomioon, että Suomen viranomaiset jättivät 27. toukokuuta 2014 hakemuksen EGF/2014/008 FI/STX Rauman jälkeen, kun NACE Rev.2:n kaksinumeroitasoon 30 (Muiden kulkuneuvojen valmistus) luokitellulla toimialalla toimiva STX Finland Oy oli vähentänyt 577 työntekijää;
- E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit;
- toteaa, että Suomen viranomaisten hakemus perustuu EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toimintakriteeriin, jossa edellytetään, että vähintään 500 työntekijää vähennetään jäsenvaltiossa sijaitsevasta yrityksestä tai itsenäistä ammatinharjoittajaa lopettaa työskentelynsä jäsenvaltiossa sijaitsevassa yrityksessä neljän kuukauden viiteajanjaksona, mukaan luettuina työntekijät, jotka vähennetään yrityksen toimittajien tai jatkojalostajien palveluksesta, ja itsenäiset ammatinharjoittajat, jotka lopettavat työskentelynsä yrityksen toimittajille tai jatkojalostajille;
  - toteaa, että Suomen viranomaiset jättivät EGR-rahoitustukea koskevan hakemuksen 27. toukokuuta 2014 ja että komissio antoi siitä arvionsa 14. lokakuuta 2014; pitää myönteisenä, että arviointi sujui nopeasti alle viidessä kuukaudessa;
  - toteaa, että Suomen viranomaisten mukaan maailman meriteollisuus on muuttunut viime vuosina ratkaisevasti ja että tässä maailmanlaajuisessa tilanteessa EU:n markkinaosuus laivanrakennusteollisuudesta ⁽¹⁾ on romahtanut 13 prosentista (2007) 5 prosenttiin (vuoden 2013 kolmella ensimmäisellä vuosineljänneksellä), kun taas Kiinan, Etelä-Korean ja Japanin yhteenlaskettu markkinaosuus on kasvanut 77 prosentista (2007) 86 prosenttiin (vuoden 2013 kolmella ensimmäisellä vuosineljänneksellä); toteaa, että Aasian laivanrakennuskapasiteetin huomattavan kasvun ohella tilausten väheneminen talouskriisin vuoksi syöksi Euroopan laivanrakennusteollisuuden tilanteeseen, jossa alalla vallitsee maailmanlaajuinen ylikapasiteetti, mikä johtaa kovaan kilpailuun;
  - on yhtä mieltä siitä, että nämä tekijät liittyvät globalisaatiosta johtuviin maailmankaupan huomattaviin rakenteellisiin muutoksiin ja että EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt toimintakriteerit täyttyvät ja että sen vuoksi Suomi on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea;
  - toteaa, että laivanrakennussektorin osalta on tähän mennessä jätetty kuusi EGR-hakemusta, joista yksi perustui globalisaatiosta johtuviin maailmankaupan muutoksiin ja viisi maailmanlaajuiseen rahoitus- ja talouskriisiin; katsoo, että alan rakenneuudistukset saattavat helpottaa tilannetta ja että eri jäsenvaltioiden laivanrakennusteollisuutta voitaisiin tukea unionin laajuisilla suuntaviivoilla;
  - toteaa, että vähennykset pahentavat entisestään Lounais-Suomen työttömyystilannetta, sillä useimpien irtisanottujen työntekijöiden koulutustaso on puutteellinen ja heidän ikänsä on korkeahko, mikä on omiaan lisäämään työttömyyden pitkittymisen riskiä; on huolissaan tämän toimenpiteen vaikutuksista alueella, koska telakka- ja metalliteollisuus on ollut keskeistä teollista toimintaa, jolla on pitkät perinteet; toteaa, että tämä tekee uuteen toimintaan siirtymisestä entistä vaikeampaa;
  - toteaa, että viitekaudella vähennettyjen 577 työntekijän ohella tukeen oikeutettuja edunsaajia ovat ne 57 työntekijää, jotka vähennettiin neljän kuukauden viiteajanjakson jälkeen, eli tukeen oikeutettuja edunsaajia on yhteensä 634; toteaa, että EGR-toimenpiteisiin odotetaan osallistuvan 565 kohteena olevaa edunsaajaa;
  - ottaa huomioon, että arvioidut kokonaiskustannukset ovat 2 378 000 euroa, josta osoitetaan 113 000 euroa täytäntöönpanoon, ja että EGR-rahoitusosuus on 1 426 800 euroa eli 60 prosenttia kokonaiskustannuksista;

⁽¹⁾ Tuotannon määrällä mitattuna.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

9. panee tyytyväisenä merkille, että voidakseen antaa työntekijöille nopeaa apua Suomen viranomaiset päättivät aloittaa yksilöllisten palvelujen tarjoamisen kyseisille työntekijöille 15. tammikuuta 2014 eli ennen lopullista päätöstä EGR:n tuen myöntämisestä ehdotetulle koordinoitulle paketille ja jo ennen EGR-tukihakemuksen jättämistä;
10. toteaa, että Suomen viranomaisten ilmoituksen mukaan yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin laadinnassa on kuultu työmarkkinaosapuolia ja muita sidosryhmiä; pitää myönteisenä, että kuulemisia jatketaan edelleen työ- ja elinkeinoministeriön koolle kutsumassa työryhmässä, joka käsittelee STX Finlandin työntekijävähennyksiä;
11. toteaa, että tämän hakemuksen piiriin kuuluville työpaikkansa menettäneille työntekijöille aiotaan tarjota kolmenlaisia yksilöllisiä palveluja: i) heitä autetaan siirtymään uuteen työpaikkaan, ii) heitä autetaan perustamaan oma yritys ja iii) heille tarjotaan koulutusta;
12. pitää tervetulleena ehdotusta palvelupisteiden perustamisesta; on tyytyväinen siihen, että näiden palvelupisteiden odotetaan antavan yksilöllisempää ja perusteellisempaa palvelua kuin julkisten työvoimatoimistojen;
13. toteaa, että irtisanotuista työntekijöistä suuri osa (41,42 prosenttia) on 55–64-vuotiaita; toteaa myös, että tässä ikäryhmässä on suurempi vaara päätyä pitkäaikaistyöttömäksi ja syrjäytyä työmarkkinoilta; katsoo sen vuoksi, että näillä työntekijöillä saattaa olla yksilöllisiä palveluja koskevia erityistarpeita;
14. pitää erityisen myönteisenä ”yritystutkimusta” koskevaa toimenpidettä, jossa Rauman seudulla toteutetaan työpaikkakartoitus yhteistyössä yritysten ja elinkeinotoimen kanssa, jotta saadaan ajantasaista tietoa yritysten henkilöstötarpeista ja osataan ohjata kohteena olevia työntekijöitä oikeaan suuntaan ja järjestää tarvittavaa koulutusta;
15. pitää tervetulleena ajatusta siitä, että yrittäjyyttä suunnittelevilla on mahdollisuus tutustua yrittäjyyden eri puoliin esimerkiksi olemassa olevassa yrityksessä suoritettavan harjoittelujakson puiteissa; huomauttaa, että yrityksen perustamisesta voi koitua lisäarvoa kyseisille työpaikkansa menettäneille työntekijöille ja koko yhteiskunnalle;
16. toteaa, että palkkatuilla on tarkoitus varmistaa, että uusien työnantajien palkkaamien tuen kohteena olevien työntekijöiden on kannattavaa aloittaa työskentely uudessa työpaikassa; katsoo, että toimien avulla työntekijöitä voitaisiin kannustaa laajentamaan työnhakuaan uusille aloille, joita he eivät mahdollisesti entuudestaan tunne, ja ottamaan vastaan tällaisia töitä;
17. muistuttaa, että EGR-asetuksen 7 artiklan mukaisesti yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin suunnittelussa on ennakoitava tulevia työmarkkinanäkymiä ja tarvittavia taitoja ja paketin on oltava yhteensopiva resurssitehokkaaseen ja kestäväan talouteen siirtymisen kanssa;
18. katsoo, että uudella Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ohjelmakaudella suunniteltujen ESR-toimenpiteiden on täydennettävä ehdotettuja toimenpiteitä ja autettava työntekijöitä integroitumaan uudelleen tulevaisuutta painottaville ja kestäville toimialoille;
19. muistuttaa, että työllistettävyyden riippuu myös yhteiskuntaan integroitumisen asteesta, ja katsoo siksi, että iäkkäämpien ja vähemmän koulutettujen työntekijöiden sosiaalisiin tukitoimiin on kiinnitettävä erityistä huomiota;
20. pitää myönteisenä, että suunniteltuihin toimiin osallistumisessa ja niiden täytäntöönpanossa noudatetaan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita;

Tiistai 25. marraskuuta 2014

21. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
22. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2014/008 FI/STX Rauma, Suomi)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2014/878/EU.)

Tiistai 25. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0057

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: hakemus EGF/2014/005 FR/GAD – Ranska

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. marraskuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2014/005 FR/GAD, Ranska) (COM(2014)0662 – C8-0226/2014 – 2014/2166(BUD))

(2016/C 289/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2014)0662 – C8-0226/2014),
  - ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 ⁽¹⁾ (EGR-asetus),
  - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,
  - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 13 kohdan,
  - ottaa huomioon 2. joulukuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen 13 kohdassa tarkoitettua trilogimenettelyä,
  - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
  - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,
  - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0044/2014),
- A. ottaa huomioon, että unioni on ottanut käyttöön lainsäädäntö- ja budjettivälineitä voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten tai maailmanlaajuisen rahoitus- ja taluskriisin seurauksista, ja auttaakseen heitä palaamaan työmarkkinoille;
- B. katsoo, että unionin taloudellisen tuen vähennetyille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 2. joulukuuta 2013 tehdystä toimielinten sopimuksessa on sovittu Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

- C. toteaa, että EGR-asetus ilmentää parlamentin ja neuvoston aikaan saamaa sopimusta siitä, että otetaan uudelleen käyttöön kriisiin liittyvä käyttöönottokriteeri, nostetaan unionin rahoitusosuus 60 prosenttiin ehdotettujen toimenpiteiden arvioiduista kokonaiskustannuksista, parannetaan EGR-hakemusten käsittelyn tehokkuutta komissiossa, parlamentissa ja neuvostossa lyhentämällä arviointiin ja hyväksymiseen käytettävää aikaa, lisätään tukikelpoisia toimia ja edunsaajia ottamalla mukaan itsenäiset ammatinharjoittajat ja nuoret ja rahoitetaan oman yrityksen perustamiseen tarkoitettuja kannustimia;
- D. ottaa huomioon, että Ranskan viranomaiset jättivät 6. kesäkuuta 2014 hakemuksen EGF/2014/005 FR/GAD sen jälkeen, kun NACE Rev. 2:n kaksinumerotasoon 10 (Elintarvikkeiden valmistus) luokitetulla toimialalla toimiva yritys GAD société anonyme simplifiée oli vähentänyt 744 työntekijää;
- E. ottaa huomioon, että hakemus täyttää EGR-asetuksessa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit;
- F. ottaa huomioon, että Bretagnen alueen paikalliset viranomaiset eivät osallistuneet kyseisille työntekijöille tarkoitettujen yksilöllisten palvelujen kehittämiseen (Cellule de reclassement), vaikka ne vastaavat ammatillisesta koulutuksesta; ottaa huomioon, että tärkeimpien tuotantolaitosten paikalliset ammattiliittojen edustajat eivät osallistuneet toimenpiteitä koskeviin neuvotteluihin;
1. toteaa, että Ranskan viranomaisten hakemus perustuu EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toimintakriteeriin, jossa edellytetään, että vähintään 500 työntekijää vähennetään jäsenvaltiossa sijaitsevasta yrityksestä tai itsenäistä ammatinharjoittajaa lopettaa työskentelynsä jäsenvaltiossa sijaitsevassa yrityksessä neljän kuukauden viiteajanjaksona, mukaan luettuina työntekijät, jotka vähennetään yrityksen toimittajien tai jatkojalostajien palveluksesta, ja itsenäiset ammatinharjoittajat, jotka lopettavat työskentelynsä yrityksen toimittajille tai jatkojalostajille;
2. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt toimintakriteerit täyttyvät ja että sen vuoksi Ranska on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea;
3. toteaa, että Ranskan viranomaiset jättivät EGR-rahoitustukea koskevan hakemuksen 6. kesäkuuta 2014 ja että komissio antoi siitä arvionsa 24. lokakuuta 2014; pitää myönteisenä, että komissio on noudattanut EGR-asetuksen mukaista 12 viikon tiukkaa määräaika;
4. toteaa, että Ranskan viranomaisten mukaan teurastamon ja lihanjalostusyrityksenä GAD jäi kahden rintaman puristuksiin, kun hintapaineita aiheuttivat toisaalta maataloustuottajat, jotka yrittivät pärjätä rehun hinnan noustessa, ja toisaalta kuluttajat, jotka yrittivät pärjätä ansioiden vähetessä;
5. on yhtä mieltä siitä, että hintojen nousun ja kuluttajien ostovoiman alenemisen seurauksena vähentynyt sianlihan kulutus on yhteydessä asetuksessa (EY) N:o 546/2009⁽¹⁾ tarkoitettuun maailmanlaajuiseen rahoitus- ja talouskriisiin;
6. toteaa, että suurin osa sianrehusta tuodaan unioniin muilta mantereilta, joita on viime aikoina koetellut kuivuus, ja katsoo, että sianrehun hinnan nousun voidaan katsoa johtuvan globalisaatiosta;
7. katsoo, että yrityksen vaikeuksiin on ollut vaikuttamassa myös muita tekijöitä, kuten vilpillinen kilpailu sisämarkkinoilla, sillä kilpailijat ovat väärinkäyttäneet työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon koskevaa direktiiviä⁽²⁾, sekä se, ettei kaikissa jäsenvaltioissa ole käytössä riittävää vähimmäispalkkaa;
8. kehottaa komissiota varmistamaan tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla sekä lainsäädäntönsä ja välineidensä johdonmukaisuuden;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 546/2009, annettu 18. kesäkuuta 2009, Euroopan globalisaatio-rahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta (EUVL L 167, 29.6.2009, s. 26).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16. joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1).

Tiistai 25. marraskuuta 2014

9. toteaa, että GAD:n taloudellisten vaikeuksien taustalla olevat syyt ovat moninaisia, mutta on silti samaa mieltä siitä, että Ranska on oikeutettu EGR-rahoitustukeen;
10. toteaa, että elintarvikkeiden valmistuksen alalta on tähän mennessä jätetty yksi muu EGR-hakemus⁽¹⁾, joka sekkin perustui maailmanlaajuiseen rahoitus- ja talouskriisiin;
11. panee merkille, että nämä työntekijävähennykset pahentavat Bretagnen työllisyystilannetta, sillä alueen työllisyys nojautuu maataloustuotantoon ja elintarviketeollisuuteen vahvemmin kuin Ranskassa keskimäärin (Bretagnessa 11 prosenttia ja Ranskassa keskimäärin 5 prosenttia);
12. toteaa, että neljän kuukauden viiteajanjaksolla vähennettyjen 744 työntekijän lisäksi tukeen ovat oikeutettuja viiteajanjakson jälkeen vähennetyt 16 työntekijää, mikä merkitsee, että tukeen oikeutettuja edunsaajia on yhteensä 760 eli yhtä paljon kuin EGR-toimenpiteiden kohteena olevia edunsaajia;
13. panee merkille, että hakemuksen arvioidut kokonaiskustannukset ovat 1 530 000 euroa, josta osoitetaan 30 000 euroa täytäntöönpanoon, ja että EGR-rahoitusosuus on 918 000 euroa eli 60 prosenttia kokonaiskustannuksista;
14. panee tyytyväisenä merkille, että voidakseen antaa työntekijöille nopeaa apua Ranskan viranomaiset päättivät aloittaa yksilöllisten palvelujen tarjoamisen kyseisille työntekijöille 3. tammikuuta 2014 eli ennen lopullista päätöstä EGR:n tuen myöntämisestä ehdotetulle koordinoitulle paketille ja jo ennen EGR-tukihakemuksen jättämistä;
15. toteaa, että Ranskan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että yksilöllisten palvelujen koordinoitu paketti laadittiin sen jälkeen, kun GAD:n yrityskomitealle oli tiedotettu 28. kesäkuuta 2013, että yrityksessä aiotaan leikata 889 työpaikkaa;
16. pitää kuitenkin valitettavana, että paikallisia viranomaisia ja ammattiliittoja ei otettu toimissa riittävästi huomioon; ehdottaa, että EGR-asetuksen tulevan tarkistuksen yhteydessä jäsenvaltion viranomaisten komissiolle jättämään rahaston käyttöönottoa koskevaan hakemukseen sisällytetään paikallisten viranomaisten ja ammattiliittojen muodollinen kuuleminen; katsoo, että EGR on integroitava paremmin rakenneuudistusohjelmiin ja paikallisiin taloudellisiin prosesseihin;
17. panee tyytyväisenä merkille, että työntekijöitä tuetaan jo erilaisin toimenpitein, joilla heitä autetaan löytämään uusia työpaikkoja, ja että vähennetyistä työntekijöistä 108 oli 20. toukokuuta 2014 mennessä jo tehnyt työsopimuksen yli kuudeksi kuukaudeksi ja 66 työntekijää alle kuudeksi kuukaudeksi ja kolme oli perustanut oman yrityksen; toteaa, että lähes kaikki heistä olivat halunneet pysyä alueella;
18. huomauttaa, että valitettavasti yksilölliset palvelut rajoittuvat vain yhteen toimeen, jonka toteuttaa keskitetty palvelupiste (Cellule de reclassement, neuvontapalvelut), jonka toiminnasta huolehtii kaksi rekrytointiyritystä; panee merkille, että Ranska pyytää EGR-rahoitusta ainoastaan tälle yhdelle keskitetylle palvelupisteelle; pitää huolestuttavana, että varoja on käyttävissä vain vähän kutakin työntekijää kohden (noin 1 200 euroa); kehottaa Ranskan viranomaisia ehdottamaan kunnianhimoisempaa ohjelmaa, johon sisältyy laajempi valikoima toimia, kuten tukikeskukset ja tapaustutkinta, ulkopuoliset asiantuntijat, aihekohtaiset työpajat, koulutus, koulutusavustukset ja avustukset yrityksen perustamiseen, hakiessaan suunnitelmien mukaisesti EGR-tukea GAD:n muille sulkeutuville tuotantolaitoksille;
19. vaatii komissiota ja Ranskan viranomaisia noudattamaan tiukasti periaatetta, jonka mukaan maksut rekrytointiyrityksille suoritetaan erinä ja saavutettujen tulosten perusteella;

⁽¹⁾ EGF/2014/001 EL/Nutriart, joka liittyy leipomo- ja konditoriatuotteisiin.

Tiistai 25. marraskuuta 2014

20. katsoo, että rekrytointiyriysten toimintaa on valvottava säännöllisten kirjallisten raporttien avulla, jotta varmistetaan, että varat käytetään asianmukaisesti ja että keskitetyssä palvelupisteessä osallistujille laaditaan henkilökohtainen urasuunnitelma ja esitetään riittävä määrä työtarjouksia ja että heille tarjotaan neuvoja yritysten perustamiseen;
21. palauttaa mieliin, että varoilla on autettava työntekijöitä eikä missään tapauksessa tuettava rekrytointiyrityksiä;
22. panee tyytyväisenä merkille, että maksut rekrytointiyrityksille suoritetaan saavutettuihin tuloksiin perustuvan asteikon mukaisesti;
23. toteaa, että irtisanotuista työntekijöistä 17,5 prosenttia on 55–64-vuotiaita; toteaa myös, että tässä ikäryhmässä on suurempi vaara päätyä pitkäaikaistyöttömäksi ja syrjäytyä työmarkkinoilta; katsoo sen vuoksi, että näillä työntekijöillä saattaa olla yksilöllisiä palveluja koskevia erityistarpeita;
24. pitää myönteisenä, että suunniteltuihin toimiin osallistumisessa ja niiden täytäntöönpanossa noudatetaan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita;
25. muistuttaa, että EGR-asetuksen 7 artiklan mukaisesti yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin suunnittelussa on ennakoitava tulevia työmarkkinanäkymiä ja tarvittavia taitoja ja paketin on oltava yhteensopiva resurssitehokkaaseen ja kestäväan talouteen siirtymisen kanssa;
26. panee merkille, että Ranskan viranomaiset eivät pyytäneet rahoitusta valmisteleviin toimiin, hallinnointiin, tiedotukseen tai mainontaan;
27. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
28. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
29. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS**

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 13 kohdan mukaisesti (hakemus EGF/2014/005 FR/GAD, Ranska)

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä 2014/876/EU.)

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0061

Euroopan keskuspankin valtuudet kerätä tilastotietoja *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. marraskuuta 2014 esityksestä neuvoston asetukseksi Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja annetun asetuksen (EY) N:o 2533/98 muuttamisesta (11200/2014 – C8-0109/2014 – 2014/0808(CNS))

(Kuuleminen)

(2016/C 289/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin suosituksen (11200/2014 – ECB/2014/13),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 129 artiklan 4 kohdan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 5 artiklan 4 kohdan ja 41 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0109/2014),
- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2013 allekirjoitetun Euroopan tilastojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenten yhteistyötä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0027/2014),
- 1. hyväksyy Euroopan keskuspankin suositukseen sisältyvän esityksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
- 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
- 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia Euroopan keskuspankin suositukseen sisältyvään esitykseen;
- 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, Euroopan keskuspankille ja komissiolle.

Tarkistus 1**Esitys asetukseksi****1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 2533/98

3 artikla – 1 kohta – c alakohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

c) EKP voi vapauttaa tietyt tietojen antajien ryhmät tilastointiin liittyvistä tietojenantovaatimuksista kokonaan tai osittain.

1) Korvataan 3 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) EKP voi vapauttaa tietyt tietojen antajien ryhmät tilastointiin liittyvistä tietojenantovaatimuksista kokonaan tai osittain. **Tiettyjen tietojen antajien ryhmien vapauttamisesta on tehtävä perusteltu kirjallinen päätös. Tämä päätös on julkistettava.”**

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 2

Esitys asetukseksi

1 artikla – 1 kohta – 2 alakohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 2533/98

3 artikla – 1 kohta – d alakohta (uusi)

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

2) Lisätään 3 artiklan ensimmäiseen kohtaan alakohta seuraavasti:

”d) EKP:n on otettava huomioon markkinakattavuutta ja tietojenkeruun alaa koskevat unionin lainsäädännön asiaankuuluvat säännökset.”

Tarkistus 3

Esitys asetukseksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 2533/98

3 kohta – 1 a kohta (uusi)

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

3) Lisätään 3 artiklaan ensimmäisen kohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Talouden toimijoiden voidaan sallia toimittavan tietojen tavanomaisen tietojenantokanavansa kautta.”

Tarkistus 4

Esitys asetukseksi

1 artikla – 1 a kohta – 1 alakohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 2533/98

5 artikla – 1 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

1) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

1. EKP voi antaa asetuksia niiden tilastoihin liittyvien tietojenantovaatimustensa määrittämiseksi ja täytäntöönpanemiseksi, jotka koskevat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden varsinaisten tietojen antajien joukkoa.

”1. EKP voi antaa asetuksia niiden tilastoihin liittyvien tietojenantovaatimustensa määrittämiseksi ja täytäntöönpanemiseksi, jotka koskevat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden varsinaisten tietojen antajien joukkoa. **EKP:n on noudatettava suhteellisuusperiaatetta tilastoihin liittyvien tietojenantovaatimusten määrittelyssä ja täytäntöönpanossa.**”

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 5**Eesitys asetukseksi****1 artikla – 1 b kohta – 1 alakohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 2533/98

6 artikla – 1 kohta – johdantokappale

Nykyinen teksti

Tarkistus

1. Jos rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa olevaa tietojen antajaa epäillään 7 artiklan 2 kohdan mukaisesta tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten rikkomisesta, EKP:lla ja, perussäännön 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kyseisen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallisella keskuspankilla on oikeus tarkistaa tilastotietojen virheettömyys ja laatu sekä toimittaa niiden pakollinen keruu. Jos kyseiset tilastotiedot kuitenkin ovat välttämättömät vähimmäisvarantovelvoitteen täyttämisen osoittamiseksi, tiedot on tarkistettava Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 (10) 6 artiklan mukaisesti. Oikeus tarkistaa tilastotiedot tai toimittaa niiden pakollinen keruu sisältää oikeuden”

1) Korvataan 6 artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Jos rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa olevaa tietojen antajaa epäillään 7 artiklan 2 kohdan mukaisesta tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten rikkomisesta, EKP:lla ja, perussäännön 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kyseisen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallisella keskuspankilla on oikeus tarkistaa tilastotietojen virheettömyys ja laatu sekä toimittaa niiden pakollinen keruu. Jos kyseiset tilastotiedot kuitenkin ovat välttämättömät vähimmäisvarantovelvoitteen täyttämisen osoittamiseksi, tiedot on tarkistettava Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 (10) 6 artiklan mukaisesti. Oikeus tarkistaa tilastotiedot tai toimittaa niiden pakollinen keruu sisältää **erityisesti** oikeuden”

Tarkistus 6**Eesitys asetukseksi****1 artikla – 1 b kohta – 2 alakohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 2533/98

6 artikla – 1 kohta – b alakohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

b) tutkia tietojen antajien kirjanpito ja arkistot;

2) Korvataan 6 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) tutkia tietojen antajien kirjanpito ja arkistot, **raakatiedot mukaan luettuina;**”

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 7

Esitys asetukseksi

1 artikla – 1 c kohta – 1 alakohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 2533/98

7 artikla – 2 kohta – b alakohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

1) **Korvataan 7 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:**

b) tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia tai ne toimitetaan muussa kuin vaaditussa muodossa.

”b) tiedot ovat **väärennetyjä, muuteltuja**, virheellisiä tai puutteellisia tai ne toimitetaan muussa kuin vaaditussa muodossa.”

Tarkistus 8

Esitys asetukseksi

1 artikla – 1 c kohta – 2 alakohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 2533/98

7 artikla – 3 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

2) **Korvataan 7 artiklan 3 kohta seuraavasti:**

3. Tietojen antajan katsotaan rikkoneen velvollisuutta antaa EKP:n ja kansallisten keskuspankkien tarkistaa tietojen antajan EKP:lle tai kansalliselle keskuspankille toimittamien tilastotietojen virheettömyys ja laatu, jos se estää tämän toiminnan. Toiminnan estämisellä tarkoitetaan muun muassa asiakirjojen hävittämistä sekä sitä, että EKP:ltä tai kansalliselta keskuspankilta estetään tarkistustehtävän suorittamisen tai tietojen pakollisen keruun edellyttämä pääsy toimitiloihin.

”3. Tietojen antajan katsotaan rikkoneen velvollisuutta antaa EKP:n ja kansallisten keskuspankkien tarkistaa tietojen antajan EKP:lle tai kansalliselle keskuspankille toimittamien tilastotietojen virheettömyys ja laatu, jos se estää tämän toiminnan. Toiminnan estämisellä tarkoitetaan muun muassa asiakirjojen **väärentämistä ja/tai** hävittämistä sekä sitä, että EKP:ltä tai kansalliselta keskuspankilta estetään tarkistustehtävän suorittamisen tai tietojen pakollisen keruun edellyttämä pääsy toimitiloihin.”

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 9**Esitys asetukseksi****1 artikla – 1 c kohta – 3 alakohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 2533/98

7 artikla – 6 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

3) Korvataan 7 artiklan 6 kohta seuraavasti:

6. Käyttäessään tässä artiklassa annettuja toimivaltuuksia EKP toimii Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetussa asetuksessa (EY) N:o 2532/98 säädettyjen periaatteiden ja menettelytapojen mukaisesti.

”6. Käyttäessään tässä artiklassa annettuja toimivaltuuksia EKP toimii Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetussa asetuksessa (EY) N:o 2532/98 **ja asetuksessa (EU) N:o 1024/2013** säädettyjen periaatteiden ja menettelytapojen mukaisesti.”

Tarkistus 10**Esitys asetukseksi****1 artikla – 2 kohta**

Asetus (EY) N:o 2533/98

8 artikla – 4 kohta – a alakohta

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

”a) siinä määrin ja niin yksityiskohtaisina kuin on tarpeen perussopimuksessa tarkoitettujen EKP:n tehtävien tai **EKP:n jäsenille** annettujen, vakavaraisuusvalvontaan liittyvien tehtävien hoitamiseksi; tai”

”a) siinä määrin ja niin yksityiskohtaisina kuin on tarpeen perussopimuksessa tarkoitettujen EKP:n tehtävien tai **EKP:lle** annettujen, vakavaraisuusvalvontaan liittyvien tehtävien hoitamiseksi; tai”

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 11

Esitys asetukseksi

1 artikla – 3 a kohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 2533/98

8 artikla – 4 b kohta (uusi)

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

3 a) Lisätään kohta seuraavasti:

”4 b. Jäsenvaltioiden ja unionin viranomaisten tai elinten, jotka vastaavat rahoituslaitosten, markkinoiden ja infrastruktuurien valvonnasta tai rahoitusjärjestelmän vakaudesta unionin tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joille luovutetaan luottamuksellisia tilastotietoja 4 a kohdan mukaisesti, on toimivaltansa puitteissa toteutettava kaikki tarvittavat lainsäädännölliset, hallinnolliset, tekniset ja organisatoriset toimenpiteet luottamuksellisten tilastotietojen fyysisen ja loogisen suojauksen varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottamuksellisiin tilastotietoihin, jotka luovutetaan EVM:lle 4 a kohdan mukaisesti, sovelletaan kaikkia tarvittavia lainsäädännöllisiä, hallinnollisia, teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä luottamuksellisten tilastotietojen fyysisen ja loogisen suojauksen varmistamiseksi.”

Keski- ja loppuviikko 26. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0062

Euroopan keskuspankin valtuudet määrätä seuraamuksia *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. marraskuuta 2014 esityksestä neuvoston asetukseksi Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetun asetuksen (EY) N:o 2532/98 muuttamisesta (10896/2014 – C8-0090/2014 – 2014/0807(CNS))

(Kuuleminen)

(2016/C 289/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin suosituksen (10896/2014 – ECB/2014/19),
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 129 artiklan 4 kohdan ja 132 artiklan 3 kohdan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 34 artiklan 3 kohdan ja 41 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0090/2014),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
  - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0028/2014),
1. hyväksyy Euroopan keskuspankin suositukseen sisältyvän esityksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
  3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia Euroopan keskuspankin suositukseen sisältyvään esitykseen;
  4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, Euroopan keskuspankille ja komissiolle.

Tarkistus 1**Esitys asetukseksi****Johdanto-osan 6 kappale**

Euroopan keskuspankin esitys

- (6) **Samalla asetuksessa (EY) N:o 2532/98 olisi vahvistettava yhteiset periaatteet, joita sovelletaan sekä** unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säästöjen rikkomisesta **määrättäviin hallinnollisiin rahoituksellisiin seuraamuksiin että** EKP:n asetusten tai päätösten rikkomisesta **määrättäviin seuraamuksiin**, valvonnan alalla ja muilla aloilla.

Tarkistus

- (6) **EKP:n olisi pääsääntöisesti julkistettava ilman aiheetonta viivytystä** unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säästöjen rikkomisesta **määrättäviä hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia koskevat päätöksensä ja** EKP:n asetusten tai päätösten rikkomisesta **määrättävät seuraamukset**, valvonnan alalla ja muilla aloilla. **Jos EKP katsoo, että päätöksen välitön julkistaminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai olisi kohtuutonta, kun otetaan huomioon hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen tai yritykselle määrätyn seuraamuksen vakavuusaste, sillä olisi oltava harkintavalta lykätä päätöksen julkistamista kolmeen vuoteen asti päätöksentekopäivästä tai kunnes kaikki oikeudelliset muutoksenhakukeinot on käytetty.** EKP:n olisi pyynnöstä käytävä tällaisista tapauksista luottamuksellisia suullisia keskusteluja suljetuin ovin Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien kanssa. EKP:n olisi perusteltava viivytys julkaistun päätöksen liitteessä.

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 2
Esitys asetukseksi
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

- (6 a) Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 1 artiklan mukaan EKP:n on toimittava siten, että se ottaa täysin huomioon sisämarkkinoiden yhtenäisyyden ja eheyden ja sen, että luottolaitoksia on kohdeltava yhtäläisesti sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön estämiseksi, ja että EKP:n toimissa, ehdotuksissa tai politiikassa ei saa suorasti tai epäsuorasti syrjiä mitään jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää missä tahansa valuutassa tarjottavien pankki- tai rahoituspalvelujen tarjoamispaikkana. Tältä osin EKP:n olisi toimittava sellaisen suhteellisen edun estämiseksi, joka edistää vilpillistä kilpailua.

Tarkistus 3
Esitys asetukseksi
Johdanto-osan 9 kappale

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

- (9) EKP:llä tulisi olla toimivalta määrätä uhkasakkoja yrityksille, jotta ne noudattaisivat EKP:n asetuksia ja päätöksiä valvonnan alalla tai jotta EKP:n asetusten ja päätösten jatkuva rikkominen lakkaa. Uhkasakon enimmäismäärän olisi vastattava valvonnan alalla sovellettavien sakkojen enimmäismäärää.
- (9) Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 25 artiklassa vahvistetaan eriyttämisperiaate, jonka mukaan EKP hoitaa sille asetuksella (EU) N:o 1024/2013 annetut tehtävät erillään rahapolitiikkaan liittyvistä tehtävistään ja muista tehtävistään. Eturistiriitojen välttämiseksi EKP:n on noudatettava tätä periaatetta rajoituksetta kaikkien tehtäviensä suorittamisessa. Eriyttämisperiaatteen vahvistamiseksi 26 artiklassa on perustettu valvontaelin, jonka tehtäviin kuuluu EKP:n neuvoston päätösten valmistelu valvonnan alalla. Lisäksi EKP:n neuvoston päätöksiin voi 24 artiklassa vahvistetuilla edellytyksillä hakea oikaisua oikaisulautakunnasta. Ottaen huomioon eriyttämisperiaate sekä valvontaelimen ja oikaisulautakunnan perustaminen, olisi tarpeen ottaa käyttöön kaksi erillistä menettelyä: a) jos EKP harkitsee valvontatehtävien hoitoon liittyvien seuraamusten määrittämistä, EKP:n neuvosto tekee täydelliset tiedot sisältävän valvontaelimen päätösluonnoksen perusteella päätöksen, johon voi pyytää oikaisua oikaisulautakunnalta, ja b) jos EKP harkitsee muiden tehtävien kuin valvontatehtävien hoitoon liittyvien seuraamusten määrittämistä, EKP:n johtokunta tekee päätöksen, johon voi pyytää oikaisua EKP:n neuvostolta.

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 4
Esitys asetukseksi
Johdanto-osan 10 a kappale (uusi)

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

(10 a) *Kun otetaan huomioon pankkipalvelujen maailmanlaajuistuminen ja kansainvälisten normien merkityksen lisääntyminen, EKP:n olisi yhdessä osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa aloitettava säännöllinen vuoropuhelu unionin ulkopuolella toimivien valvontaviranomaisten kanssa edistääkseen kansainvälistä koordinointia ja sopiakseen seuraamusten määrittämistä ja täytäntöönpanoa koskevista yhteisistä periaatteista. Vuoropuheluun olisi sisällyttävä yhteinen käsitys erilaisten seuraamustoimien vaikutuksista markkinoille pääsyyn ja kilpailuun, ja sillä olisi pyrittävä parantamaan kansainvälisiä tasapuolisia toimintaedellytyksiä.*

Tarkistus 5
Esitys asetukseksi
1 artikla – 1 kohta – a alakohta

Asetus (EY) N:o 2532/98

1 artikla – 6 kohta

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

”uhkasakolla” rahasummaa, jonka yritys on velvollinen maksamaan jatketusta määräysten rikkomisesta joko rangaistuksena tai kyseessä olevien henkilöiden pakottamiseksi noudattamaan valvontaan liittyviä EKP:n asetuksia ja päätöksiä. Uhkasakko lasketaan kultakin päivältä, jona määräysten rikkomista on jatkettu, a) sen jälkeen kun päätös määräysten rikkomisen lopettamista koskevasta vaatimuksesta on 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti annettu tiedoksi yritykselle, tai b) tämän asetuksen 4 b artiklassa vahvistettua menettelyä noudattaen, jos jatkettu määräysten rikkominen kuuluu luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille **15. lokakuuta** 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (*) 18 artiklan 7 kohdan soveltamisalaan.

(*) EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

6) ”uhkasakolla” rahasummaa, jonka yritys on velvollinen maksamaan jatketusta määräysten rikkomisesta joko rangaistuksena tai kyseessä olevien henkilöiden pakottamiseksi noudattamaan valvontaan liittyviä EKP:n asetuksia ja päätöksiä. Uhkasakko lasketaan kultakin **kokonaiselta** päivältä, jona määräysten rikkomista on jatkettu, a) sen jälkeen kun päätös määräysten rikkomisen lopettamista koskevasta vaatimuksesta on 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti annettu tiedoksi yritykselle, tai b) tämän asetuksen 4 b artiklassa vahvistettua menettelyä noudattaen, jos jatkettu määräysten rikkominen kuuluu luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille **15 päivänä lokakuuta** 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (*) 18 artiklan 7 kohdan soveltamisalaan.

(*) EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 6

Esitys asetukseksi

1 artikla – 2 kohta

Asetus (EY) N:o 2532/98

1 a artikla – 3 kohta

Euroopan keskuspankin esitys

3. EKP voi julkistaa minkä tahansa päätöksen, joka koskee valvonnan alalla tai muulla alalla tehtävää hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen määräämistä yritykselle suoraan sovellettavan unionin lainsäädännön rikkomisesta tai seuraamuksen määräämistä EKP:n asetusten tai päätösten rikkomisesta, **siihen katsomatta, onko päätöksestä valitettu.** EKP julkaisee **tällaisen** päätöksen **sovellettavan** unionin **lainsäädännön mukaisesti**, kansallisesta lainsäädännöstä ja sääntelystä ja – jos sovellettava unionin lainsäädäntö koostuu direktiiveistä – direktiivit täytäntöönpanevasta kansallisesta lainsäädännöstä riippumatta.”

Tarkistus

3. EKP julkistaa **pääsääntöisesti ilman aiheetonta viivytystä avointa menettelyä noudattaen ja julkaisemiensa sääntöjen mukaisesti sekä ilmoitettuaan asiasta kyseiselle yritykselle** minkä tahansa päätöksen, joka koskee valvonnan alalla tai muulla alalla tehtävää hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen määräämistä yritykselle suoraan sovellettavan unionin lainsäädännön rikkomisesta tai seuraamuksen määräämistä EKP:n asetusten tai päätösten rikkomisesta, **edellyttäen, että kaikki oikeudelliset muutoksenhakukeinot päätöstä vastaan on käytetty.** Jos EKP katsoo, että päätöksen välitön julkistaminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai olisi kohtuutonta, kun otetaan huomioon hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen tai yritykselle määrätyn seuraamuksen vakavuusaste, sillä on toimivalta lykätä päätöksen julkistamista kolmeen vuoteen asti päätöksentekopäivästä. EKP käy pyynnöstä tällaisista tapauksista luottamuksellisia suullisia keskusteluja suljetuin ovin Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien kanssa. EKP perustelee lykkäyksen julkaistun päätöksen liitteessä. EKP julkaisee päätöksen sovellettavassa unionin lainsäädännössä vahvistetuissa tapauksissa ja sen mukaisin edellytyksin, kansallisesta lainsäädännöstä ja sääntelystä ja – jos sovellettava unionin lainsäädäntö koostuu direktiiveistä – direktiivit täytäntöönpanevasta kansallisesta lainsäädännöstä riippumatta.”

Tarkistus 7

Esitys asetukseksi

1 artikla – 2 kohta

Asetus (EY) N:o 2532/98

1 a artikla – 3 a kohta (uusi)

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

3 a. Toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla on edelleen oltava toimivalta määrätä hallinnollisia seuraamuksia, mutta niiden on määrättävä tällaisia seuraamuksia EKP:n suoraan valvomille luottolaitoksille ainoastaan, jos EKP vaatii niitä aloittamaan asianmukaiset menettelyt, tämän kuitenkin vaikuttamatta niiden kansalliseen lainsäädäntöön perustuviin muihin erityisiin toimivaltuuksiin.

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 15

Esitys asetukseksi

1 artikla – 4 kohta – a a alakohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 2532/98

3 artikla – 9 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

9. EKP:n määräämistä seuraamuksista kertyvät tulot kuuluvat EKP:lle.

a a) Korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. EKP:n määräämistä seuraamuksista kertyvät tulot kuuluvat EKP:lle. **Sellaisista seuraamuksista kertyvät tulot, jotka EKP määrää valvontatehtäviään hoitaessaan, mukaan lukien tilastotietojen kerääminen, kuuluvat yhteiselle kriisintarkastusrahastolle.**”

Tarkistus 8

Esitys asetukseksi

1 artikla – 4 kohta – b alakohta

Asetus (EY) N:o 2532/98

3 artikla – 10 kohta

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

Jos määräysten rikkominen liittyy yksinomaan EKP:lle tai EKP:lle perussopimuksessa ja EKP:n perussäännössä uskottuun tehtävään, määräysten rikkomisesta johtuva menettely voidaan aloittaa ainoastaan tämän asetuksen perusteella riippumatta siitä, säädetäänkö jossakin kansallisessa laissa tai asetuksessa erillisestä menettelystä. Jos määräysten rikkominen liittyy myös yhteen tai useampaan sellaiseen alaan, joka ei kuulu EKP:n tai EKP:n toimivaltaan, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen mahdollinen oikeus aloittaa tällaisiin EKP:n tai EKP:n toimivaltaan kuulumattomiin aloihin liittyviä erillisiä menettelyjä ei vaikuta oikeuteen aloittaa määräysten rikkomisesta johtuva menettely tämän asetuksen perusteella. Tämä säännös ei rajoita rikoslain eikä vakavaraisuusvalvontaa koskevaan toimivaltaan liittyvän kansallisen lainsäädännön soveltamista rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti.

10. Jos määräysten rikkominen liittyy yksinomaan EKP:lle tai EKP:lle perussopimuksessa ja EKP:n perussäännössä uskottuun tehtävään, määräysten rikkomisesta johtuva menettely voidaan aloittaa ainoastaan tämän asetuksen perusteella riippumatta siitä, säädetäänkö jossakin kansallisessa laissa tai asetuksessa erillisestä menettelystä. Jos määräysten rikkominen liittyy myös yhteen tai useampaan sellaiseen alaan, joka ei kuulu EKP:n tai EKP:n toimivaltaan, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen mahdollinen oikeus aloittaa tällaisiin EKP:n tai EKP:n toimivaltaan kuulumattomiin aloihin liittyviä erillisiä menettelyjä ei vaikuta oikeuteen aloittaa määräysten rikkomisesta johtuva menettely tämän asetuksen perusteella. Tämä säännös ei rajoita rikoslain eikä vakavaraisuusvalvontaa koskevaan toimivaltaan liittyvän kansallisen lainsäädännön soveltamista rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti. **Lisäksi tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitetuista seuraamuksista kertyvät tulot jäävät EKP:n käyttöön, edellyttäen että se osoittaa niille muun käyttötarkoituksen kuin juoksevien menojen rahoitus ja että se antaa niiden käytöstä selvityksen Euroopan parlamentille ja tilintarkastustuomioistuimelle.**

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 9**Esitys asetukseksi****1 artikla – 4 a kohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 2532/98

4 artikla – 1 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

4 a) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

1. Tässä asetuksessa säädetty oikeus päättää, aloitetaanko määräysten rikkomisesta johtuva menettely, lakkaa vuoden kuluttua siitä, kun EKP tai sen jäsenvaltion kansallinen keskuspankki, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut, on **ensimmäisen kerran** saanut tiedon väitetystä määräysten rikkomisesta, ja joka tapauksessa **viiden** vuoden kuluttua rikkomisen **tapahtumisesta tai viiden vuoden kuluttua jatkettun määräysten rikkomisen päättymisestä.**

”1. Tässä asetuksessa säädetty oikeus päättää, aloitetaanko määräysten rikkomisesta johtuva menettely, lakkaa vuoden kuluttua siitä, kun EKP tai sen jäsenvaltion kansallinen keskuspankki, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut, on saanut tiedon väitetystä määräysten rikkomisesta, ja joka tapauksessa **kolmen** vuoden kuluttua **rikkomismenettelyn aloittamisesta koskevan päätöksen tekopäivästä tai jatkettun määräysten rikkomisen osalta kolmen vuoden kuluttua rikkomisen** päättymisestä.”

Tarkistus 10**Esitys asetukseksi****1 artikla – 5 kohta**

Asetus (EY) N:o 2532/98

4 c artikla – 1 kohta

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

1. Poiketen 4 artiklasta oikeus päättää hallinnollisen seurauksen määräämisestä unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säädösten tai EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan hyväksymien päätösten tai asetusten rikkomisesta, lakkaa viiden vuoden kuluttua **määräysten rikkomisesta** tai viiden vuoden kuluttua jatkettun määräysten rikkomisen päättymisestä.

1. Poiketen 4 artiklasta oikeus päättää hallinnollisen seurauksen määräämisestä unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säädösten tai EKP:n valvontatehtäviään hoitaessaan hyväksymien päätösten tai asetusten rikkomisesta, lakkaa viiden vuoden kuluttua **päivästä, jona päätös rikkomusmenettelyn aloittamisesta on tehty**, tai viiden vuoden kuluttua jatkettun määräysten rikkomisen päättymisestä.

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 11**Esitys asetukseksi****1 artikla – 5 kohta**

Asetus (EY) N:o 2532/98

4 c artikla – 2 kohta

Euroopan keskuspankin esitys

2. Mikä tahansa toimenpide, jonka EKP toteuttaa tutkiakseen määräysten rikkomista tai toteuttaakseen määräysten rikkomista koskevan menettelyn, katkaisee 1 kohdassa tarkoitettua vanhentumisaikaa. Vanhentumisaika keskeytyy päivämäärästä, jona toimenpiteestä ilmoitetaan asianomaiselle valvottavalle yhteisölle. Vanhentumisaikaa katkaiseminen merkitsee, että määräaika alkaa alusta. Määräaika ei kuitenkaan saa olla pidempi kuin **kymmenen** vuotta määräysten rikkomisesta tai jatkettua määräysten rikkomisen päättymisestä.

Tarkistus

2. Mikä tahansa toimenpide, jonka EKP toteuttaa tutkiakseen määräysten rikkomista tai toteuttaakseen määräysten rikkomista koskevan menettelyn, katkaisee 1 kohdassa tarkoitettua vanhentumisaikaa. Vanhentumisaika keskeytyy päivämäärästä, jona toimenpiteestä ilmoitetaan asianomaiselle valvottavalle yhteisölle. Vanhentumisaikaa katkaiseminen merkitsee, että määräaika alkaa alusta. Määräaika ei kuitenkaan saa olla pidempi kuin **seitsemän** vuotta **päivästä, jona päätös** määräysten rikkomisesta **johtuvan menettelyn aloittamisesta on tehty**, tai **seitsemän vuotta** jatkettua määräysten rikkomisen päättymisestä.

Tarkistus 12**Esitys asetukseksi****1 artikla – 5 kohta**

Asetus (EY) N:o 2532/98

4 c artikla – 4 a kohta (uusi)

*Euroopan keskuspankin esitys**Tarkistus*

4 a. Toimia, jotka keskeyttävät vanhentumisaikaa kulumisen, ovat erityisesti:

- a) EKP:n tai jäsenvaltion toimivaltaisen kansallisen viranomaisen kirjallinen pyyntö saada tietoja;
- b) EKP:n tai jäsenvaltion toimivaltaisen kansallisen viranomaisen virkamiehille antama kirjallinen valtuutus tarkastuksen suorittamista varten;
- c) jäsenvaltion toimivaltaisen kansallisen viranomaisen suorittama määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn aloittaminen.

Keskiviikko 26. marraskuuta 2014

Tarkistus 13

Esitys asetukseksi

1 artikla – 5 a kohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 2532/98

5 artikla

Nykyinen teksti

5 artikla

Tuomioistuimessa tapahtuva uudelleen käsittely

Euroopan *yhteisöjen tuomioistuimelta on perustamissopimuksen 172* artiklan mukaisesti rajoittamaton toimivalta käsitellä uudelleen ne lopulliset päätökset, joilla seuraamuksia on määrätty.

Tarkistus

5 a) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Tuomioistuimessa tapahtuva uudelleen käsittely

Euroopan *unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263* artiklan mukaisesti *Euroopan unionin tuomioistuimella on* rajoittamaton toimivalta käsitellä uudelleen ne lopulliset päätökset, joilla seuraamuksia on määrätty.”

Tarkistus 14

Esitys asetukseksi

1 artikla – 5 b kohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 2532/98

6 a artikla (uusi)

Euroopan keskuspankin esitys

Tarkistus

5 b) Lisätään artikla seuraavasti:

”6 a artikla

Kansainvälinen vuoropuhelu

Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 8 artiklan mukaisesti EKP aloittaa unionin ulkopuolella toimivien valvontaviranomaisten kanssa säännöllisen vuoropuhelun, jotta seuraamuksia ja seuraamusjärjestelmiä voitaisiin soveltaa yhdenmukaisesti kansainvälisellä tasolla.”

Torstai 27. marraskuuta 2014

P8_TA(2014)0067

Päätös olla vastustamatta delegoitua säädöstä: Hallintomaksujen eriä koskeva väliaikainen järjestelmä kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana

Euroopan parlamentin päätös 27. marraskuuta 2014 olla vastustamatta hallintomaksujen eriä koskevasta väliaikaisesta järjestelmästä kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana 8. lokakuuta 2014 annettua komission delegoitua asetusta (C(2014)7164 – 2014/2882(DEA))

(2016/C 289/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (C(2014)7164),
- ottaa huomioon komission 23. lokakuuta 2014 päivätyn kirjeen, jossa komissio pyytää parlamenttia ilmoittamaan, ettei se aio vastustaa delegoitua asetusta,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan 4. marraskuuta 2014 päivätyn kirjeen valiokuntien puheenjohtajakokouksen puheenjohtajalle,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan,
- ottaa huomioon yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 65 artiklan 5 kohdan a, b ja c alakohdan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan suosituksen päätökseksi,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 105 artiklan 6 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että asetuksen (EU) N:o 806/2014 (kriisinratkaisuasetus) 42 artiklassa säädetään kriisinratkaisuneuvoston perustamisesta unionin virastoksi 19. elokuuta 2014 lähtien;
- B. ottaa huomioon, että kriisinratkaisuasetuksessa edellytetään, että kriisinratkaisuneuvosto on täysin toiminnassa 1. tammikuuta 2015;
- C. toteaa, että kriisinratkaisuneuvostolla on oltava unionin talousarviosta riippumaton talousarvio, jota rahoitetaan pankkialan maksuilla, ja että kriisinratkaisuasetuksen piiriin kuuluvat luottolaitokset, emoyritykset, sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset rahoittavat erityisesti kriisinratkaisuneuvoston hallintomenoja;
- D. ottaa huomioon, että kriisinratkaisuasetuksen 65 artiklan 5 kohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoituja säädöksiä näistä maksuista niiden lajin ja laskutavan määrittämiseksi ja että erityisesti erityisen merkittäviä ovat vuotuiset maksut, joita tarvitaan kattamaan kriisinratkaisuneuvoston hallintomenot ennen kuin se on täysin toimintakykyinen;
- E. toteaa, että komissio hyväksyi edellä mainitun valtuutuksenannon mukaisesti 8. lokakuuta 2014 delegoidun asetuksen hallintomaksujen eriä koskevasta väliaikaisesta järjestelmästä kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana;

⁽¹⁾ EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1.

Torstai 27. marraskuuta 2014

- F. ottaa huomioon, että tämä delegoitu asetus voi tulla voimaan parlamentin ja neuvoston tarkastelujakson päätteeksi ainoastaan, jos parlamentti tai neuvosto ei ole ilmaissut vastustavansa sitä tai jos parlamentti tai neuvosto ei ennen kyseisen jakson päättymistä ole ilmoittanut komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä; ottaa huomioon, että kriisintarkasteluasetuksen 93 artiklan 6 kohdan mukaisesti tarkastelujakson pituudeksi on asetettu kolme kuukautta tiedoksiantamispäivästä alkaen, eli se päättyy 8. tammikuuta 2015 ja sitä voidaan jatkaa kolmella kuukaudella;
- G. ottaa huomioon, että kriisintarkasteluasetuksen täyden toimintakyvyn varmistamiseksi 1. tammikuuta 2015 sen on hoidettava rahoitusjärjestelynsä kuntoon mahdollisimman nopeasti ja vähintäänkin 1. tammikuuta 2015 mennessä, mikä mahdollistaisi ensimmäisten hallintomenojen (palkka-, infrastruktuuri-, hallinto- ja toimintamenot) kattamisen;
- H. toteaa, että edellä mainitun delegoidun asetuksen olisi siis tultava voimaan vuonna 2014, ennen kuin johdanto-osan F kappaleessa mainittu tarkastelujakso päättyy;
1. ilmoittaa, ettei se vastusta delegoitua asetusta;
  2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja komissiolle.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI